

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA
FRAGMENTÓW GMINY GÓRNO POŁOŻONYCH W OBRĘBACH:
BĘCZKÓW, GÓRNO PARCELE, KRAJNO DRUGIE, KRAJNO
PIERWSZE, KRAJNO ZAGÓRZE, LESZCZYNY, RADLIN I
SKORZESZYCE**

Autor prognozy oddziaływania na środowisko:
mgr Krzysztof Parszewski

- opiniowanie i uzgadnianie -
Górno, 8 czerwca 2026

SPIS TREŚCI

1. Wstęp.....	4
1.1. Podstawy formalno – prawne opracowania prognozy oddziaływania na środowisko	4
1.2. Cel i zakres prognozy oddziaływania na środowisko.....	5
1.3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.....	5
2. Ustalenia projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami	6
2.1. Charakterystyka terenu objętego projektem planu	6
2.2. Główne cele, zakres i zawartość projektu planu	7
2.3. Powiązania projektu zmiany planu z innymi dokumentami.....	9
3. Analiza i ocena istniejącego stanu środowiska	12
3.1. Charakterystyka terenu pod kątem systemu powiązań przyrodniczych.....	12
3.2. Waloryzacja faunistyczna i florystyczna oraz cechy krajobrazu.....	18
3.3. Geologia, morfologia i zasoby naturalne.....	19
~ Udokumentowane złoża ~	23
~ Tereny narażone na osuwanie się mas ziemnych ~.....	23
3.4. Charakterystyka warunków wodnych: wody powierzchniowe i podziemne	24
~ Wody powierzchniowe i podziemne ~	24
~ Wody powodziowe ~	32
3.5. Charakterystyka i ocena warunków glebowych.....	32
3.6. Charakterystyka warunków klimatycznych, stanu jakości powietrza i higieny atmosfery	33
3.7. Zasoby dziedzictwa kulturowego.....	35
3.8. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu	36
3.9. Ocena potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu zmiany planu	36
4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu	37
5. Analiza i ocena przewidywanego znaczącego oddziaływania, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru chronionego krajobrazu oraz na integralność tego obszaru	40
5.1. Ocena zgodności postanowień projektu dokumentu z aktami prawnymi dotyczącymi form ochrony przyrody - C-OOChK.....	41
5.2. OCENA ZGODNOŚCI POSTANOWIEŃ PROJEKTU DOKUMENTU Z AKTAMI PRAWNYMI DOTYCZĄCYMI FORM OCHRONY PRZYRODY – POCHK	46
5.3. OCENA ZGODNOŚCI POSTANOWIEŃ PROJEKTU DOKUMENTU Z AKTAMI PRAWNYMI dotyczącymi form ochrony przyrody – śochk_g.....	65
5.4. Oddziaływanie planowanego zagospodarowania na wartości przyrodnicze Cisowsko-orłowskińskiego parku krajobrazowego	67
5.5. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000	67
5.6. Oddziaływanie na świat roślin i zwierząt oraz bioróżnorodność	67
~ Ochrona różnorodności biologicznej, w tym ochrona terenów zieleni ~.....	67
~ Ochrona gatunkowa okazów, siedlisk, ostoi roślin, zwierząt i grzybów ~	68
~ Ochrona lokalnych korzyści ekologicznych ~	68

5.7.	Oddziaływanie na powietrze	70
5.8.	Oddziaływanie na zdrowie ludzi	71
5.9.	Oddziaływanie na wody powierzchniowe i wody podziemne oraz Dotrzymanie celów środowiskowych określonych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry oraz oddziaływanie na stan ilościowy i stan chemiczny	74
	~ Zasady gospodarki odpadami, z uwzględnieniem segregacji odpadów i ich odzysku oraz zasady odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz wód opadowych i roztopowych ~ ...	78
	~ Dotrzymanie celów środowiskowych określonych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły oraz oddziaływanie na stan ilościowy i stan chemiczny ~	79
5.10.	Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i na krajobraz.....	79
5.11.	Oddziaływanie na warunki klimatyczne	80
5.12.	Oddziaływanie na zasoby naturalne	81
5.13.	Oddziaływanie na dobra kultury i zabytki.....	81
5.14.	Oddziaływanie tereny cmentarzy	82
5.15.	Oddziaływanie na dobra materialne	82
5.16.	Przekształcenie naturalnego ukształtowania terenu, wykorzystanie zasobów środowiska.	82
5.17.	Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza, emisja hałasu, klimat i promieniowanie elektromagnetyczne.....	82
5.18.	Oddziaływanie transgraniczne.....	86
5.19.	Oddziaływanie skumulowane.....	86
5.20.	Ryzyko wystąpienia poważnej awarii	87
6.	Charakterystyka rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu	87
7.	Rozwiązania inne niż w projektowanym dokumencie, eliminujące lub ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko	92
8.	Informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia	92
9.	Spis rysunków, fotografii i tabel	93
10.	Streszczenie w języku niespecjalistycznym	94

Załączniki:

1. Oświadczenie autora prognozy

1. WSTĘP

1.1. PODSTAWY FORMALNO – PRAWNE OPRACOWANIA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono w związku z wymogiem art. 46 pkt. 1. oraz 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. 2026 poz. 670). Zgodnie z art. 46 ww. ustawy, projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Uchwała intencyjna została podjęta uchwałą Nr XXXII/203/2025 Rady Gminy Górno z dnia 22 lipca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów gminy Górno położnych w obrębach: Bęczków, Górno Parcele, Krajno Drugie, Krajno Pierwsze, Krajno Zagórze, Leszczyny, Radlin i Skorzeszyce – dalej określanej jako „projekt planu”, „zmiana planu”, „przedmiotowy plan” itp.

Poniżej wymieniono najważniejsze akty prawne, do których odwołują się zapisy prognozy:

1. Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych (Konwencja Berneńska) (Dz. U. z 1996 r. Nr 58, poz. 263, 264);
2. Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt tzw. Konwencja Bońska (Dz. U. z 2003 r. poz. 17);
3. Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzone we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98);
4. Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 8 listopada 2021 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2022 r. poz. 96);
5. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409);
6. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380);
7. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408);
8. Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej (Dz. U. z 1992 r. Nr 67, poz. 337);
9. Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.);
10. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2026 poz. 13 z późn. zm.)
11. Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 960 z późn. zm.);
12. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tj. Dz. U. 2024 poz. 1292 z późn. zm.);
13. Ustawa z 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz.U.2026 poz. 663);
14. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.);
15. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 538);
16. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U.2024 poz. 82);
17. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. 2026 poz. 670);
18. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 69);
19. Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 68 z późn. zm.);

20. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112);
21. Obwieszczenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 12 kwietnia 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (t.j. Dz. U. 2021 poz. 845);
22. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły przyjęty rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 300);
23. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 w sprawie ochrony dzikiego ptactwa;
24. Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. Dyrektywa Siedliskowa);
25. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku;
26. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE.

1.2. CEL I ZAKRES PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Celem niniejszej „*Prognozy oddziaływania na środowisko...*” jest ocena wpływu na środowisko przyrodnicze ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów gminy Górnio położnych w obrębach: Bęczków, Górnio Parcele, Krajno Drugie, Krajno Pierwsze, Krajno Zagórze, Leszczyny, Radlin i Skorzeszyce.

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2026 poz. 670) z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i 58 ww. ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe, prognoza obejmuje: opis, analizę i ocenę aktualnego stanu funkcjonowania środowiska, ocenę skutków realizacji ustaleń projektowanego dokumentu oraz określenie ewentualnych rozwiązań eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływania na środowisko.

1.3. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Sposób opracowania oraz zawartość niniejszej prognozy odpowiadają zapisom zawartym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2026 poz. 670).

Wszystkie informacje zawarte w prognozie zostały zweryfikowane w materiałach źródłowych. Interpretacji sposobu opracowania prognozy wskazanej w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dokonano na podstawie wytycznych określonych w opracowaniu: „Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko w planowaniu przestrzennym” pod redakcją Romana Bednarka (Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2012 r.).

Posłużono się danymi dostępnymi publicznie. Wszystkie materiały źródłowe wymieniono poniżej:

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Górno, przyjęte uchwałą nr XXX/303/2021 Rady Gminy Górno z dnia 19.04.2021r., zmienione uchwałą nr XII/68/2024 Rady Gminy Górno z dnia 6 listopada 2024r.
2. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego, Uchwała Nr XXVII/377/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie uchwalenia zmiany Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego, dotyczącej opracowania „Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Ośrodka Wojewódzkiego”;
3. Program Ochrony Środowiska dla Województwa Świętokrzyskiego 2030, Uchwała Nr LXVIII/859/23 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 grudnia 2023 r. w sprawie przyjęcia „Programu Ochrony Środowiska dla Województwa Świętokrzyskiego 2030”;
4. Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego 2030+, Uchwała nr XXX/406/21 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 marca 2021 r.;
5. Plan gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego 2023 – 2028 podjęty uchwałą Nr LXV/809/23 z dnia 26 października 2023 roku, w sprawie uchwalenia aktualizacji „Planu gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego”;
6. Roczna ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim. Raport wojewódzki za rok 2023. GIOŚ Kielce 2024;
7. Wyniki oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych województwa świętokrzyskiego w latach 2007 – 2009, WIOŚ Kielce;
8. Wyniki klasyfikacji i oceny stanu wód powierzchniowych w województwie świętokrzyskim w roku 2017, WIOŚ Kielce 2018;
9. Wyniki klasyfikacji oceny stanu wód podziemnych w województwie świętokrzyskim w roku 2017, WIOŚ Kielce 2018;
10. Program Państwowego Monitoringu Środowiska Województwa Świętokrzyskiego na lata 2016 – 2020” WIOŚ Kielce 2017;
11. Jan Marek Matuszkiewicz Regionalizacja geobotaniczna Polski, IGiPZ PAN, Warszawa 2008;
12. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce; Włodzimierz Jędrzejewski, Sabina Nowak, Krystyna Stachura, Michał Skierczyński, Robert W. Mysłajek, Krzysztof Niedziałkowski, Bogumiła Jędrzejewska, Jan M. Wójcik, Hanna Zalewska, Małgorzata Pilot, Marcin Górny, Rafał T. Kurek, Radosław Ślusarczyk; Zakład Badania Ssaków Polskiej Akademii Nauk; Białowieża 2011;
13. Natura 2000 w planowaniu przestrzennym - rola korytarzy ekologicznych, podręcznik metodyczny Ministerstwa Środowiska, Warszawa listopad 2016 r.;
14. Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko w planowaniu przestrzennym, red. Roman Bednarek, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2012 r.;
15. Solon J., Borzyszkowski J., Bidłasik M., Richling A., Badora K., Balon J., Brzezińska – Wójcik T., Chabudziński Ł., Dobrowolski R., Grzegorzczak I., Jadłowski M., Kistowski M., Kot R., Krąż P., Lechnio J., Macias A., Majchrowska A., Malinowska E., Migoń P., Myga – Piątek U., Nita J., Papińska E., Rodzik J., Strzyż M., Terpiłowski S., Ziaja W.: Physico-geographical mesoregions of Poland: verification and adjustment of boundaries on the basis of contemporary spatial data, Geographia Polonica 2018, Volume 91, Issue 2, pp. 143-170.

2. USTALENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

2.1. CHARAKTERYSTYKA TERENU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU

Obszary objęte ustaleniami planu miejscowego znajdują się w gminie wiejskiej Górno, która jest położona w województwie świętokrzyskim, w powiecie kieleckim. Siedzibą gminy jest miejscowość Górno. Przedmiotem ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są

fragmenty gminy Górno położone w obrębach: Bęczków, Górno Parcele, Krajno Drugie, Krajno Pierwsze, Krajno Zagórze, Leszczyny, Radlin i Skorzeszyce.

Rysunek 1. Lokalizacja terenów objętych planem na tle granic gminy Górno oraz granic obrębów [źródło: opracowanie własne na podstawie danych publicznych]

2.2. GŁÓWNE CELE, ZAKRES I ZAWARTOŚĆ PROJEKTU PLANU

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, będący przedmiotem niniejszej „Prognozy oddziaływania na środowisko...”, stanowi realizację uchwały Nr XXXII/203/2025 Rady Gminy Górno z dnia 22 lipca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów gminy Górno położonych w obrębach: Bęczków, Górno Parcele, Krajno Drugie, Krajno Pierwsze, Krajno Zagórze, Leszczyny, Radlin i Skorzeszyce.

Ustalenia projektu uchwały przewidują na terenie objętym planem tereny o różnym przeznaczeniu:

MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;

MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;

MN-U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług;

U – tereny usług;

UT – tereny usług turystyki;

U-P – tereny usług lub produkcji;

KDGP – tereny drogi głównej ruchu przyspieszonego;

KDG – tereny drogi głównej;

KDZ – tereny drogi zbiorczej;

KDL – tereny drogi lokalnej;

KDD – tereny drogi dojazdowej;
KR – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej;
IW – tereny wodociągów;
IK – tereny kanalizacji;
RN – tereny rolnictwa z zakazem zabudowy;
RNL – tereny łąk i pastwisk;
RZM – tereny zabudowy zagrodowej;
WS – tereny wód powierzchniowych śródlądowych;
L – tereny lasów;
ZN – tereny zieleni naturalnej;

Szczególnie istotne ustalenia projektu planu z punktu widzenia prognozy oddziaływania na środowisko:

1. obowiązek ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko wywołanego prowadzoną działalnością produkcyjną i usługową do granic działki, do której właściciel posiada tytuł prawny;
2. obowiązek ochrony powietrza atmosferycznego poprzez zastosowanie w obiektach budowlanych instalacji, których eksploatacja nie spowoduje przekroczenia standardów jakości powietrza;
3. zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących:
 - a) zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, w tym z zakresu łączności publicznej,
 - b) potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyjątkiem:
 - inwestycji celu publicznego, w tym z zakresu łączności publicznej,
 - urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji niestanowiących realizacji inwestycji celu publicznego, realizowanych poza strefami krajobrazowymi A i B Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
 - terenów **U, UT, U-P**;
4. zakaz lokalizowania zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
5. zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych i do gruntu;
6. zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, w których prowadzona działalność może spowodować zanieczyszczenie gruntów lub wód, bez zaprojektowania i wykonania odpowiednich zabezpieczeń;
7. obowiązek stosowania następujących standardów akustycznych, określonych przepisami odrębnymi, dla terenów oznaczonych symbolami:
 - a) **MW** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
 - b) **MN** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - c) **MN-U, U** jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
 - d) **UT** jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,
 - e) **RZM** jak dla terenów zabudowy zagrodowej;
8. dla nowo realizowanych budynków mieszkalnych drewnianych zalecenie nawiązania skalą, gabarytami, stylem oraz detalem architektonicznym do istniejących form lokalnej architektury drewnianej;
9. obowiązek spełnienia wymagań określonych przepisami odrębnymi dla strefy ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej;

10. zakaz realizacji nowej zabudowy oraz obiektów mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów szczególnych z zakresu ochrony środowiska – w strefie ekotonowej o szerokości 100 m od granicy Świętokrzyskiego Parku Narodowego;
11. obowiązek zachowania istniejącej zieleni naturalnej wskazanej na rysunku planu jako strefy zieleni do utrzymania.
12. obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych, na których realizacja budynków dopuszczona jest pod warunkiem spełnienia wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących sporządzenia dokumentacji geologiczno-inżynierskiej lub określenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych, o których mowa w przepisach z zakresu prawa budowlanego;
13. obowiązek przeprojektowania i przebudowy istniejącej sieci drenarskiej na terenach zmeliorowanych, wskazanych na rysunku planu, przed realizacją zamierzeń inwestycyjnych w sposób zapewniający prawidłowe funkcjonowanie systemu melioracyjnego na terenach sąsiednich;
14. obowiązek przestrzegania ustaleń związanych z położeniem części obszarów objętych ustaleniami planu w zasięgu Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego – Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wynikających z przepisów odrębnych.

2.3. POWIĄZANIA PROJEKTU ZMIANY PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

Projekt zmiany planu powiązany jest z innymi dokumentami:

1. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego (z 2020 r.)

Gmina Górnó wchodzi w skład Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Ośrodka Wojewódzkiego. Głównym kierunkiem zagospodarowania MOF OW będzie formowanie policentrycznego układu osadnictwa oraz harmonijnych struktur obszarowych z jednoczesnym wsparciem procesów metropolizacji oraz działań służących wzmocnieniu więzi MOF OW z innymi obszarami funkcjonalnymi województwa oraz z przestrzenią krajową i europejską.

Główne wymagania środowiskowe:

- obejmowanie prawną ochroną cennych przyrodniczo obszarów i obiektów dotychczas nie chronionych;
- udrażnianie korytarzy ekologicznych i przeciwdziałanie fragmentaryzacji ekosystemów;
- tworzenie korzystnych warunków do ochrony gatunków rzadkich i chronionych;
- zapewnienie zgodności charakteru i poziomu intensyfikacji zagospodarowania z cechami środowiska przyrodniczego, jego naturalną chłonnością i odpornością na zniszczenie;
- stworzenie na obszarach dotychczas nie chronionych takich warunków lokalizacji działalności gospodarczej, by jej niekorzystne oddziaływanie na bioróżnorodność ograniczyć do minimum;
- podporządkowanie turystycznego użytkowania i zagospodarowania obszarów cennych przyrodniczo potrzebom zachowania bioróżnorodności;
- ochrona lasów i gruntów leśnych przed nieuzasadnionym przeznaczaniem na cele nieleśne;
- zachowanie ekosystemów leśnych w stanie zbliżonym do naturalnego — jedno z działań w zakresie wielofunkcyjnej gospodarki leśnej, realizowane jako półnaturalny kierunek hodowli lasu z uwzględnieniem praw rządzących ekosystemem leśnym;
- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków bezpośrednio do wód i gruntów;

- podejmowanie zadań gospodarki wodnej w zlewniach oraz całościowe traktowanie zasobów wód powierzchniowych i wglębnych;
 - powszechny dostęp do wody pitnej dobrej jakości, zarówno w bliskiej, jak i dalszej perspektywie czasu;
 - nadrzędność działań ochronnych w strefach zasilania głównych zbiorników wód podziemnych oraz w strefach ochronnych ujęć wód i źródeł;
 - racjonalizacja zużycia wód podziemnych oraz zmniejszanie wodochłonności gospodarki, zwłaszcza przemysłu;
 - ochrona terenów potencjalnej retencji zbiornikowej;
 - publiczny dostęp do rzek i zbiorników wodnych.
 - egzekwowanie przepisów odrębnych w odniesieniu do ochrony i powszechnego korzystania z wód;
 - przywracanie wartości użytkowej glebom, które uległy degradacji;
 - dostosowanie poziomu nawożenia do zasobności gleb i potrzeb uprawianych roślin;
 - ograniczanie do minimum zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi;
 - prowadzenie prac rekultywacyjnych równoległe lub zaraz po zakończeniu eksploatacji;
 - stosowanie priorytetów dla technologii niskoemisyjnych oraz systemów grzewczych nie opartych na spalaniu paliw stałych;
 - zmniejszanie poziomu niskiej emisji;
 - wspieranie środków transportu publicznego oraz zwiększenie roli transportu szynowego;
 - oddzielanie od siebie terenów o funkcjach przemysłowych, komunikacyjnych (drogi, kolej, lotniska) i mieszkaniowych;
 - stosowanie technologii zapewniających dotrzymanie dopuszczalnych norm hałasu;
 - preferowanie niekonfliktowych lokalizacji źródeł pól elektromagnetycznych.
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Górno
- Obowiązuje studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Górno przyjęte uchwałą Nr XXX/303/2021 z dnia 19 kwietnia 2021 r., zmienione uchwałą Nr XII/68/2024 Rady Gminy Górno z dnia 6 listopada 2024 r. Analiza wykazała, że ustalenia projektu planu nie naruszają ustaleń projektowanego studium.

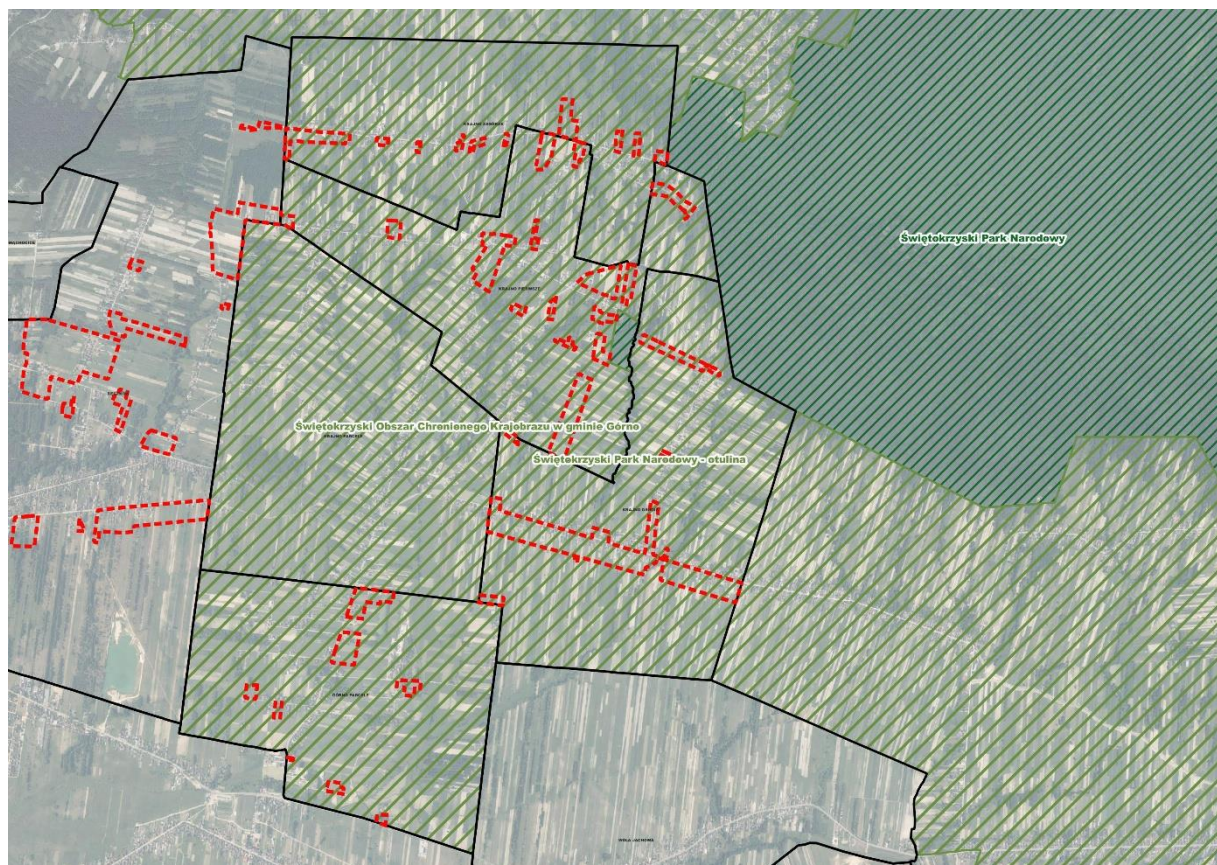

Rysunek 2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Górno obejmujące obszary objęte projektem planu

3. ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA

3.1. CHARAKTERYSTYKA TERENU POD KĄTEM SYSTEMU POWIĄZAŃ PRZYRODNICZYCH

Obszary projektu planu położone są w zasięgu form ochrony przyrody wymienionych w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.)

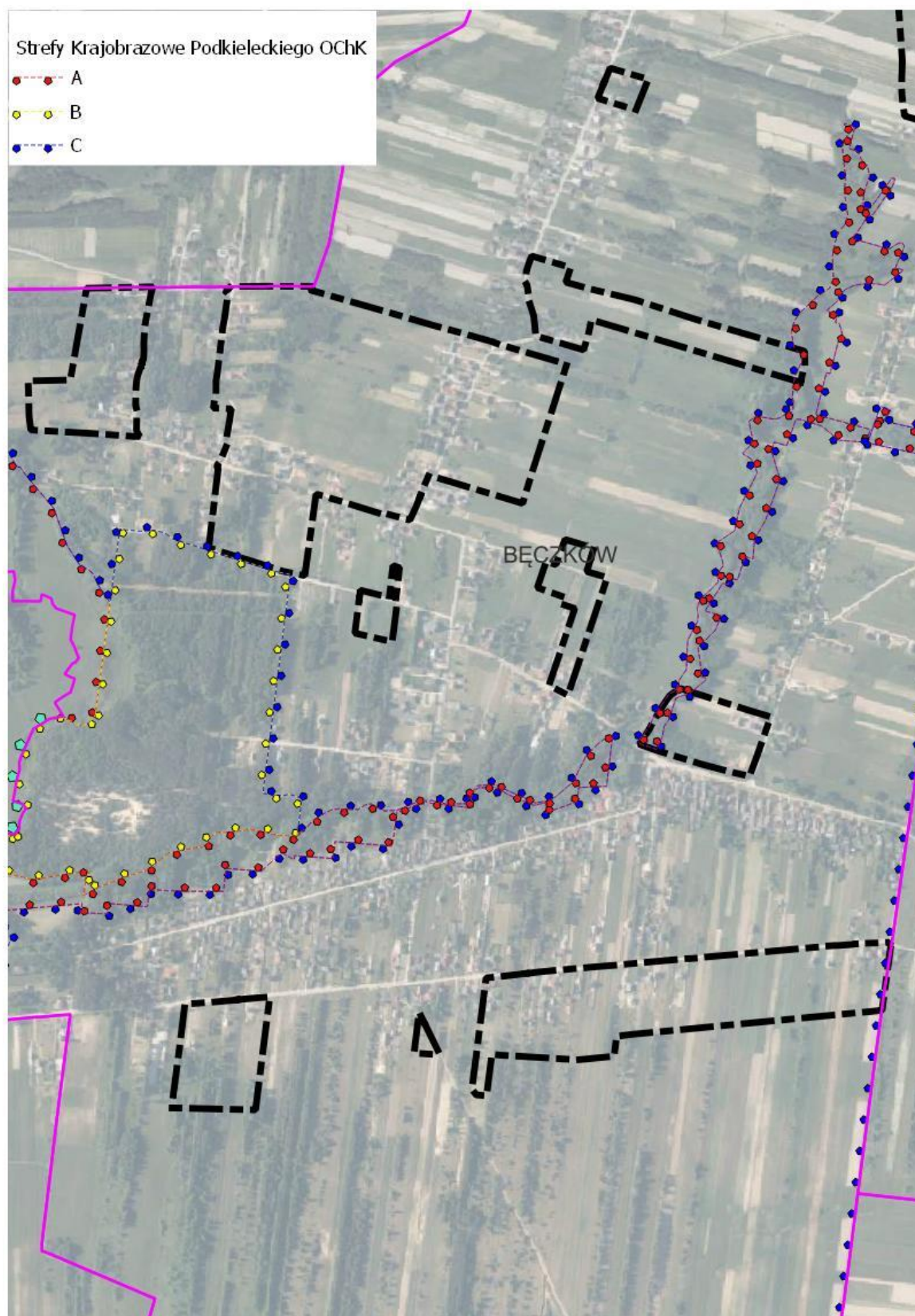
Rysunek 3. Tereny objęte projektem planu na tle otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego – Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czerwonym. [Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska]

Obszary opracowania znajdujące się w obrębach: Krajno Zagórze, Krajno Pierwsze, Krajno Drugie i Górnio Parcele, w gminie Górnio, leżą w **granicach Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (ŚOChK)** dla którego obowiązuje uchwała Nr IV/59/19 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie wyznaczenia Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu w gminie Górnio (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2019 r. poz. 650). Został on utworzony w celu ochrony cennych ekosystemów przyrodniczych, walorów krajobrazowych, a także utrzymaniu czystości wód powierzchniowych. Całkowita powierzchnia wskazanego Obszaru Chronionego Krajobrazu wynosi 2 227,71 ha.

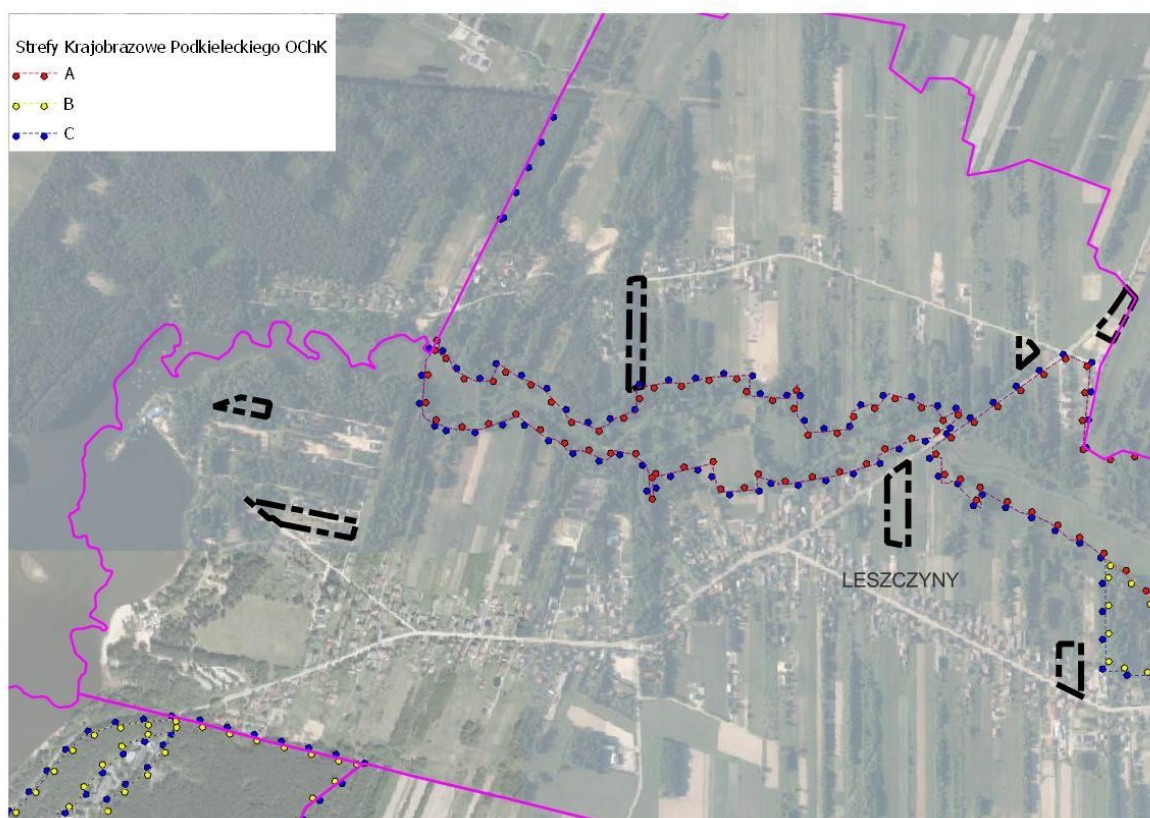
Ponadto wskazane obszary, objęte projektem planu, znajdują się w zasięgu **otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego**, której powierzchnia wynosi 20 786,07 ha. Otulina ta pokrywa się zasięgiem ze Świętokrzyskim Obszarem Chronionego Krajobrazu. Obejmuje ona grunty nieleśne o charakterze rolniczym, z przeważającą zabudową wiejską, a ponadto fragmenty lasów należących do Skarbu Państwa (administrowanych przez nadleśnictwa Zagnańsk i Łagów) oraz lasów prywatnych. Została ona wyznaczona w celu „zabezpieczenia przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka” i stanowi jego strefę ochronną. Enklawa **Świętokrzyskiego Parku Narodowego** położona jest w obrębie Krajno Pierwsze, w pobliżu obszarów objętych planem.

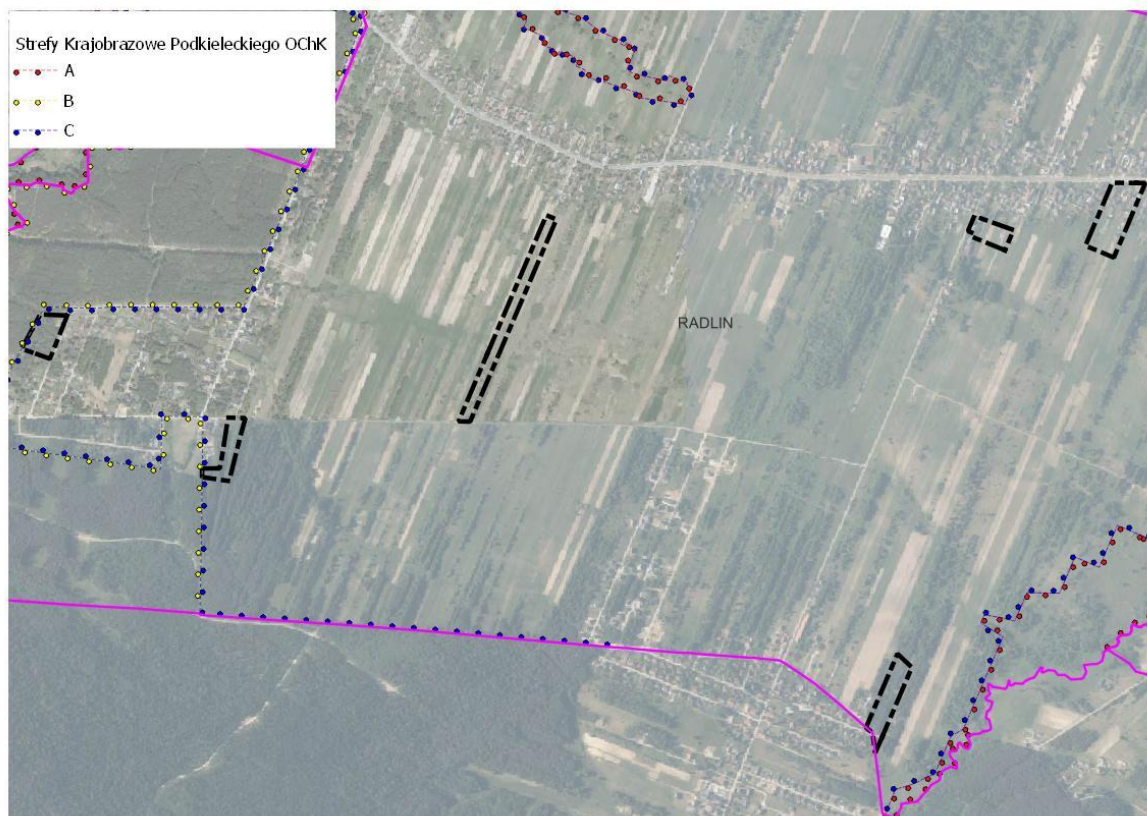
Rysunek 4. Tereny objęte projektem planu zlokalizowane w obrębie Bęczków wraz z granicami stref A, B i C Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czarnym [źródło: opracowanie własne na podstawie danych publicznych]

Rysunek 5 Tereny objęte projektem planu zlokalizowane w obrębie Bęczków wraz z granicami stref A, B i C Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czarnym [źródło: opracowanie własne na podstawie danych publicznych]

Rysunek 6 Tereny objęte projektem planu zlokalizowane w obrębie Leszczyny wraz z granicami stref A, B i C Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czarnym [źródło: opracowanie własne na podstawie danych publicznych]

Rysunek 7 Tereny objęte projektem planu zlokalizowane w obrębie Radlin wraz z granicami stref A, B i C Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czarnym [źródło: opracowanie własne na podstawie danych publicznych]

Obszary opracowania znajdujące się w obrębach: Bęczków, Leszczyny i Radlin, w gminie Górno, leżą w granicach **Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (POChK)**. Powierzchnia wskazanego Obszaru Chronionego wynosi 26 484,69 ha. Został on utworzony 29 września 1995 r. – Rozporządzeniem Nr 12/95 Wojewody Kieleckiego Dz. Urz. Woj. Kieleckiego Nr 21 poz. 145. Obowiązującą podstawę prawną stanowi uchwała nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015 r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. Poz. 2655).

Podkielecki OChK położony jest głównie w granicach zlewni rzeki Lubrzanki oraz częściowo zlewni Kamionki i Bobrzy. Pełni on ważne funkcje łącznikowe pomiędzy ŚPN, a wspomagającymi go parkami krajobrazowymi: Sieradowickim, Suchedniowsko-Oblęgorskim, Cisowsko-Orłowińskim i Chęcińsko-Kieleckim.

Pod względem fizycznogeograficznym obszar ten obejmuje część Gór Świętokrzyskich. Szata roślinna jest zróżnicowana o dużych walorach przyrodniczych. W Podkieleckim Obszarze Chronionego Krajobrazu grupują najcenniejsze, naturalne zbiorowiska mieszanych lasów liściastych, świeże bory sosnowe i bory mieszane z udziałem jodły. Szczególnie zbiorowiska tzw. kwaśnej buczyny sudeckiej (z żywcem dziewięciolistnym) zasługują na objęciu ochrona przez włączenie w granice Świętokrzyskiego Parku Narodowego. W południowej części obrębu Radlin wysokie walory botaniczne mają również zbiorowiska leśne w Grupie Otrocza i w Paśmie Brzechowskim. Są to bory sosnowe i bory mieszane z udziałem jodły. Na terenie POChK istnieje leśny rezerwat przyrody Sufraganiec chroniący dobrze zachowane i typowy fragment boru mieszanego z jodłą, świeżego boru sosnowego, grądu oraz łągo jesionowo-olszowego. W rezerwacie bardzo odsłonięty jest profil osadów dolnego dewonu z wkładką wulkanogenicznych tufitów oraz zachowany fragment lasu jodłowego z gatunkami roślin rzadkich i chronionych.

Zgodnie z ww. uchwałą, w POChK zostały wyznaczone trzy strefy krajobrazowe: A, B i C, w których obowiązują zakazy o różnym rygorze. Obszary opracowania, zlokalizowane w obrębie Radlin i Leszczyny, znajdują się w obrębie strefy krajobrazowej C. Obszary opracowania, zlokalizowane w obrębie Bęczków, znajdują się w większości w obrębie strefy krajobrazowej C. Dwa obszary opracowania w północnej części obrębu Bęczków położone są częściowo w obrębie strefy krajobrazowej B. Poza tym 2 małe fragmenty obszarów opracowania w centralnej części obrębu Bęczków położone są częściowo w obrębie strefy krajobrazowej A.

Rysunek 8. Tereny objęte projektem planu zlokalizowane w obrębie Skorzeszyce wraz z granicami stref krajobrazowych A, B, C Cisowsko-Orłowskińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czarnym [źródło: opracowanie własne na podstawie danych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska]

Obszary opracowania znajdujące się w obrębie Skorzeszyce w gminie Górnó, leżą w granicach **Cisowsko Orłowskińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (COOChK)**, którego powierzchnia wynosi 25336,00 ha. Został wyznaczony 3 listopada 2001 r. Rozporządzeniem Nr 335/2001 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 17 października 2001 r. w sprawie utworzenia na terenach otulin parków krajobrazowych obszarów chronionego krajobrazu (Dz. U. z 2001 r. Nr 108, poz. 1271). Najbardziej aktualnym aktem prawnym dotyczącym C-OOChK jest uchwała Nr XLIX/878/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie Cisowsko-Orłowskińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2014 r. poz. 3152).

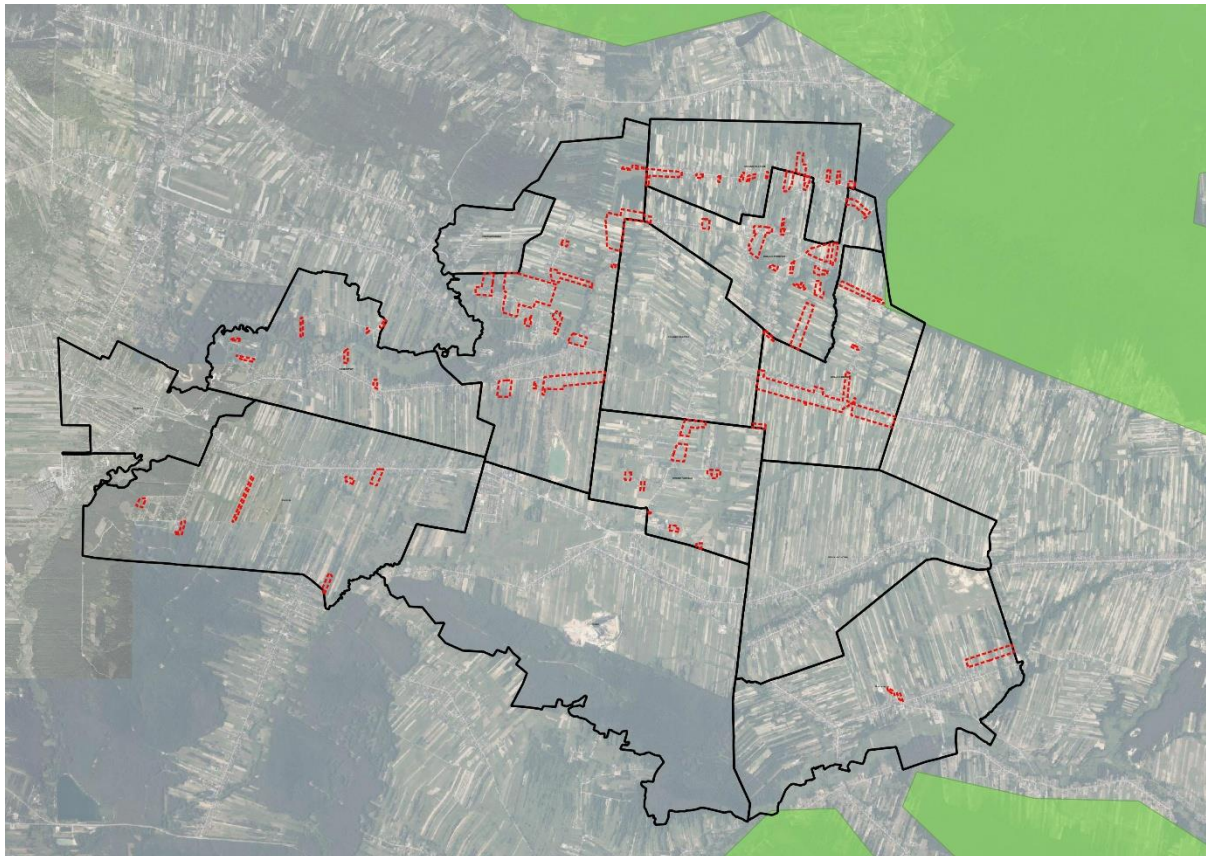
C-OOChK położony jest na obszarze otuliny Cisowsko - Parku Krajobrazowego, w południowo-wschodniej części gminy Górnó. Przedmiotowe tereny objęto ochroną ze względu na bogactwo ekosystemów, zróżnicowany krajobraz oraz funkcję korytarzy ekologicznych jakie pełnią. W jego granicach znajduje się 10 pomników przyrody i 2 zespoły przyrodniczo-krajobrazowe a także wiele zabytków świadczących o bogactwie dziedzictwa kulturowego regionu, w tym liczne obiekty architektury świeckiej i sakralnej. Przetrwały tu też ślady historycznego górnictwa rud metali i ich obróbki.

Zgodnie z ww. uchwałą, w C-OOChK zostały wyznaczone trzy strefy krajobrazowe: A, B i C, w których obowiązują zakazy o różnym rygorze. Obszary opracowania, zlokalizowane w obrębie Skorzeszyce, znajdują się w obrębie strefy krajobrazowej C.

Strefa B obejmuje tereny kompleksów leśnych (z wyłączeniem lasów łęgowych i olsów, które zostały zaliczone do strefy A), murawy kserotermiczne i napiaskowe. Są to siedliska niezależne od poziomu wód gruntowych. Obejmują tereny cenne przyrodniczo, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt. Strefa posiada wysoki rygor ochronny. Strefa

C obejmuje obszary poza strefami A i B - tereny zabudowy, użytkowane rolniczo, przekształcone przez człowieka. Strefa ta odznacza się najniższym rygiorem ochronnym.

Projekt planu leży poza zasięgiem głównych korytarzy migracji zwierząt. Obszary nie znajdują się również w granicach Specjalnych Obszarów Chronionych Natura 2000. W pobliżu obszarów przebiegają główne korytarze ekologiczne.

Rysunek 9. Przebieg głównych korytarzy ekologicznych względem obszarów objętych projektem planu (kolorem czerwonym) [źródło: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska]

3.2. WALORYZACJA FAUNISTYCZNA I FLORYSTYCZNA ORAZ CECHY KRAJOBRAZU

Według podziału geobotanicznego Polski przedstawionego przez Matuszkiewicza (1993) tereny opracowania znajdują się w obszarze Krainy Gór Świętokrzyskich (Dział Wyżyn Południowopolskich). O odrębności przedmiotowego regionu (Działu) decyduje w znacznym stopniu bogate ukształtowanie terenu i podłoże geologiczne. Sama kraina zaś charakteryzuje się:

- dużą rolą jedlin i zachodniokarpackiej odmiany żyznych buczyn (przy czym na analizowanym terenie występują one rzadko),
- często pojawiającymi się kontynentalnymi borami mieszanymi (*Quercus robur*-*Pinetum*), występującymi na znacznych obszarach gminy Górno,
- dąbrowami świetlistymi (*Potentilla alba*-*Quercetum*) występującymi sporadycznie.

Lasy położone w granicach planu należą do nadleśnictwa Daleszyce. Położone są na glebach piaszczystych. Wśród siedlisk dominują bory świeże z dominacją sosny, a także bory mieszane świeże, las mieszany, bór wilgotny. W strukturze wiekowej drzewostanów przeważają drzewostany powyżej

50 lat. Oprócz 60% drzewostanu sosnowego dość licznie reprezentowane są buki i jodły. Lasy na terenie gminy pełnią funkcję wodochronną, glebochronną i rekreacyjną.

Pomimo iż lasy na terenie samej gminy, stanowią nieznaczną część jej powierzchni (13,5%), to ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo rozległych kompleksów leśnych usytuowanych na terenie gmin sąsiednich, mają one znaczący, choć nie bezpośredni wpływ na kształtowanie warunków przyrodniczych gminy Górnio.

Istotnym elementem w strukturze krajobrazu gminy są użytki zielone (łąki i pastwiska zajmujące ogółem 15,8% powierzchni gminy) z licznymi zadrzewieniami i zakrzewieniami połęgowymi, oraz niewielkie torfowiska występujące w dolinach rzecznych.

Ważną rolę w krajobrazie spełniają również układy zaroślowe (drzewa i krzewy) występujące na zboczach dolin, ciągi drzew przydolinnych, zadrzewienia śródpolne i towarzyszące zabudowie zagrodowej.

3.3. GEOLOGIA, MORFOLOGIA I ZASOBY NATURALNE

Obszar gminy Górnio położony jest w obrębie paleozoicznego trzonu Gór Świętokrzyskich. Według Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski¹, na powierzchni terenu występują skały eratemu paleozoicznego, systemu: kambryjskiego, ordowickiego, sylurskiego, dewońskiego i karbońskiego. Poza jednym miejscem (Góra Józefka) brak jest tutaj skał eratemu mezozoicznego. Utwory eratemu kenozoicznego reprezentowane są przez skały systemu paleogeńsko-neogeńskiego oraz czwartorzędowego – z serią plejstocenu i holocenu.

Obszar gminy położony jest w łysogórskiej i kieleckiej strefie fałdów², graniczących ze sobą wzdłuż nasunięcia świętokrzyskiego (mniej więcej na linii Bęczków – G. Stuzyna – Krajno Południowe). W północnej części gminy w jednostce łysogórskiej położona jest skiba łysogórska, w której występują utwory serii kambru środkowego i górnego (Grzbiet Kraiński). W kieleckiej strefie fałdów spośród jednostek strukturalnych – od północy – występują: antyklina bielińska (Krajno Południowe), synklina miedzianogórska (na linii Bęczków – Wola Jachowa), antyklina szydlówkowska (Cedzyna Góra), antyklina Woli Jachowej (na linii Leszczyny – Górnio – Wola Jachowa), synklina Radlina (Cedzyna – Radlin – Górnio – Wola Jachowa), brachyantyklina napękowska (Barania Góra 308,6 m n.p.m.) oraz synklina napękowska (Skorzeszyce) – wypełnione utworami systemu dewońskiego i karbońskiego, oraz antyklina niestachowska (Góra Zdobiec - zachodnia część Pasma Brzechowskiego) – zbudowane z utworów serii dewonu dolnego i kambru dolnego.

W systemie kambryjskim występują tutaj:

- iłowce i mułowce z wkładkami piaskowców i szarogłazów (warstwy holmiowe), piaskowce i mułowce (warstwy protolenusowe), iłowce, piaskowce, łupki i szarogłazy (nierozdz.) oraz piaskowce, mułowce i iłowce z wkładkami kwarcytów, łupków szarogłazowych i lamprofirów (poziom subholmiowy); jest to seria kambru dolnego; są to grunty skaliste typu fliszu z przewagą łupków o, jak się wydaje, najsłabszych parametrach budowlanych w całym systemie; grunty te wykazują dobre i dostateczne warunki budowlane, pogarszające się wraz z nachyleniem terenu i zawilgoceniem podłoża; w miejscach gdzie łupki są silnie spękane

¹ P. Filonowicz, *Szczegółowa mapa Geologiczna Polski w skali 1: 50 000*, ark. Bodzentyn, 815 – Kielce, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa, 1969 r.

² A. Konon, „Regionalizacja tektoniczna Polski – Góry Świętokrzyskie i regiony przyległe”, *Przegląd Geologiczny*, vol 56, nr 10, 2008 r., s. 921

i okresowo zawodnione przez wody deszczowe, a ponadto przykryte zwietrzeliną ich nośność jest osłabiona;

- łupki, iły, kwarcyty i szarogłazy – gdzie odsłaniają się spod glin peryglacjalnych i lessów; upady rzędu 46-56° ku NE; jest to seria kambru środkowego; są to grunty skaliste typu fliszu z przewagą łupków; warunki budowlane dobre i dostateczne (gdy są zwietrzałe lub przykryte pokrywą utworów peryglacjalnych);
- piaskowce, kwarcyty i łupki z wkładkami iłów i zlepieńców rozpoznane na Radostowej (451,3 m n.p.m.) i Kraińskim Grzbiecie; upady rzędu 42-67° ku NE; kwarcyty z wkładkami piaskowców i łupków (kwarcyt Łysogórski) – położone w rejonie północnych stoków Radostowej oraz Krajna Zagórza; jest to seria kambru górnego; utwory te budują główne pasmo świętokrzyskie, Łysogóry, które w rejonie Krajna Pogorzeli, od Kraińskiego Grzbietu oddziela strefa uskokowa; Kraiński Grzbiet na zachód od tej strefy jest obniżony i przesunięty ku południowi ca 0,5 km; generalnie są to grunty skaliste silnie zdiagenezowane, dobre pod względem budowlanym; miejscami jednak są to grunty typu fliszu z przewagą łupków o gorszych parametrach budowlanych, bardziej narażone na ruchy grawitacyjne, zwłaszcza zwietrzałe, jak również gdy są przykryte pokrywą utworów peryglacjalnych.

System ordowicki jest słabo reprezentowany na powierzchni terenu. Z obszaru gminy znane są jedynie piaskowce (arenigu) z dwu niewielkich wystąpień w rejonie Ogrodzenia na południe od Radlina.

W systemie sylurskim mamy tutaj:

- łupki z wkładkami szarogłazów (warstwy wydrzyszowskie) znane z Krajna Zagórza w Dolinie Wilkowskiej, oraz łupki z wkładkami szarogłazów (warstwy rzepińskie) znane z północnego stoku Góry Cedzyna (311,9 m n.p.m.); są to skały miękkie, nie tworzące form pozytywnych w rzeźbie; jest to seria syluru górnego; pod względem budowlanym nie są to grunty zbyt sprzyjające, choćby z uwagi na fakt, iż poprzez swoje wykształcenie litologiczne sprzyjają stagnowaniu wód opadowych; przykryte zwietrzeliną i dodatkowo położone na stokach lub zboczach dolin mogą stanowić podłoże do ruchów masowych – w sprzyjających okolicznościach. Z przełomu systemu sylurskiego i dewońskiego występują piaskowce, szarogłazy i łupki wiśniowe (warstwy klonowskie) znane z wąskich wychodni w rejonie Cedzyna Góra. Ze względu na położenie obszaru gminy w stosunku do struktur geologicznych duży udział w budowie mają tutaj skały systemu dewońskiego. Są to:
- w serii dewonu dolnego: piaskowce, kwarcyty, łupki i zlepieńce (s. plakodermowa) znane z Podmachocic, Bęczkowa Zaskala, Bęczkowa Górki, Góry Strużyny (367,1 m n.p.m.), Krajna Południowego, gdzie są zachowane szczątkowo; być może są one śladem sięgającej tu antykliny bielińskiej; utwory dolnego dewonu występują także wąskim pasem na północnych stokach Pasma Brzechowskiego (północne skrzydło antykliny niestachowskiej), opisywane tam jako mułowce i piaskowce płytowe kwarcytowe z wkładkami tufitów i zlepieńców czy piaskowce (emsu), lub piaskowce, kwarcyty, łupki i zlepieńce (warstwy barczańskich) w rejonie Góry Zdobiec i Cedzyna Góra; ponownie występują w rejonie Świniej Góry – południowe skrzydło a. niestachowskiej; w skrzydłach tej antykliny, miejscami pojawiają się też, starsze, żedyńsko-zigeńskie, mułowce szarowiśniowe z wkładkami piaskowców; są to utwory skaliste typu fliszu z przewagą piaskowców lub łupków; piaskowcowe to grunty o dobrych i bardzo dobrych warunkach budowlanych, jednak gdy są przykryte zwietrzeliną, warunki te pogarszają się; inaczej sytuacja przedstawia się z utworami łupkowymi, te są bardziej podatne na ruchy masowe (zwłaszcza zwietrzałe i zawodnione);
- w serii dewonu środkowego: magle, wapienie i dolomity (poz. dąbrowski) rozpoznane w rejonie na północ od Góry Zdobiec; wapienie i magle zdolomityzowane (poz. dąbrowski) występujące na południowych stokach Świniej Góry; magle, mułowce, piaskowce i dolomity

(poz. dąbrowski) z rejonu północnych stoków Pasma Brzechowskiego oraz Góry Zdobiec; wapienie masywne (żywetu grn.) i łupki, margle i wapienie (żywetu grn.) występujące w skarpie Lubrzanki na północ od Leszczyn; są to grunty skaliste, zasadniczo o dobrych warunkach budowlanych, pogarszających się w strefach przykrycia przez zwietrzeliny gliniaste, w strefach zwietrzenia, skrasowienia, większego nachylenia stoków oraz większego udziału utworów marglistych i łupkowych; należy zwracać uwagę na miejsca z procesami krasowymi;

- w serii dewonu górnego: łupki, margle i wapienie (fran) oraz wapienie, margle i łupki (famenu) znane z południowych stoków Góry Strużyny, rejonu Skały na północ od Leszczyn, Górna, Góry Józefki, Radlina; a także wapienie koralowe i płytowe oraz łupki (fran dln.), wapienie płytowe, zrostkowe i laminowane z wkładkami łupków i chalcedonitów (fran grn.), wapienie płytowe, margle i łupki (poziom cheilocerasowy) oraz łupki i wapienie gruzłowe z rejonu Radlina; są to grunty skaliste węglanowe, wapienno-margliste o nieco gorszych warunkach niż w serii poprzedniej, m.in. z uwagi na większy udział utworów marglistych i łupkowych.

Na obszarze gminy Górno, występują utwory systemu karbońskiego. Są to:

- łupki ilaste i krzemionkowe (turneju) oraz iłowce i mułowce z wkładkami szarogłazów (wizenu), które rozpoznano w rejonie pomiędzy Górą Józefką a Górnem, na południe od Góry Strużyny, w rejonie Skały na północ od Leszczyn oraz w Radlinie; ze względu na swoje wykształcenie litologiczne jak również sytuację strukturalną nie budują one wyniesień powierzchni terenu; jest to seria karbonu dolnego. Są to grunty skaliste iłołupkowe oraz typu fliszu z przewagą łupków, generalnie o dostatecznej przydatności dla budownictwa, m.in. z uwagi na możliwość zalegania na nich wód opadowych.

W systemie triasowym mamy tutaj jedynie łupki, zlepieńce, piaskowce i mułowce (piaskowca pstrego dln.), które rozpoznano jako wypełnienie zagłębienia krasowego w dolomitach na Górze Józefce. Utwory te mogły ulec zniszczeniu w trakcie eksploatacji górniczej prowadzonej w tym rejonie.

W systemie paleogenu - neogenu rozpoznano iły pstre z konkrecjami żelazistymi oraz mułki w rejonie Świniej Góry. Z systemem neogeńskim związane są piaski, mułki i iły z wkładkami lignitów (miocenu) rozpoznane na południe od Górna, gdzie stanowią wypełnienia zagłębień krasowych w dolomitach. Serie ilaste same w sobie są podatne na ruchy grawitacyjne. Jednak z uwagi, iż tutaj występują one na niewielkich powierzchniach oraz często w obrębie form krasowych, nie stanowią dużego zagrożenia.

W systemie czwartorzędowym przewagę mają utwory serii plejstoceńskiej, seria holocenna skupia się w dolinach rzek. Rozpoznano tutaj:

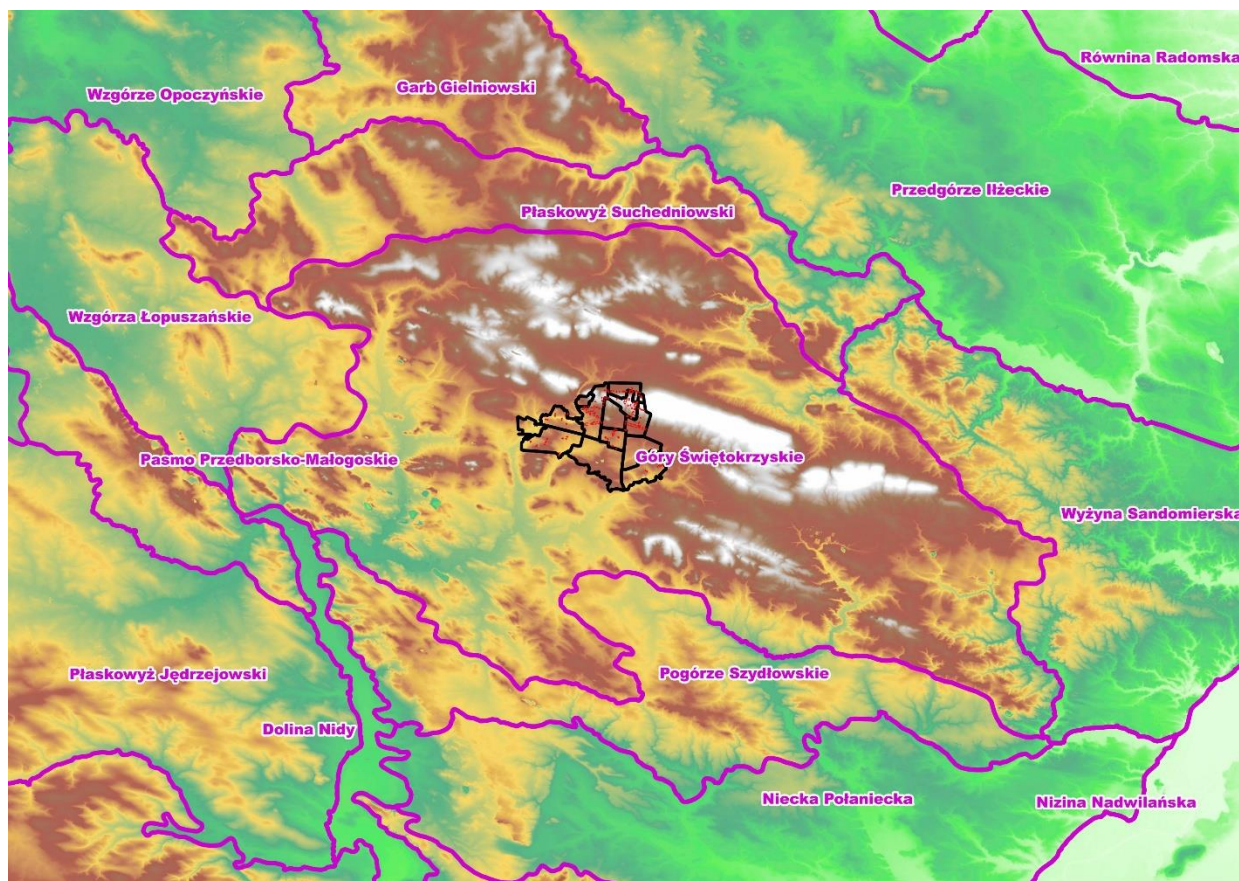
- gliny ilaste z piaskowcami dewonu i kambru zwietrzelinowe i deluwialne; mułki lessowate; gliny zwałowe dolne; lessy podmorenowe; iły warwowe; osady peryglacialne (gliny zwietrzelinowe); piaski i żwiry wodnolodowcowe i lodowcowe; gliny zwałowe górne; piaski i mułki z domieszką żwirów lodowcowe, częściowo wodnolodowcowe; piaski z domieszką głazów lodowcowe i wodnolodowcowe, częściowo deluwialne; piaski i żwiry lodowcowe, częściowo wodnolodowcowe; gliny i mułki peryglacialne; lessy, mułki i piaski pylaste; piaski ze żwirami rzeczne i peryglacialne; gliny piaszczysto-ilaste z otoczkami i głazami peryglacialne, miejscami głównie deluwialne; piaski rzeczne, częściowo wodnolodowcowe i peryglacialne; piaski rzeczne ze żwirem w stropie; piaski i żwiry rzeczne z soczewkami glin i

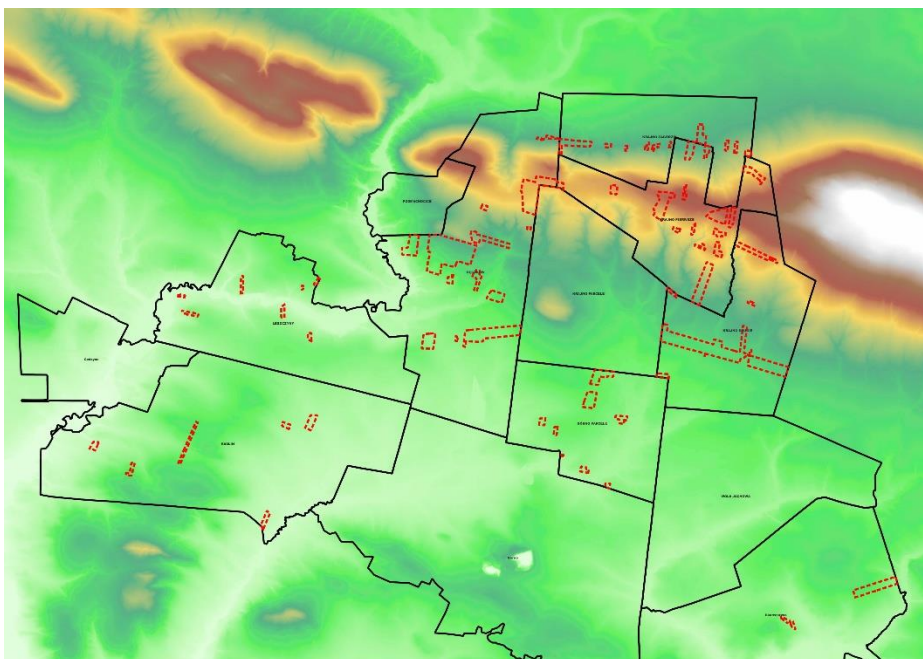
otoczek soliflukcyjnych w stropie; gliny, piaski i mułki peryglacialne z głazami; piaski rzeczne; piaski pylaste i lessy piaszczyste; lessy; piaski eoliczne i piaski eoliczne w wydmach, osady deluwialne (piaski i mułki) – plejstocénskie;

- piaski eoliczne; piaski eoliczne w wydmach; piaski i mułki rzeczne; torfy, namuły torfiaste i mady – holocénskie.

Miaższość pokrywy czwartorzędowej sięga od kilku (na stokach) do kilkunastu metrów (dolne części stoków, zbocza dolin), a w dnach dolin rzecznych do ca 20 m.

Na szczególną uwagę zasługują utwory spoiste, np. lessy, piaski pylaste i lessy piaszczyste (występujące w rejonie Kraińskiego Grzbietu) z uwagi na możliwość występowania sufozji i osiadań zawałowych, oraz zwietrzeliny gliniaste i ilaste, ily i mułki zastoiskowe, lessy podmorenowe oraz utwory, w których i na powierzchni których, mogą gromadzić się większe ilości wód – np. deluwia, utwory peryglacialne, itp. Utwory te w sprzyjających warunkach (nawodnienia, zalegania na stromych stokach, podcięciu erozyjnemu, itd.) mogą ulegać grawitacyjnemu przemieszczaniu. W wielu miejscach w krawędziach zboczy dolin rzecznych i rozcięć erozyjnych wychodzą utwory spoiste, które zalegają poniżej np. serii niespoistych (sypkich). Taki układ warstw połączony z nachyleniem powierzchni terenu może sprzyjać powstawaniu zsuwów – zbocza doliny Lubrzanki (oraz części mniejszych dolinek). Utwory piaszczyste, zazwyczaj średnio zagęszczone, sprzyjają budownictwu pod warunkiem, iż wody gruntowe są głębiej położone.

Rysunek 10. Fragmenty obszarów objętych planem w granicach gminy Górnó na tle podziału fizyczno - geograficznego Polski [Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Państwowego Instytut Geologicznego]

Analiza budowy geologicznej gminy Górnó wskazuje na pozytywne formy morfologiczne jako obszary predysponowane do wystąpienia ruchów masowych. Są to wzniesienia o stosunkowo stromych zboczach zbudowane ze skał kambru i dewonu. Budują one ciągi wzgórz w północnej i południowej części gminy. Środkowa część gminy jest wolna od tych form, a niewielkie wzniesienia wystające ponad poziom osadów plejstoceniowych nie są podatne na ruchy osuwiskowe, oprócz rejonów występowania iłowców i mułowców. Część tych form, okrywają osady peryglacjalne i deluwialne stanowiące efekt połączonego działania wietrzenia i ruchów masowych takich jak soliflukcja i spłyzywanie. Jeśli osady te pokrywają stoki o większym nachyleniu, prawdopodobieństwo wystąpienia ruchów osuwiskowych wzrasta. Drugim obszarem narażonym na ruchy osuwiskowe są doliny rzeczne. Krawędzie tarasów takich rzek jak Lubrzanka, Belnianka czy Warkocz narażone są na obrywanie się lub osuwanie mas ziemnych wskutek erozji bocznej rzek na odcinkach o nieregulowanym korycie.

~ Udokumentowane złoża ~

Na terenach objętych projektem planu oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują złoża surowców naturalnych.

Teren planu znajduje się poza terenami udokumentowanych złóż kopalin mineralnych i granicami terenów górniczych.

Cały obszar leży poza zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych.

~ Tereny narażone na osuwanie się mas ziemnych ~

W wyniku przeprowadzonych prac, do bazy Systemu Osłony Przeciwośuwiskowej (SOPO), prowadzonej przez Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy, część obszarów objętych projektem planu położona jest w zasięgu terenów zagrożonych ruchami masowymi. Dotyczy to części dwóch fragmentów w obrębie Krajno Zagórze, a także części dwóch fragmentów w obrębie Bęczków. Tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych występują także w bezpośrednim sąsiedztwie fragmentów opracowania w obrębie Krajno Pierwsze.

Obszar objęty projektem planu położony jest poza zasięgiem osuwisk.

3.4. CHARAKTERYSTYKA WARUNKÓW WODNYCH: WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE

~ Wody powierzchniowe i podziemne ~

Gmina Górno w całości położona jest w zlewni rzeki Białej Nidy. Na jej terenie występują trzy zlewnie cząstkowe rzek Lubrzanki, Warkocza i Kakonianki.

Wzdłuż zachodniej granicy gminy płynie rzeka Lubrzanka (prawobrzeżny dopływ Czarnej Nidy o długości 33,6 km i powierzchni zlewni 252,6 km²) biorąca swój początek w miejscowości Jaworze, położonej poza terenem gminy Górno. W przełomie przez Pasma Główne Gór Świętokrzyskich tworzy koryto o szerokości 3 - 7 m. Poniżej przełomu rzeka przyjmuje kierunek południkowy, utrzymujący się aż do ujścia. Lubrzanka jest określana jako rzeka typowo górską, o nagłych wezbraniach. Dolina Lubrzanki cechuje się wysokimi walorami przyrodniczymi wynikającymi z wodno-łakowego charakteru, zachowanego dzięki niewielkiemu stopniu zmeliorowania. Przez fragment opracowania w obrębie Krajno Drugie przepływają rzeki: Warkocz oraz Zimny Stok.

Rzeka Warkocz - dopływ Lubrzanki o długości 17,52 km. Wypływa na wysokości 410 m n.p.m. z południowego stoku Łysicy, a do Lubrzanki wpada w okolicach Sukowa. Górne odcinki Zimnych Stoków są miejscami głęboko wcięte w podłoże.

Projekt planu znajduje się w zasięgu JCW **RW2000062164469 Warkocz, RW200006216433 Czarna Nida do Stokowej, RW200003216449 Lubrzanka od zb. Cedzyna do ujścia oraz RW20000621644339 Lubrzanka do zb. Cedzyna:**

- **PLRW200062164469 Warkocz** jest to naturalna część wód, objęta monitoringiem. JCW w granicach obszaru objętego planem miejscowym rozciąga się na terenie Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego.

Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.):

- umiarkowany stan ekologiczny
- Wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: azot azotanowy; ichtiofauna
- Stan chemiczny: poniżej dobrego
- Wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren; nie dotyczy
- Stan (ogólny): zły stan wód

Cel środowiskowy:

- dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D;
- stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry.
- Jej celem środowiskowym na terenie Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, jego potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych. Zachowanie ekosystemów cennych pod względem przyrodniczym, w szczególności bagiennych, oczek wodnych i starorzeczy. Systematyczna poprawa stanu czystości wód powierzchniowych, poczynając od źródeł, aż do osiągnięcia docelowej klasy czystości, poprzez budowę lokalnych sieci kanalizacyjnych wraz z wysokosprawnymi oczyszczalniąmi ścieków.

- Jej celem środowiskowym na terenie Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, jego potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych. Zachowanie dolin rzek i cieków w stanie zbliżonym do naturalnego, poprzez utrzymywanie w niezmienionym stanie terenów zalewowych oraz odtworzenie naturalnych polderów, utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym. Utrzymanie właściwego poziomu i jakości wód poprzez likwidację części rowów melioracyjnych, poprzez odstąpienie od ich konserwacji, rozbudowę zbiorczych systemów zaopatrzenia w wodę, uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej, tworzenie stref buforowych wzdłuż brzegów cieków poprzez odstąpienie od ich użytkowania i wprowadzenie pasów ochronnych roślinności, ograniczenie zużycia nawozów sztucznych i środków ochrony roślin, likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci.
- Jej celem środowiskowym na terenie otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego jest ochrona całości przyrody w granicach parku. Minimalizacja lub ograniczenie zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych. [Wymaga: Ochrona zasobów wodnych i zwiększenie retencyjnych zdolności siedlisk. Zahamowanie wywołanego antropopresją zjawiska obniżania się poziomu wód gruntowych na obszarze Parku oraz zaniku wysięków wód mineralizowanych. Zachowanie właściwego stanu stosunków wodnych, w tym poziomu wód gruntowych oraz przepływów wód na obszarach występowania torfowisk i siedlisk bagiennych. Ograniczenie eutrofizacji wód spowodowanej spływem zanieczyszczeń z łąk i pól od strony wsi położonych wyżej niż granica Parku oraz wód z oczyszczalni ścieków tak lokalizowanych. Ograniczenie eutrofizacji i skażenia wód, spowodowanych spływem zanieczyszczeń z łąk i pól a także oczyszczalni ścieków - przydomowych i gminnych, zaśmieceniem cieków i zbiorników, itp. Uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i potencjału ekologicznego wód. Utrzymanie nienaruszalnego przepływu w ciekach wodnych. Ograniczenie poborów wody ze źródeł znajdujących się w granicach Parku. Zwiększenie retencji na obszarze Parku i spowolnienie odpływu wody poprzez utrzymywanie naturalnych przytamań, w tym powodowanych przez działalność bobrów i powalone drzewa. Ograniczanie odpływu wód historycznymi systemami odwadniającymi poprzez niepodjęcie zabiegów ich utrzymywania. Pozostawienie cieków na terenie Parku bez ingerencji w zakresie naruszania dna (pogłębiania, odmulania, prostowania i utrwalań brzegów itp.). Utrzymywanie wód na odpowiednim poziomie czystości dla skójki gruboskorupowej. Zapobieganie pracom regulacyjnym i utrzymaniowym (bagrowanie, usuwanie drzew) na ciekach w otulinie Parku].
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: niezagrożona.
- JCWP była monitorowana w okresie 2016-2021. JCWP jest obecnie monitorowana - posiada ustalony ppk na okres 2022-2027.

- **RW20006216433 „Czarna Nida do Stokowej”** - jest to naturalna część wód, objęta monitoringiem. JCW w granicach obszaru objętego planem miejscowym rozciąga się na terenie Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.):

- umiarkowany stan ekologiczny
- Wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: nie dotyczy; fitobentos, ichtiofauna
- Stan chemiczny: poniżej dobrego

- Wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren; nie dotyczy
- Stan (ogólny): zły stan wód

Cel środowiskowy:

- dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych
- stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry.
- Jej celem środowiskowym na terenie Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, jego potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych. Zachowanie ekosystemów cennych pod względem przyrodniczym, w szczególności bagiennych, oczek wodnych i starorzeczy. Systematyczna poprawa stanu czystości wód powierzchniowych, poczynając od źródeł, aż do osiągnięcia docelowej klasy czystości, poprzez budowę lokalnych sieci kanalizacyjnych wraz z wysokosprawnymi oczyszczalniąmi ścieków.
- Jej celem środowiskowym na terenie Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, jego potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych. Zachowanie dolin rzek i cieków w stanie zbliżonym do naturalnego, utrzymywanie w niezmienionym stanie terenów zalewowych oraz odtworzenie polderów. Utrzymanie właściwego poziomu i jakości wód poprzez likwidację części rowów melioracyjnych, odstąpienie od ich konserwacji; rozbudowę zbiorczych systemów zaopatrzenia w wodę; uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej; tworzenie stref buforowych wzdłuż brzegów cieków poprzez odstąpienie od ich użytkowania i wprowadzenie pasów ochronnych roślinności; ograniczenie zużycia nawozów sztucznych i środków ochrony roślin; likwidację nielegalnych wysypisk śmieci.
- Jej celem środowiskowym na terenie otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego jest ochrona całości przyrody w granicach parku. Minimalizacja lub ograniczenie zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych. [Wymaga: Ochrona zasobów wodnych i zwiększenie retencyjnych zdolności siedlisk. Zahamowanie wywołanego antropopresją zjawiska obniżania się poziomu wód gruntowych na obszarze Parku oraz zaniku wysięków wód mineralizowanych. Zachowanie właściwego stanu stosunków wodnych, w tym poziomu wód gruntowych oraz przepływów wód na obszarach występowania torfowisk i siedlisk bagiennych. Ograniczenie eutrofizacji wód spowodowanej wpływem zanieczyszczeń z łąk i pól od strony wsi położonych wyżej niż granica Parku oraz wód z oczyszczalni ścieków tak lokalizowanych. Ograniczenie eutrofizacji i skażenia wód, spowodowanych wpływem zanieczyszczeń z łąk i pól a także oczyszczalni ścieków - przydomowych i gminnych, zaśmieceniem cieków i zbiorników, itp. Uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i potencjału ekologicznego wód. Utrzymanie nienaruszalnego przepływu w ciekach wodnych. Ograniczenie poborów wody ze źródeł znajdujących się w granicach Parku. Zwiększenie retencji na obszarze Parku i spowolnienie odpływu wody poprzez utrzymywanie naturalnych przytamań, w tym powodowanych przez działalność bobrów i powalone drzewa. Ograniczanie odpływu wód historycznymi systemami odwadniającymi poprzez niepodjęcie zabiegów ich utrzymywania. Pozostawienie cieków na terenie Parku bez ingerencji w zakresie naruszania dna (pogłębiania, odmulania, prostowania i utrwalań brzegów itp.). Utrzymywanie wód na odpowiednim poziomie czystości dla skójki

gruboskorupowej. Zapobieganie pracom regulacyjnym i utrzymaniowym (bagrowanie, usuwanie drzew) na ciekach w otulinie Parku].

- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożona.
- JCWP nie była monitorowana w okresie 2016-2021. Ocena jej stanu była przeprowadzana na podstawie analiz eksperckich. JCWP jest obecnie monitorowana - posiada ustalony ppk na okres 2022-2027.

- **RW200003216449 Lubrzanka od zb. Cedzyna do ujścia** - jest to naturalna część wód, objęta monitoringiem. JCW w granicach obszaru objętego planem miejscowym rozciąga się na terenie Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.):

- umiarkowany stan ekologiczny
- Wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: nie dotyczy; fitobentos, ichtiofauna
- Stan chemiczny: brak danych
- Wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren, fluoranten; nie dotyczy
- Stan (ogólny): zły stan wód

Cel środowiskowy:

- dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D.
- stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry.
- Jej celem środowiskowym na terenie Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, jego potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych. Zachowanie dolin rzek i cieków w stanie zbliżonym do naturalnego, poprzez utrzymywanie w niezmienionym stanie terenów zalewowych oraz odtworzenie naturalnych polderów, utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym. Utrzymanie właściwego poziomu i jakości wód poprzez likwidację części rowów melioracyjnych, poprzez odstąpienie od ich konserwacji, rozbudowę zbiorczych systemów zaopatrzenia w wodę, uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej, tworzenie stref buforowych wzdłuż brzegów cieków poprzez odstąpienie od ich użytkowania i wprowadzenie pasów ochronnych roślinności, ograniczenie zużycia nawozów sztucznych i środków ochrony roślin, likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci.
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożona.
- JCWP była monitorowana w okresie 2016-2021. JCWP jest obecnie monitorowana - posiada ustalony ppk na okres 2022-2027.

- **RW20000621644339 Lubrzanka do zb. Cedzyna** - jest to naturalna część wód, objęta monitoringiem. JCW w granicach obszaru objętego planem miejscowym rozciąga się na terenie Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.):

- Zły stan ekologiczny

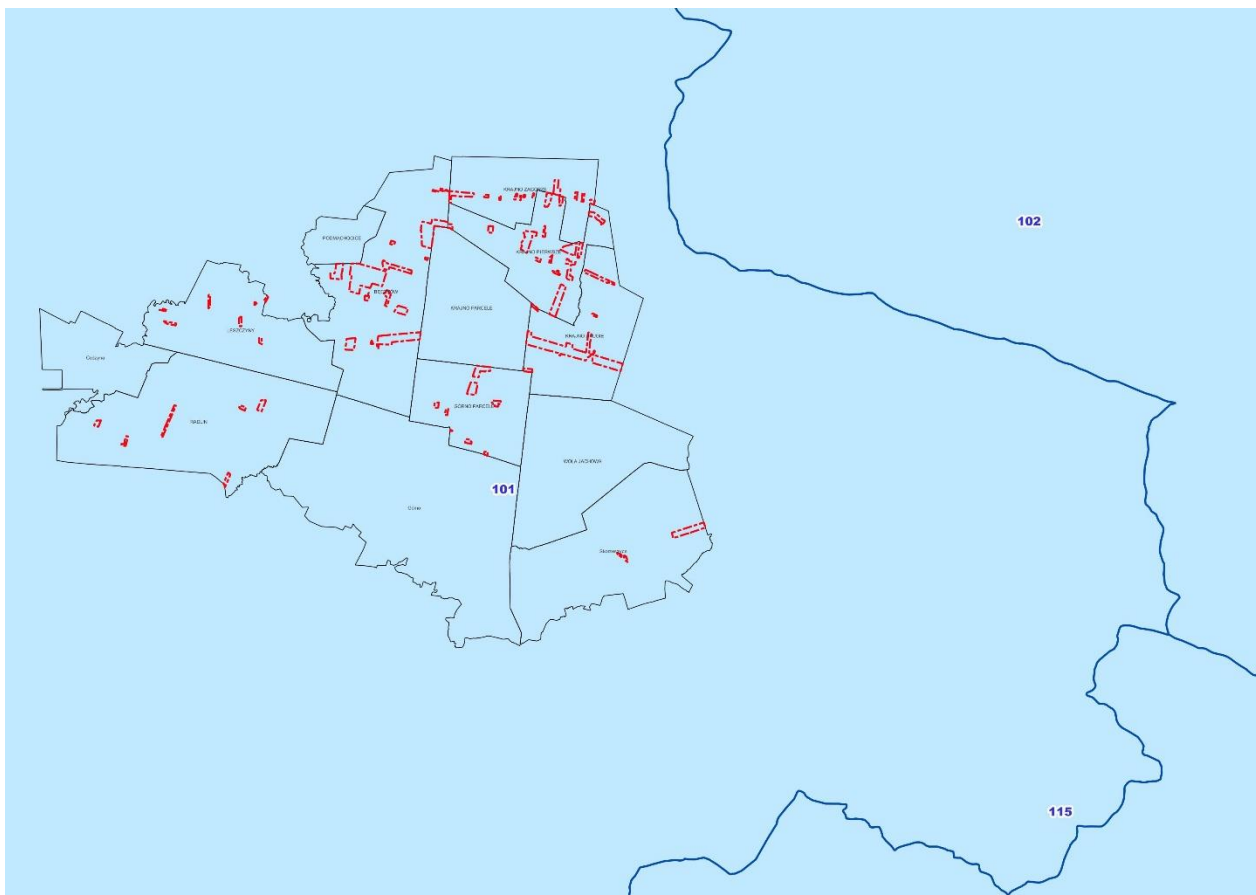
- Wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: OWO; ichtiofauna
- Stan chemiczny: poniżej dobrego
- Wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren; nie dotyczy
- Stan (ogólny): zły stan wód

Cel środowiskowy:

- dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych.
- stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry.
- Jej celem środowiskowym na terenie Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest Zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, jego potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych. Zachowanie ekosystemów cennych pod względem przyrodniczym, w szczególności bagiennych, oczek wodnych i starorzeczy. Systematyczna poprawa stanu czystości wód powierzchniowych, poczynając od źródeł, aż do osiągnięcia docelowej klasy czystości, poprzez budowę lokalnych sieci kanalizacyjnych wraz z wysokosprawnymi oczyszczalniąmi ścieków.
- Jej celem środowiskowym na terenie Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, jego potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych. Zachowanie dolin rzek i cieków w stanie zbliżonym do naturalnego, poprzez utrzymywanie w niezmienionym stanie terenów zalewowych oraz odtworzenie naturalnych polderów, utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym. Utrzymanie właściwego poziomu i jakości wód poprzez likwidację części rowów melioracyjnych, poprzez odstąpienie od ich konserwacji, rozbudowę zbiorczych systemów zaopatrzenia w wodę, uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej, tworzenie stref buforowych wzdłuż brzegów cieków poprzez odstąpienie od ich użytkowania i wprowadzenie pasów ochronnych roślinności, ograniczenie zużycia nawozów sztucznych i środków ochrony roślin, likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci.
- Jej celem środowiskowym na terenie otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego jest ochrona całości przyrody w granicach parku. Minimalizacja lub ograniczenie zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych. [Wymaga: Ochrona zasobów wodnych i zwiększenie retencyjnych zdolności siedlisk. Zahamowanie wywołanego antropopresją zjawiska obniżania się poziomu wód gruntowych na obszarze Parku oraz zaniku wysięków wód mineralizowanych. Zachowanie właściwego stanu stosunków wodnych, w tym poziomu wód gruntowych oraz przepływów wód na obszarach występowania torfowisk i siedlisk bagiennych. Ograniczenie eutrofizacji wód spowodowanej spływem zanieczyszczeń z łąk i pól od strony wsi położonych wyżej niż granica Parku oraz wód z oczyszczalni ścieków tak lokalizowanych. Ograniczenie eutrofizacji i skażenia wód, spowodowanych spływem zanieczyszczeń z łąk i pól a także oczyszczalni ścieków - przydomowych i gminnych, zaśmiecieniem cieków i zbiorników, itp. Uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i potencjału ekologicznego wód. Utrzymanie nienaruszalnego przepływu w ciekach wodnych. Ograniczenie poborów wody ze źródeł znajdujących się w granicach Parku. Zwiększenie retencji na obszarze Parku i spowolnienie odpływu wody poprzez utrzymywanie naturalnych przysieków, w tym powodowanych przez działalność bobrów i powalone drzewa.

Ograniczanie odpływu wód historycznymi systemami odwadniającymi poprzez niepodjęcie zabiegów ich utrzymywania. Pozostawienie cieków na terenie Parku bez ingerencji w zakresie naruszania dna (pogłębiania, odmulania, prostowania i utrwalania brzegów itp.). Utrzymywanie wód na odpowiednim poziomie czystości dla skójk gruboskorupowej. Zapobieganie pracom regulacyjnym i utrzymaniowym (bagrowanie, usuwanie drzew) na ciekach w otulinie Parku].

- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożona.
- JCWP była monitorowana w okresie 2016-2021. JCWP jest obecnie monitorowana - posiada ustalony ppk na okres 2022-2027.

Rysunek 11. Granice JCWPd 101 w podziale na 172 jednostki (2009 r.) [źródło: Państwowa Służba Hydrogeologiczna]

Wydzielenie jednolitych części wód podziemnych i przeprowadzenie wstępnej oceny ich stanu zostało dokonane w 2004 r. przez Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy. W wyniku tych prac obszar Polski podzielono na 161 JCWPd. W 2008 r. została przeprowadzona weryfikacja przebiegu granic JCWPd wydzielonych w 2005 r. a w wyniku tych prac powstał nowy podział Polski w zakresie JCWPd - wydzielono 172 części (Państwowa Służba Hydrogeologiczna „Charakterystyka geologiczna i hydrogeologiczna zweryfikowanych JCWPd” Wa-wa, grudzień 2009). Obecnie PIG udostępnia ze swoich zasobów bardziej aktualny podział z 2008 roku. Mapa poglądowa całej Polski w podziale na 161 jednostek jest ogólnodostępna, ale dane poszczególnych jednostek zastąpiono Kartami informacyjnymi z 2008 roku. Zgodnie z aktualnym, zweryfikowanym podziałem, obszar projektu zmiany planu leży w zasięgu **JCWPd 101 (Id PLGW2000101)**.

Zasilanie warstw wodonośnych odbywa się przez infiltrację opadów atmosferycznych. Moduł infiltracji efektywnej jest bardzo zróżnicowany przestrzennie. Zależy od wielkości opadów

i przepuszczalności skał odsłaniających się na powierzchni terenu. Średnia jego wartość jest zbliżona do modułu odpływu podziemnego ze zlewni Nidy i wynosi (około $270 \text{ m}^3/\text{d} \cdot \text{km}^2$).

W zachodniej części południowo-zachodniej granicy JCWPd, gdzie biegnie ona wzdłuż granicy obrzeżenia permsko-mezozoicznego Gór Świętokrzyskich ma miejsce niewielki odpływ boczny do sąsiedniej JCWPd nr 100. Pozostałe granice są hydrodynamiczne i biegną po działach wód podziemnych, które z pewnym przybliżeniem pokrywają się z działami wód powierzchniowych zlewni częściowej rzeki Nidy powyżej ujścia Czarnej Nidy (włącznie).

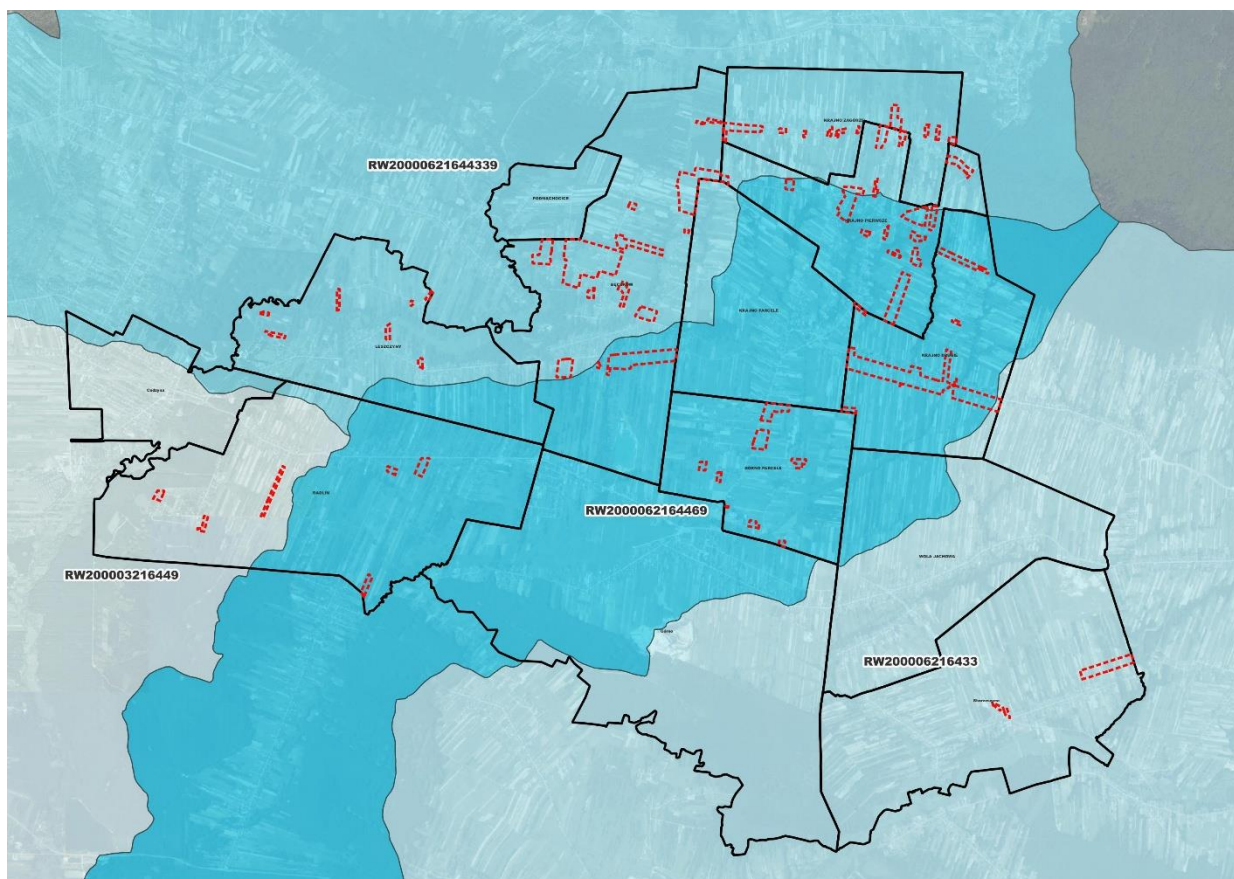
Naturalnymi strefami drenażu wewnątrz JCWPd są rzeki i cieki powierzchniowe z tym, że dla głębiej położonych warstw wodonośnych są to głównie rzeki Nida i jej większe dopływy: Łososina i Czarna Nida wraz z dopływami Bobrzą, Lubrzanką i Belnianką. Funkcję drenażu pełnią również liczne ujęcia wód podziemnych (studnie wiercone i kopane) i odwodnienia górnicze.

Największe zmiany powodują ujęcia komunalne Kielc w Zagnańsku (zlewnia górnej Bobrzy) i Kielce-Białogon (zlewnia środkowej Bobrzy powyżej Słowika) oraz odwodnienia górnicze w rejonie Gałęzice-Bolechowice-Borków (woda z odwodnień zrzucana do rzek), wokół których powstały duże regionalne leje depresji.

Kierunki krążenia wód podziemnych są często bardzo skomplikowane ze względu na zróżnicowaną przepuszczalność warstw wodonośnych i występowanie pomiędzy nimi utworów półprzepuszczalnych i nieprzepuszczalnych.

Do przyczyn antropogenicznych mogących być zagrożeniem nieosiągnięcia celów środowiskowych należy m.in. obniżenie zwierciadła wody poziomów użytkowych spowodowane odwodnieniem kopalń odkrywkowych surowców skalnych oraz eksploatacją wód podziemnych przez ujęcia komunalne, które mogą powodować zagrożenia dla ekosystemów zależnych od wód podziemnych.

W 2016 roku w województwie świętokrzyskim punkty pomiarowe rozmieszczono w nowym podziale JCWPd (172 w kraju). W zasięgu JCWPd nr 101 znalazło się 10 punktów (powiaty jędrzejowski, kielecki i M. Kielce). W badanym roku, najbliższej obszar opracowania znalazł się punkt pomiarowy na otworze nr 1401 w miejscowości Wola Jachowa, w gminie Górno. W punkcie tym były badane elementy organiczne. Jakość wody w ww. punkcie, w roku 2016, została zaklasyfikowana do IV klasy. Wskaźniki w granicach stężeń IV klasy jakościowej: NO_3 oraz pH.

Rysunek 12. Fragmenty obszarów objętych planem na tle granic i zasięgu jednolitych części wód powierzchniowych - rzecznych. Tereny objęte projektem planu oznaczono kolorem czerwonym [źródło: Wody Polskie]

Jakość wód podziemnych w poszczególnych punktach monitoringu sieci krajowej w województwie świętokrzyskim w 2016 roku została określona według klasyfikacji podanej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 85). Klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć klas jakości wód podziemnych. Klasa IV, do której zaliczają się wody z punktu pomiarowego położonego najbliżej obszaru opracowania zostały scharakteryzowane, jako wody niezadowolającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych oraz wyraźnego wpływu działalności człowieka.

Stan chemiczny JCWPd nr 101 oceniany jest jako dobry, stan ilościowy również jako dobry.

Cele środowiskowe:

- Stan chemiczny: dobry
- Stan ilościowy: dobry

Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożona ilościowo.

W obszarach objętych projektem planu nie występują ujęcia wód podziemnych. Natomiast w pobliżu niektórych fragmentów planu znajduje się ujęcie wód podziemnych „Leszczyny”, dla którego Rozporządzeniem nr 1/2026 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 5 stycznia 2026 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej dla ujęcia wód podziemnych w miejscowości Leszczyny, gmina Górno, powiat kielecki, województwo świętokrzyskie ustanowiono teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej. Tereny 1.1MW,

1.12MN, 1.1UT, 1.5KR, 1.6KR, 1.3KDD, 1.4KDD położone są w strefie ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych "Leszczyny". Ujęcie eksploatuje wody poziomu górnodewońskiego i składa się z 2 studni oznaczonych symbolami: S-1 (zasadnicza) oraz S-2 (awaryjna).

Strefa ochronna składa się z:

- 1) Terenu ochrony bezpośredniej o powierzchni 2030 m², na terenie działek nr ewid. 810/82 i 810/134 (obręb: Leszczyny);
- 2) Terenu ochrony pośredniej o łącznej powierzchni 0,35 km², na terenie gminy Górno.

Na terenie ochrony bezpośredniej obowiązują zakazy i nakazy, określone w art. 127-129 ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku Prawo wodne.

W związku z Rozporządzeniem nr 1/2026 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 5 stycznia 2026 r. na terenie ochrony pośredniej zakazuje się wykonywania robót lub czynności powodujących zmniejszenie przydatności ujmowanej wody lub wydajności ujęcia, obejmujących:

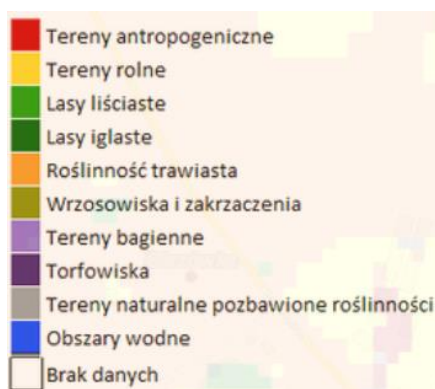
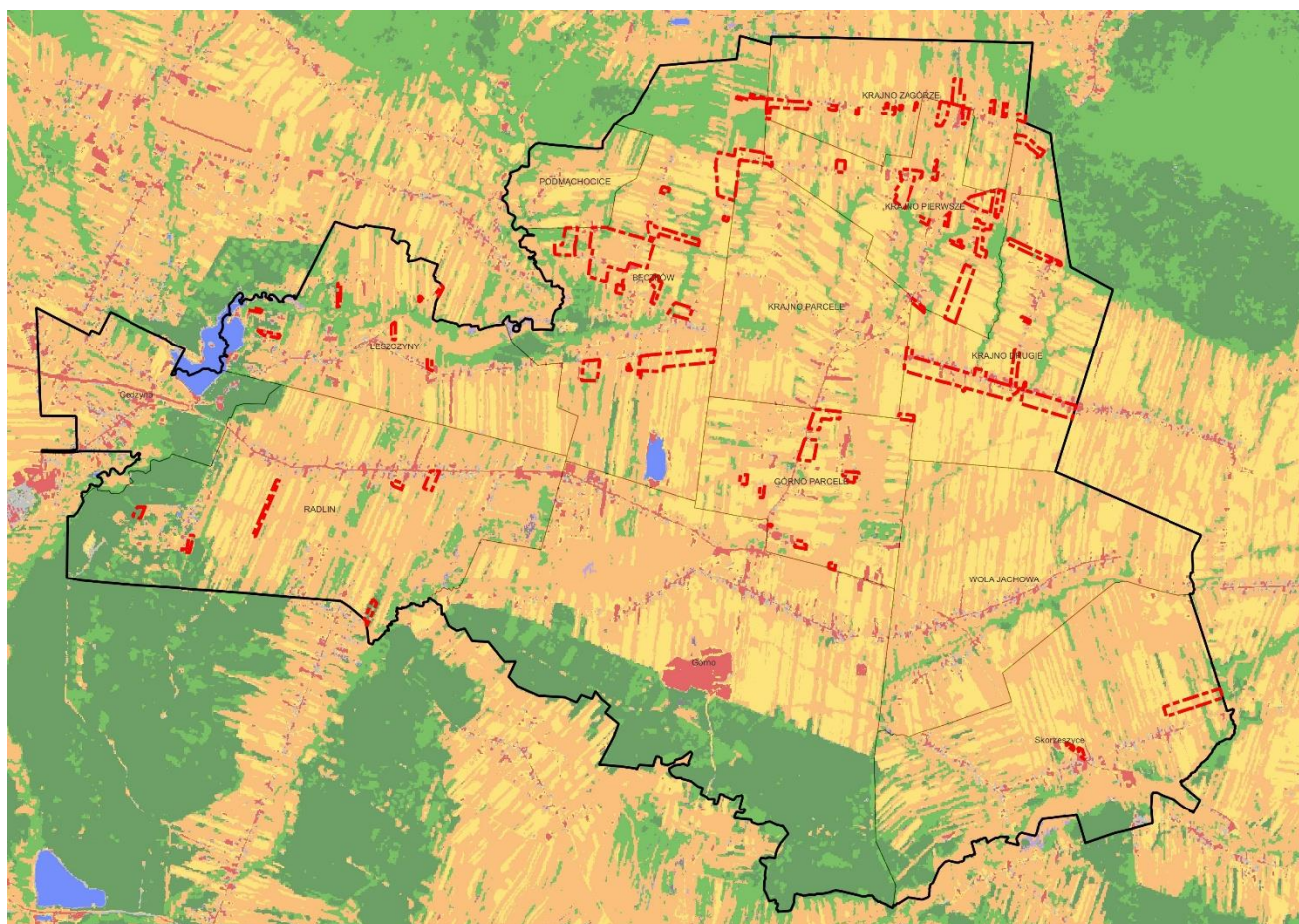
- 1) wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi;
- 2) rolniczego wykorzystania ścieków;
- 3) przechowywania lub składowania odpadów promieniotwórczych;
- 4) lokalizowania zakładów przemysłowych oraz ferm chowu lub hodowli zwierząt;
- 5) lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych oraz innych substancji, a także rurociągów do ich transportu;
- 6) lokalizowania składowisk odpadów niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych;
- 7) lokalizowania nowych ujęć wody z wyłączeniem ujęć do zaopatrzenia zbiorowego;
- 8) lokalizowania cmentarzy oraz grzebania martwych zwierząt;
- 9) składowania opakowań po nawozach i środkach ochrony roślin.

~ Wody powodziowe ~

Na obszarach objętych projektem planu nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz narażonych na powódzie. Na terenie jednego z fragmentów, w obrębie Leszczyny, występuje strefa zalewowa według pracy pn. „Wykonanie Koncepcji ochrony przeciwpowodziowej w zlewni Bobrzy, Silnicy, Sufragańca i Lubrzanki”.

3.5. CHARAKTERYSTYKA I OCENA WARUNKÓW GLEBOWYCH

Obręby, których dotyczy projekt planu, tj. Bęczków, Górno Parcele, Krajno Drugie, Krajno Pierwsze, Krajno Zagórze, Leszczyny, Radlin i Skorzeszyce charakteryzują się dużą mozaikowością, z przewagą gleb słabych. Jedynie w rejonie Krajna Zagórze występują najlepsze gleby, gdyż wytworzyły się na podłożu utworów lessowych. Są to gleby brunatne II i III klasy bonitacyjnej. Na stokach gleby charakteryzują się nieregularnymi stosunkami wodnymi, co czyni je okresowo nadmiernie wilgotnymi i wykazują wtedy cechy IV lub V klasy bonitacyjnej. Gleby te z uwagi na ich pyłowy charakter podatne są na działanie procesów erozyjnych. Na pozostałym obszarze występują głównie gleby pseudobielicowe i bielicowe oraz w mniejszym stopniu rędziny wytworzone ze skał węglanowych. W zasięgu granic obszarów występują m.in. grunty orne (R) IIb, IVa, IVb, V oraz VI klasy bonitacyjnej, pastwiska trwałe (Ps) IV i V klasy bonitacyjnej oraz łąki (Ł) IV i V klasy bonitacyjnej.

Rysunek 13. Klasyfikacja pokrycia terenu [źródło: Polska Agencja Kosmiczna]

3.6. CHARAKTERYSTYKA WARUNKÓW KLIMATYCZNYCH, STANU JAKOŚCI POWIETRZA I HIGIENY ATMOSFERY

Warunki klimatyczne regionu określane charakterystycznymi parametrami w tym: temperaturą, opadami atmosferycznymi, prędkością i kierunkiem wiatru wykazują duże zróżnicowanie. Różnice te wynikają przede wszystkim z wysokości nad poziomem morza i morfologii terenu, wpływając na odrębność klimatu lokalnego.

Różnice klimatyczne, występujące pomiędzy poszczególnymi dzielnicami Polski, stanowią podstawę podziału na regiony klimatyczne. Teren gminy Górnica zalicza się do klimatu jednego z siedmiu regionów klimatycznych tj. klimatu Wyżyn Południowopolskich. Typ ten cechuje znaczna

różnorodność poszczególnych krain klimatycznych, np. sąsiadujących ze sobą Gór Świętokrzyskich i Niecki Nidziańskiej.

Klimat obszaru opracowania charakteryzuje się średnią roczną temperaturą 7,0/7,5°C. Najniższe temperatury występują w lutym: -3,5/-4,5°C, natomiast najwyższe w lipcu: 17,5/18,5°C. Średnia roczna prędkość wiatru wynosi tu od 2,3 do 2,7 m/s. Przeważają wiatry zachodnie, południowo-zachodnie i południowe. Na terenie opracowania liczba dni pogodnych mieści się w granicach 40-60 dni, natomiast liczba dni pochmurnych wynosi tu około 140. Średnia roczna suma opadów wynosi około 650 mm. W roku występuje około 100 dni z pokrywą śnieżną. Średni okres wegetacji sięga około 210 dni.

Zbocza wysoczyzn i wyniesień, w zależności od ekspozycji, wykazują wyraźne zróżnicowanie mikroklimatu. Najsilniej nasłaitane i nagrzewane są stoki o wystawie południowej, najsłabiej o ekspozycji północnej. Wielkość nachylenia stoków wyniesień i wysoczyzn, ich konfiguracja (rozcłótkowanie), a także pokrycie (szata roślinna) ma wpływ na lokalne zmiany nawietrzania i przewietrzania. Mogą także występować różnice w wielkości opadów. Znaczne nachylenie stoków powoduje spływ chłodnego i wilgotnego powietrza, zaś u podstawy stoków mogą utrzymywać się mgły radiacyjne.

Zgodnie z ustawą Prawo Ochrony Środowiska (art. 89 ust. 1) na podstawie wyników pomiarów prowadzonych na stacjach Państwowego Monitoringu Środowiska, wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska co roku, dokonują oceny jakości powietrza w województwie za poprzedni rok kalendarzowy. Wyniki ocen publikowane są w formie raportów dostępnych na stronach internetowych GIOŚ. Wyniki ocen GIOŚ przekazuje zarządowi województwa, który w razie konieczności opracowuje i wdraża program ochrony powietrza w województwie dla wybranych stref, w których zanotowano przekroczenia norm jakości powietrza.

Wynikiem przeprowadzonej oceny jakości powietrza w województwie świętokrzyskim w roku 2023 jest zaliczenie wszystkich substancji podlegających ocenie, do jednej z klas A lub C. Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z określonymi wymaganiami, co do działań na rzecz poprawy jakości powietrza (w przypadku, gdy nie są spełnione określone kryteria) lub na rzecz utrzymania tej jakości (jeżeli spełnia ona przyjęte standardy). Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono [„Roczna ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim. Raport wojewódzki za rok 2023” GIOŚ Kielce 2024r.] przekroczenia poziomu dopuszczalnego określonego dla pyłu zawieszonego PM_{2,5}, bezno(a)pirenu oraz poziomu celu długoterminowego ozonu.

Zaliczenie strefy do określonej klasy wiąże się z podjęciem określonych działań na rzecz poprawy jakości powietrza atmosferycznego (w przypadku, gdy nie są spełnione określone kryteria) lub na rzecz utrzymania jego jakości (gdy spełnione są przyjęte standardy). Zakres działań obejmuje:

- dla klasy C (C2) — określenie potencjalnych obszarów przekroczeń wartości poziomów stężeń i opracowanie programu ochrony powietrza (POP) lub dla klasy D2 — uwzględnienie w wojewódzkim programie ochrony środowiska;
- dla klasy B — określenie obszarów przekroczeń wartości poziomów dopuszczalnych stężeń oraz dążenie do osiągnięcia stężeń poniżej tych poziomów;
- dla klasy A (D1) — utrzymanie jakości powietrza na tym samym lub lepszym poziomie.

Tabela 1. Klasy strefy świętokrzyskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia w roku 2023

strefa świętokrzyska	SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	Cd	Ni	B(a)P	PM2,5	O ₃
	A	A	A	A	A	A	A	A	A	C	A***/ A1****	A*/D2**

*według poziomu docelowego

**według poziomu celu długoterminowego

***faza I

****faza II

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim. Raport wojewódzki za rok 2023, GIOŚ Kielce 2024 r.

Do najważniejszych niekorzystnych zjawisk wymuszających działania w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem zalicza się:

- emisja zorganizowana, pochodząca ze źródeł punktowych (przemysł, usługi, lokalne kotłownie, z ogrzewania budynków mieszkalnych tzw. niska emisja),
- emisja niezorganizowana, tj. emisję substancji wprowadzanych do powietrza bez pośrednictwa przeznaczonych do tego celu środków technicznych np. spawanie czy lakierowanie wykonywane poza obrębem warsztatu czy spalanie na powierzchni ziemi jak wypalanie traw, itp.,
- emisja ze źródeł liniowych i powierzchniowych (drogi).

Źródłami niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego mającego negatywny wpływ na środowisko są linie przesyłowe energii elektrycznej, stacje elektroenergetyczne, stacje radiowe i telewizyjne, stacje telefonii komórkowej, urządzenia diagnostyczne, niektóre urządzenia przemysłowe. Promieniowanie elektromagnetyczne występuje wokół linii energetycznych wysokiego napięcia, radiostacji, pracujących silników elektrycznych oraz instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, domowego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

3.7. ZASOBY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Na terenach objętych projektem planu występują obiekty zabytkowe – 4 obiekty małej architektury sakralnej, które znajdują się w obrębach: Bęczków, Krajno Drugie, Krajno Pierwsze i Krajno Zagórze oraz 1 obiekt ujęty w Gminnej Ewidencji Zabytków: kapliczka przydrożna, drewn. z I poł. XIX w. (dz. nr 583 i 584 w obrębie Krajno Drugie). Poza tym w obrębie Bęczków występuje obiekt wpisany do rejestru zabytków – granice wpisu poza obszarem opracowania.

Ponadto na jednym z fragmentów opracowania, w obrębie Skorzeszyce znajduje się stanowisko archeologiczne o numerze AZP 86-65/80, tj. osada okres nowożytny XVI-XIX w.

Wszystkie przedmioty, co do których istnieje przypuszczenie, iż są zabytkami pozyskanymi w trakcie prac ziemnych lub odkryte jako przypadkowe znaleziska podlegają ochronie prawnej na podstawie przepisów odrębnych. Postępowanie z przedmiotami lub obiektami o cechach zabytkowych odkrytymi w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub prac ziemnych należy prowadzić z uwzględnieniem obowiązujących przepisów odrębnych.

3.8. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Gmina Górno leży w sąsiedztwie miasta Kielce oraz u stóp głównego masywu Gór Świętokrzyskich. Wysokie walory krajobrazowe, bliskość Świętokrzyskiego Parku Narodowego powoduje zagrożenie dużą presją inwestycyjną i urbanizacyjną.

Głównymi problemami i zagrożeniami stanu środowiska istotnymi z punktu widzenia projektowanego dokumentu są więc:

- 1) niekorzystne zmiany krajobrazu;
- 2) presja urbanizacyjna na środowisko powodowana ekspansją zabudowy na nowych obszarach, której skutkiem są zmiany ukształtowania powierzchni ziemi oraz krajobrazu, a także wiąże się z utratą dotychczasowych funkcji przyrodniczych pełnionych przez dany teren;
- 3) zmiany w sposobie użytkowania i gospodarowania terenów rolniczych, w tym odchodzenie od tradycyjnej, ekstensywnej gospodarki łąkarskiej;
- 4) wzrost ruchu drogowego powodowany wzrostem liczby mieszkańców skutkujący pogorszeniem jakości klimatu akustycznego i zwiększeniem zanieczyszczenia powietrza oraz pogorszeniem warunków życia ludzi;
- 5) zanieczyszczenie powietrza mające pochodzenie antropogeniczne, którego źródłem jest głównie transport samochodowy, gospodarstwa domowe, działalność gospodarcza oraz gromadzenie i utylizacja odpadów i ścieków, oddziałujące niekorzystnie na klimat, florę i faunę oraz pogarszający warunki życia mieszkańców;
- 6) powstawanie odpadów komunalnych związany z realizacją funkcji mieszkaniowych i usługowych, którego wpływ na stan środowiska i na warunki życia ludzi uzależniony jest od gospodarki odpadami;
- 7) promieniowanie niejonizujące, którego źródłem są znajdujące się na terenie opracowania stacje bazowe telefonii komórkowych, stacje transformatorowe i linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia.

3.9. OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU

W przypadku zaniechania realizacji ustaleń projektu planu, środowisko omawianego terenu, w zakresie wielu geokomponentów pozostanie niezmienione w stosunku do stanu istniejącego – w zakresie szaty roślinnej oraz fauny, wód powierzchniowych i podziemnych. Przekształceniom nie uległyby takie komponenty jak krajobraz, gleby, szata roślinna. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dają konkretne wskazania szczegółowych ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zabudowy w warunkach udziału społeczeństwa. Oznacza to, że zarówno organy nadzorujące jak i osoby fizyczne mogą zapoznać się z jego treścią i wnieść uwagi. Również procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko pozwala wypracować optymalne zagospodarowanie. Z tego punktu widzenia, teren o szczególnej presji inwestycyjnej powinien zostać poddany szczegółowej analizie warunków zagospodarowania.

W przypadku pozostawienia dotychczasowego użytkowania i zaniechania aktualizacji planu, będą obowiązywać ustalenia obecnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, które nie uwzględniają aktualnego stanu wiedzy o środowisku.

Miejscowy plan podlega konsultacjom społecznym, w związku z czym zapobiega konfliktom przestrzennym. Gwarantuje to rozwój gminy oparty na jawnej i akceptowanej polityce rozwoju gminy. Tzw. „rozwój” terenów położonych w granicach obszarowych form ochrony przyrody to zawsze temat konfliktogenny. Powstanie inwestycji na tych terenach powinno być poprzedzone dyskusją nad kierunkiem polityki przestrzennej gminy.

W przypadku zaniechania realizacji ustaleń projektu planu, środowisko omawianego terenu, w zakresie wielu geokomponentów pozostanie niezmienione w stosunku do stanu istniejącego.

4. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, ratyfikowane przez Polskę, m.in.:

- A. Konwencja Berneńska- Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych, zawarta w Bernie w 1979 r., zobowiązująca poszczególne państwa do ochrony siedlisk dzikiej fauny na swoim terytorium, zwłaszcza gatunków ginących i zagrożonych, migrujących i endemicznych. Gatunki te zostały wymienione w załącznikach. Ponadto określono ściśle zakazane sposoby i środki odłowu dzikich zwierząt. Państwa, które ratyfikowały Konwencję zgadzają się na ochronę siedlisk tych gatunków w swoich planach i polityce rozwoju oraz na zwrócenie szczególnej uwagi na obszary, które są ważne dla gatunków wędrownych podanych w załącznikach do tej Konwencji.
- B. Konwencja o różnorodności biologicznej podpisana w Rio de Janeiro w 1992 r.
- C. Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- D. Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- E. Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro – 1992 r.,
- F. Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto – 1997 r. wraz Protokołem,
- G. Konwencja Bońska – Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, zawarta w Bonn w 1979 r., zobowiązująca do ochrony i w miarę możliwości odtworzenia siedlisk gatunków wędrownych, zapobiegania, usuwania, rekompensowania lub zmniejszania skutków uniemożliwiających lub pogarszających wędrówkę gatunków,
- H. Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r.

Ramy działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska oparte są o programy. Polska jako członek Unii Europejskiej jest zobowiązany do dostosowania swoich działań do polityki Unii Europejskiej. Cele określone w powyższych dokumentach ustanowionych na szczeblu światowym są zbyt ogólne, aby odnieść się do kierunków zagospodarowania przestrzennego określanych dla polskiej gminy. Stąd odniesiono się do obecnie obowiązującego **8 Programu Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie Środowiska do roku 2030 (8.EAP)** przyjętego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2022/591 z dnia 8 kwietnia 2022 roku w sprawie ogólnego unijnego programu działań do 2030 r. Decyzja zobowiązuje instytucje Unii i państwa członkowskie do podejmowania działań służących osiągnięciu celów priorytetowych, a wszelkie organy publiczne do współpracy z przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi, społeczeństwem europejskim i obywatelami w realizacji programu. Wniosek wspiera cele **Europejskiego Zielonego Ładu** w zakresie środowiska i klimatu. Jest okazją do ponownego wyrażenia zaangażowania UE w realizację **wizji na rok 2050** zawartej w poprzednim programie, tj. 7. EAP, tj. zapewnienia wszystkim dobrostanu przy jednoczesnym poszanowaniu granic możliwości planety.

Cele priorytetowe Ósmego Programu to:

- osiągnięcie celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz neutralności klimatycznej do 2050 r.,

- wzmocnienie zdolności przystosowawczych, zwiększenie odporności i zmniejszenie podatności na zmiany klimatu,
- dążenie do modelu regeneracyjnego wzrostu, uniezależnienie wzrostu gospodarczego od wykorzystania zasobów i degradacji środowiska oraz przyspieszenie przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym,
- osiągnięcie zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, w tym zanieczyszczeń powietrza, wody i gleby, oraz ochrona zdrowia i dobrostanu Europejczyków,
- ochrona, zachowanie i przywrócenie różnorodności biologicznej oraz wzmocnienie kapitału naturalnego (zwłaszcza powietrza, wody, gleby oraz ekosystemów leśnych, słodkowodnych, podmokłych i morskich),
- redukcja presji na środowisko i klimat związanej z produkcją i konsumpcją (zwłaszcza w dziedzinie energii, rozwoju przemysłowego, mieszkalnictwa i infrastruktury, mobilności i systemu żywnościowego).

Projekt dokumentu uwzględnia powyższe cele.

Postanowienia dokumentów ustanowionych na szczeblu krajowym:

1. „Polska 2030 – Trzecia fala nowoczesności” długookresowa strategia rozwoju kraju
Priorytet dla Polski przyjęty w związku ze Strategią „Europa 2030”

„Wzrost efektywności energetycznej, wykorzystanie OZE, redukcja emisji CO₂”

Cel 7 – Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego oraz ochrona i poprawa stanu środowiska

Projekt planu realizuje poniższe kierunki interwencji:

Kierunek interwencji – Zwiększenie poziomu ochrony środowiska przez następujące działania: ochrona czystości wód – redukcja zanieczyszczeń i związków biogenych (azot, fosfor) odprowadzanych do wód oraz sanitacja wsi; wprowadzenie monitorowania i ochrony różnorodności biologicznej i przeciwdziałanie fragmentacji ekosystemów; ustanowienie narzędzi finansowania różnorodności biologicznej (w tym podnoszenie świadomości ekologicznej obywateli); opracowanie i wdrożenie strategicznego planu adaptacji do zmian klimatu; wprowadzenie instrumentów polityki publicznej integrujących działania w poszczególnych sektorach (gospodarki wodnej, rolnictwa, leśnictwa, transportu, zdrowia, budownictwa, gospodarki przestrzennej, gospodarki morskiej, turystyki, energetyki) dla zwiększenia ochrony klimatu.

2. *Polityka energetyczna Polski do 2030 roku*

Cele w zakresie ograniczania oddziaływania energetyki na środowisko:

- I. Ograniczenie emisji CO₂ do 2020 roku przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa energetycznego.
- II. Ograniczenie emisji SO₂ i NO_x oraz pyłów (PM₁₀ i PM_{2,5}) do poziomów wynikających z obecnych i projektowanych regulacji unijnych.
- III. Ograniczenie negatywnego oddziaływania energetyki na stan wód powierzchniowych i podziemnych.
- IV. Minimalizacja składowania odpadów poprzez jak najszersze wykorzystanie ich w gospodarce.
- V. Zmiana struktury wytwarzania energii w kierunku technologii niskoemisyjnej.

3. *Krajowy Plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021 – 2030*

Celem głównym polityki energetycznej jest bezpieczeństwo energetyczne przy zapewnieniu konkurencyjności gospodarki, efektywności energetycznej i zmniejszeniu oddziaływania sektora energii na środowisko oraz optymalnym wykorzystaniu własnych zasobów energetycznych. PEP2040 przewiduje osiem kierunków strategicznych, do których należą: (1) optymalne wykorzystanie własnych zasobów energetycznych, (2) rozbudowa infrastruktury wytwórczej i sieciowej energii

elektrycznej, (3) dywersyfikacja dostaw gazu ziemnego i ropy naftowej oraz rozbudowa infrastruktury sieciowej, (4) rozwój rynków energii, (5) wdrożenie energetyki jądrowej, (6) rozwój odnawialnych źródeł energii, (7) rozwój ciepłownictwa i kogeneracji, (8) poprawa efektywności energetycznej.

4. *Strategia Zrównoważonego Rozwoju Wsi, Rolnictwa i Rybactwa 2030*

Głównym celem SZRWRiR 2030 jest rozwój gospodarczy wsi umożliwiający trwały wzrost dochodów jej mieszkańców przy minimalizacji rozwarstwienia ekonomicznego, społecznego i terytorialnego oraz poprawie stanu środowiska naturalnego.

Strategia obejmuje 5 celów szczegółowych, z których ostatni – piąty stanowi: „5. Ochrona środowiska i adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich”.

SZRWRiR 2030 będzie realizowała założenia SOR wskazane w jej trzech celach szczegółowych przez działania zaprojektowane w poszczególnych kierunkach interwencji, które zostały przypisane do trzech celów operacyjnych SZRWRiR 2030 oraz trzech obszarów wpływających na realizację celów strategii:

- Cel szczegółowy I. Zwiększenie opłacalności produkcji rolnej i rybackiej
- Cel szczegółowy II. Poprawa jakości życia, infrastruktury i stanu środowiska
- Cel szczegółowy III. Rozwój przedsiębiorczości, pozarolniczych miejsc pracy i aktywnego społeczeństwa
- 3 Obszary wpływające na realizację celów strategii: (1) Sprawne zarządzanie rozwojem, (2) Stabilne finansowanie rozwoju, (3) Trwała zdolność kreacji i uczenia się.

Projekt planu uwzględnia wszystkie cele ustanowione w nadrzędnych dokumentach odnoszące się do rozwoju obszarów miejskich w oparciu o zasoby endogeniczne oraz wzmacnianie ośrodków miejskich i terenów wiejskich poprzez zwiększanie atrakcyjności i konkurencyjności.

Przedmiotowy dokument został więc oparty o postanowienia wyżej wymienionych dokumentów, ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i wspólnotowym.

5. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA, W TYM NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU ORAZ NA INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Poniżej przedstawiono w sposób syntetyczny przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na poszczególne goekomponenty.

Tabela 2. Syntetyczne i uproszczone przewidywane oddziaływanie ustaleń planu na poszczególne goekomponenty.

Element środowiska	Charakter oddziaływania										
	P	N	O	Nd	B	Po	Sk	C	S	K	D
Flora i fauna, różnorodność biologiczna	X	X	X	X	X		X	X	X		X
Wody powierzchniowe i podziemne	X				X				X		X
Gleba i powierzchnia terenu,	X				X				X		X
Zasoby naturalne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Powietrze, klimat akustyczny	X	X			X	X		X		X	X
Klimat	X					X			X		X
Krajobraz	X				X				X		X
Obszary Chronionego Krajobrazu		X		X	X		X		X		X
Zabytki	X				X	X			X	X	X
Zdrowie ludności	X				X	X			X	X	X
Dobra materialne	X				X	X			X		X

Oznaczenia: oddziaływania P – pozytywne, N- negatywne, B – bezpośrednie, Po – pośrednie, Sk – skumulowane, C – chwilowe, S – stałe, K –krótkoterminowe, D – długoterminowe, O – odwracalne, Nd – nieodwracalne, - (minus) oznacza brak oddziaływania

W powyższym zestawieniu tabelarycznym przedstawiono różnego rodzaju przewidywane oddziaływania na środowisko projektu planu, w tym również te o charakterze skumulowanym. Występowanie oddziaływań skumulowanych może wystąpić przede wszystkim w przypadku prowadzenia podobnych przedsięwzięć w tym samym czasie i na tym samym terenie. Część z nich można wyeliminować lub ograniczyć stosując odpowiedni dobór terminów prac oraz nowoczesne, przyjazne dla środowiska technologie ich prowadzenia.

Przewiduje się, iż na obszarze opracowania może potencjalnie dojść do skumulowanych relacji następujących oddziaływań:

- wzrost uciążliwości akustycznej w wyniku wyznaczenia nowej zabudowy usługowej i mieszkaniowej oraz dróg. Tego rodzaju uciążliwości, nawet, jeśli wystąpią, mogą być ograniczane poprzez np.: obsadzanie terenów zielenią izolacyjną (która daje efekt psychologiczny), zastosowanie urządzeń o niskim poziomie emisji hałasu, odpowiednie usytuowanie urządzeń uciążliwych akustycznie w możliwie jak największej odległości od terenów podlegających ochronie akustycznej;
- przekształcenie dotychczasowego krajobrazu w wyniku wzrostu zainwestowania terenów zielonych - pojawienie się nowej zabudowy usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej;
- zmniejszenie ogólnej powierzchni biologicznie czynnej w wyniku utwardzenia terenów przeznaczonych do zainwestowania i związane z tym ograniczenie poziomu infiltracji;
- ograniczenie przestrzeni bytowania i migracji niektórych gatunków roślin i zwierząt w wyniku pojawienia się zainwestowania na terenach użytkowanych jako tereny naturalne;
- wzrost tzw. niskiej emisji w wyniku pojawienia się zwiększonego ruchu pojazdów mechanicznych emitujących zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego. Biorąc jednak pod uwagę coraz powszechniejsze wprowadzanie do przemysłu motoryzacyjnego wielu proekologicznych rozwiązań nie przewiduje się, aby w wyniku realizacji określonych w projekcie planu form zagospodarowania doszło do drastycznego pogorszenia, jakości powietrza atmosferycznego.

Przestrzenne rozmieszczenie terenów o różnym stopniu uciążliwości na środowisko pokazuje, że w obszarach objętych projektem planu występuje równomiernie negatywne i pozytywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze. Tereny uciążliwe to przede wszystkim przedsięwzięcia liniowe – drogi. Projektowana droga ekspresowa S74 występująca w pobliżu niektórych obszarów objętych projektem planu, również wpływa na wzrost zanieczyszczenia powietrza.

5.1. OCENA ZGODNOŚCI POSTANOWIEŃ PROJEKTU DOKUMENTU Z AKTAMI PRAWNYMI DOTYCZĄCYMI FORM OCHRONY PRZYRODY - C-OOCHK

W granicach Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zostały wydzielone strefy krajobrazowe:

- **A** – tereny dolin rzecznych i cieków pełniące funkcje korytarzy ekologicznych oraz torfowiska i inne tereny podmokłe, w tym lasy łęgowe, a także zalesione jary lessowe z obecnymi na ich dnie ciekami wraz z terenami przyległymi; są to obszary o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt, a jednocześnie tereny bardzo wrażliwe na zmiany dokonywane w środowisku; strefa ta posiada najwyższy rygor ochronny;
- **B** – tereny kompleksów leśnych (z wyłączeniem lasów łęgowych i olsów, które zostały zaliczone do strefy A), murawy kserotermiczne i napiaskowe; są to siedliska niezależne od poziomu wód gruntowych; obejmują tereny cenne przyrodniczo, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt; strefa posiada wysoki rygor ochronny;
- **C** – obszary poza strefami A i B; tereny zabudowy, użytkowane rolniczo, przekształcone przez człowieka; strefa odznacza się najniższym rygorem ochronnym.

Fragmenty obrębu Skorzeszyce, objęte projektem planu, położone są wyłącznie w strefie krajobrazowej C. We wskazanej strefie krajobrazowej nie zostały ustalone zakazy. Proponowana w

projekcie planu minimalna powierzchnia biologicznie czynna została określona na wysokim poziomie –50%), co minimalizuje negatywny wpływ tych zmian na środowisko przyrodnicze.

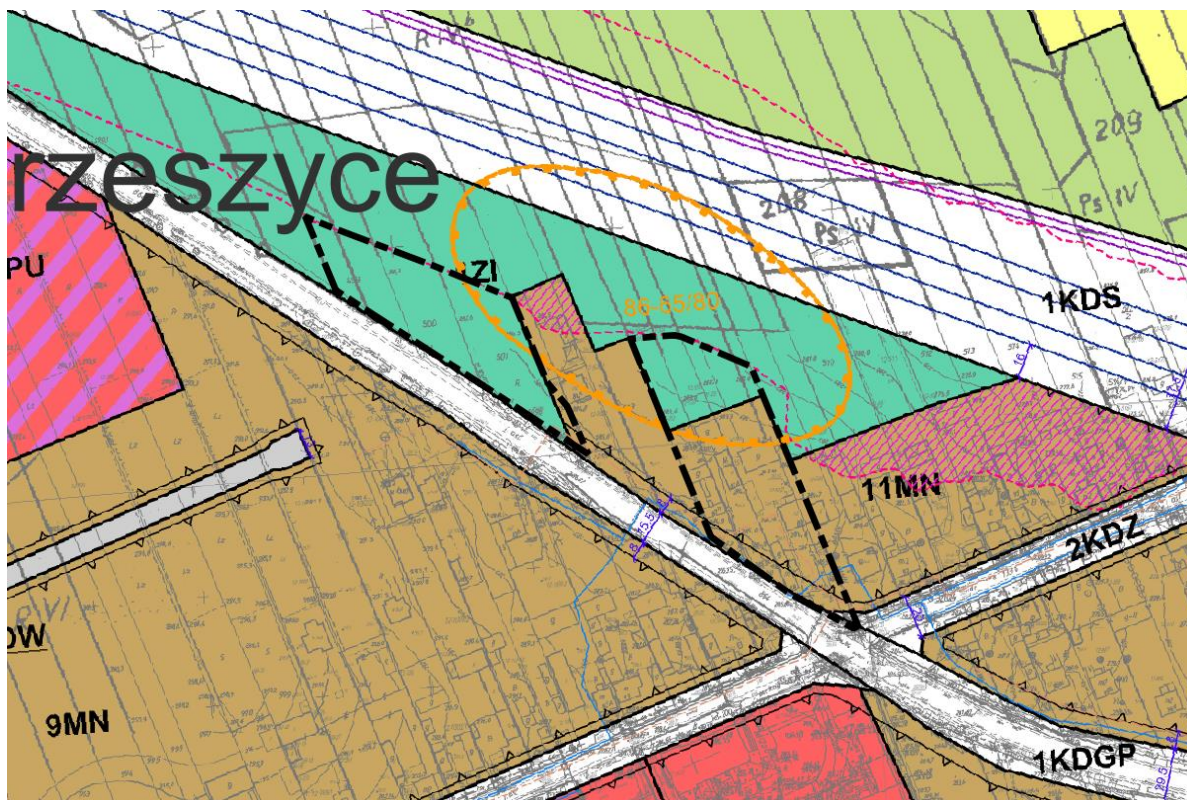
W strefie krajobrazowej C Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zgodnie z Uchwałą Nr XLIX/878/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. ustalono następujące cele i działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- 1) ochrona walorów przyrodniczych;
 - edukacja ekologiczna,
 - uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,

W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach. W projekcie planu uwzględniono przepisy odrębne w zakresie ochrony przyrody podczas wprowadzania nowego sposobu zagospodarowania terenów. W projekcie utrzymano ciągłość lokalnych korytarzy ekologicznych w tym dolin cieków wraz z ich obudową biologiczną m.in. poprzez ograniczenie rozprzestrzeniania się zabudowy w ich zasięgu.

Wskazuje się również, że projekt miejscowego planu dopuszcza lokalizację instalacji urządzeń dla pozyskiwania energii z odnawialnych źródeł wykorzystujących energię promieniowania słonecznego geotermalną oraz aerotermalną, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji. W związku z faktem, że ich realizacja dopuszczona jest wyłącznie na terenach MN, które znajdują się w zasięgu terenów budowlanych, wyznaczonych w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego lub stanowią ich kontynuację, a także nie przecinają lokalnych korytarzy ekologicznych i połączeń ekologicznych, w tym dolin cieków wraz z ich obudową biologiczną, przewiduje się, że nie wpłyną one negatywnie na połączenia ekologiczne.

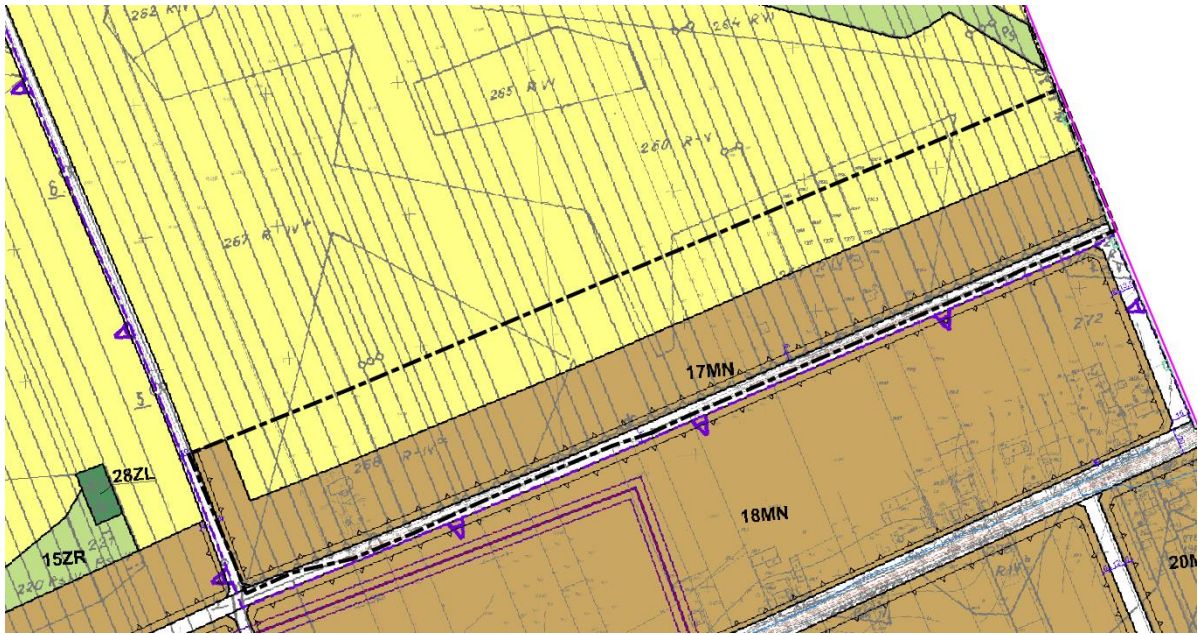
Wskazuje się również, że w granicach strefy krajobrazowej C, w obrębie Skorzeszyce, w poszczególnych fragmentach objętych planem miejscowym, w projekcie planu, zgodnie z obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, poszerzono względem obowiązującego planu, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN). Opisywane zmiany przeznaczenia przedstawiono na poniższych rysunkach. Wskazuje się, że tereny te, znajdują się w zasięgu terenów budowlanych, wyznaczonych w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego lub stanowią ich kontynuację, a także nie przecinają lokalnych korytarzy ekologicznych i połączeń ekologicznych, w tym dolin cieków wraz z ich obudową biologiczną, przewiduje się, że nie wpłyną one negatywnie na połączenia ekologiczne.

Rysunek 14. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w obrębie Skorzeszyce w obowiązującym planie miejscowym z 2022 roku.

Rysunek 15. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w obrębie Skorzeszyce w projektowanym planie miejscowym.

- 2) zachowanie istniejącej mozaiki krajobrazu;
 - promowanie ekstensywnych systemów gospodarowania,
 - utrzymanie trwałego użytkowania gruntów rolnych poza granicami administracyjnymi miast,

Promowanie ekstensywnych systemów zagospodarowania wykracza poza zakres planu. Plan miejscowy nie może regulować stosowania nawozów, pestycydów oraz środków ochrony roślin.
- 3) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi;
 - zalesianie lub utrzymywanie roślinności łąkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,

- stosowanie orki w poprzek stoku na terenach użytkowanych rolniczo,

Na obszarze objętym planem w obrębie Skorzeszyce nie wyznacza się terenów rolnych lub zieleni naturalnych.

Na obszarze objętym planem w obrębie Skorzeszyce nie występują tereny zagrożone ruchami masowymi oraz tereny osuwisk.

4) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych;

- powstrzymywanie procesów naturalnej wtórnej sukcesji,
- uwzględnianie w planowaniu przestrzennym zachowania stref dalekiego widoku,

W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach. W projekcie wskazano takie sposoby zagospodarowania terenów oraz kształtowania zabudowy, aby nie wpływały na zakłócenie wyznaczonych punktów i ciągów widokowych.

Wskazuje się również, że projekt miejscowego planu dopuszcza lokalizację instalacji urządzeń dla pozyskiwania energii z odnawialnych źródeł wykorzystujących energię promieniowania słonecznego geotermalną oraz aerotermalną, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji. Jest to strefa o najniższym rygorze ochrony krajobrazowej, ze względu na najniższe walory. Realizacja dopuszczona jest wyłącznie na terenach MN, które znajdują się w zasięgu terenów budowlanych, wyznaczonych w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego lub stanowią ich kontynuację. W związku z powyższym wskazuje się, iż tereny dopuszczające lokalizację instalacji urządzeń dla pozyskiwania energii z odnawialnych źródeł, znajdują się w terenach dotychczas znacznie przekształconych lub ulegających takim przekształceniom. W związku z tym, nie będą one miały znaczącego wpływu na atrakcyjność panoram i wnętrz widokowych.

5) zachowanie wartości kulturowych obszaru;

- promowanie w budownictwie i zagospodarowaniu przestrzennym tradycyjnego stylu architektonicznego budownictwa,
- rewitalizacja obiektów zabytkowych,
- poszerzanie ewidencji obiektów zabytkowych.

Projekt planu w celu zachowania wartości kulturowych obszaru, określa zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, w tym krajobrazu kulturowego, w tym obowiązek ochrony strefy konserwatorskiej ochrony stanowisk archeologicznych, wskazując, iż przekształcanie bądź użytkowanie mogące powodować degradację ich wartości naukowej i kulturowej może nastąpić wyłącznie po spełnieniu wymogów zawartych w przepisach odrębnych.

W związku z powyższym nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń projektu planu wpłynęła na naruszenie głównych celów ochronnych stawianych dla strefy C Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

5.2. OCENA ZGODNOŚCI POSTANOWIEŃ PROJEKTU DOKUMENTU Z AKTAMI PRAWNYMI DOTYCZĄCYMI FORM OCHRONY PRZYRODY – POCHK

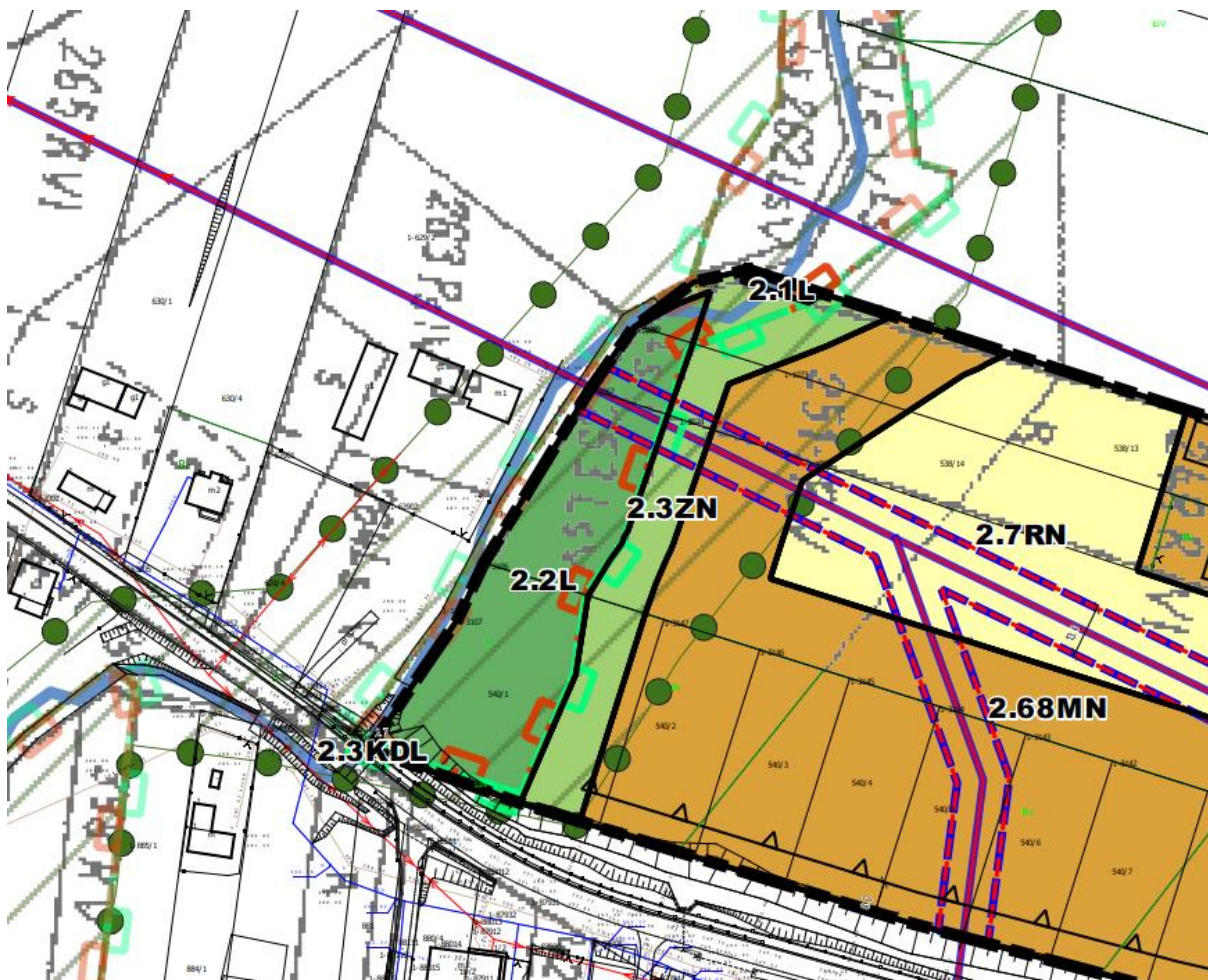
W granicach Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zostały wydzielone strefy krajobrazowe:

- **A** – tereny dolin rzecznych i cieków pełniące funkcje korytarzy ekologicznych oraz torfowiska i inne tereny podmokłe, w tym lasy łąkowe i olsy; są to obszary o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt, a jednocześnie tereny bardzo wrażliwe na zmiany dokonywane w środowisku; strefa ta posiada najwyższy rygor ochronny;
- **B** – tereny kompleksów leśnych (z wyłączeniem lasów łąkowych i olsów, które zostały zaliczone do strefy A), murawy kserotermiczne i napiaskowe; są to siedliska niezależne od poziomu wód gruntowych; obejmują tereny cenne przyrodniczo, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt; strefa posiada wysoki rygor ochronny;
- **C** – obszary poza strefami A i B; tereny zabudowy, użytkowane rolniczo, przekształcone przez człowieka; strefa odznacza się najniższymi rygorami ochronnymi, spośród wyznaczonych stref.

W zasięgu strefy krajobrazowej A Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu w projekcie planu znalazły się tereny 2.1L, 2.2L, 2.2ZN, 2.3ZN i 2.3KDL. Projekt planu **nie przewiduje** zmian w zagospodarowaniu ww. terenów i utrzymuje ich dotychczasowe użytkowanie zgodne z planem obowiązującym.

Rysunek 18. Ustalenia obowiązującego planu miejscowego z 2019 r. w obrębie Bęczków na terenie strefy A POChK.

Rysunek 19. Ustalenia projektu planu w obrębie Bęczków na terenie strefy A POChK.

Rysunek 20. Ustalenia obowiązującego planu miejscowego z 2019 r. w obrębie Bęczków na terenie strefy A POChK.

Rysunek 21. Ustalenia projektu planu w obrębie Bęczków na terenie strefy A POChK.

Na terenie strefy krajobrazowej A ustala się następujące cele i działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

a) zachowanie cennych ekosystemów;

- utrzymanie lub przywrócenie tradycyjnego użytkowania półnaturalnych zbiorowisk roślinnych (łąki, murawy) m.in. poprzez promowanie i wdrażanie programów rolno-środowiskowych,
- prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej; dążenie do zachowania właściwych parametrów siedlisk leśnych; zachowanie powierzchni starodrzewi poprzez wyłączenie z użytkowania,
- likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;

b) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;

- edukacja ekologiczna,
- ochrona poprzez zapewnienie właściwego stanu siedlisk,
- likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;

c) zachowanie dolin rzek i cieków w stanie zbliżonym do naturalnego, poprzez utrzymywanie w niezmienionym stanie terenów zalewowych oraz odtworzenie naturalnych polderów,

d) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,

e) utrzymanie właściwego poziomu i jakości wód;

- likwidacja części rowów melioracyjnych, poprzez odstąpienie od ich konserwacji,
- rozbudowa zbiorczych systemów zaopatrzenia w wodę,
- uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej,
- tworzenie stref buforowych wzdłuż brzegów cieków poprzez odstąpienie od ich użytkowania i wprowadzenie pasów ochronnych roślinności,

- ograniczenie zużycia nawozów sztucznych i środków ochrony roślin,
- likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci,

f) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi, poprzez zalesianie lub utrzymywanie roślinności łkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,

g) ochrona atrakcyjnych panoram i wewnątrz widokowych;

- powstrzymywanie procesów naturalnej i wtórnej sukcesji,
- uwzględnianie w planowaniu przestrzennym zachowania stref dalekiego widoku.

Ad. a) zachowanie cennych ekosystemów,

W projekcie planu uwzględniono przepisy odrębne z zakresu gruntów rolnych i z zakresu lasów oraz ochrony przyrody. Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów w zasięgu strefy A POChK i utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie. Ponadto, pozostawiono całą powierzchnię terenów leśnych w obecnym użytkowaniu (w strefie krajobrazowej A POChK ustalenia projektu planu nie przewidują zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne). W dolinach rzek i cieków również ustala utrzymanie użytków zielonych.

Ad b) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów,

Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów w zasięgu strefy A POChK i utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie. W projekcie utrzymano ciągłość lokalnych korytarzy ekologicznych w tym dolin cieków wraz z ich obudową biologiczną m.in. poprzez ograniczenie rozprzestrzeniania się zabudowy w ich zasięgu.

Ad c) zachowanie dolin rzek i cieków w stanie zbliżonym do naturalnego, poprzez utrzymywanie w niezmienionym stanie terenów zalewowych oraz odtworzenie naturalnych polderów,

Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów w zasięgu strefy A POChK i utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie. W projekcie nie wyznaczano nowych terenów inwestycyjnych w zasięgu dolin rzecznych i cieków. Cieki te nie posiadają terenów zalewowych wg ISOK.

Ad d) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,

Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów w zasięgu strefy A POChK i utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie. W projekcie utrzymano ciągłość korytarzy ekologicznych poprzez zapewnienie ochrony dolin cieków oraz ich obudowy biologicznej przed zabudową oraz zapewnienie połączeń między mniejszymi a większymi korytarzami ekologicznymi.

Ad e) utrzymanie właściwego poziomu i jakości wód,

Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów w zasięgu strefy A POChK i utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie. Projekt umożliwia rozbudowę zbiorczych systemów zaopatrzenia w wodę poprzez doprowadzenie wody przy pomocy przyłączy, a także wpływa na uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej poprzez rozbudowę sieci wodociągowej oraz kanalizacyjnej. Ponadto projekt zapewnia ochronę dolin cieków wraz z ich otuliną biologiczną poprzez ograniczenie możliwości zabudowy w ich zasięgu oraz utrzymanie ich ciągłości. W projekcie przewiduje się kontynuację istniejących zasad gospodarowania odpadami oraz dalszy rozwój systemu selektywnej zbiórki odpadów.

Ad f) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi, poprzez zalesianie lub utrzymywanie roślinności łkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,

Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów w zasięgu strefy A POChK i utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie. W projekcie planu utrzymano realizację roślinności łąkowej i murawowej na terenach zieleni naturalnej. W związku z ochroną walorów krajobrazowych, w strefie krajobrazowej A POChK nie dopuszcza się realizacji zalesień.

Ad g) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych,

Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów w zasięgu strefy A POChK i utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie. W projekcie planu wskazano takie kierunki zagospodarowania terenów oraz kształtowania zabudowy, aby nie wpływały na zakłócenie wyznaczonych punktów i ciągów widokowych.

W związku z powyższym nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń projektu planu wpłynęła na naruszenie celów ochronnych w zakresie czynnej ochrony ekosystemów dla strefy A Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

W zasięgu strefy krajobrazowej A Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązuje szereg zakazów:

- 1) zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 5) zakaz likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 6) zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Powyższe zakazy nie dotyczą:

- 1) zadrzewień śródpolnych określonych w pkt. 3, występujących na gruntach oznaczonych w ewidencji gruntów inaczej niż: grunty zadrzewione i zakrzewione lub grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych;
- 2) zakazu określonego w pkt. 3, w przypadku zadrzewień przydrożnych nie dotyczy konieczności zapewnienia dostępu (zjazdu) z nieruchomości do drogi publicznej;
- 3) zakazów określonych w pkt. 2 i 4, w przypadku realizacji inwestycji w zakresie budowy urządzeń elektrowni wodnych poza głównym nurtem rzeki;
- 4) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko określonych w pkt. 2, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;

5) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Ad. 1) zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,

Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów, utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie oraz nie dopuszcza zabudowy w strefie A POChK. Ocenia się, więc brak negatywnego oddziaływania założeń projektu planu na dziko występujące zwierzęta ich nory, legowiska i inne schronienia i miejsca rozrodu oraz tarliska, złożoną ikrę w obszarze strefy A POChK.

Ad. 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów, utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie oraz nie dopuszcza zabudowy w strefie A POChK. Poza tym projekt planu nie wyznacza w obrębie strefy A POChK inwestycji klasyfikujących się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco lub zawsze oddziaływać na środowisko, a zatem zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie zostanie złamany.

Ad 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,

Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów, utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie oraz nie dopuszcza zabudowy w strefie A POChK. Stwierdza się więc brak negatywnego oddziaływania projektu zmiany planu na zadrzewienia śródpolne, przydrożne i nadwodne.

Ad 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,

Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów, utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie oraz nie dopuszcza zabudowy w strefie A POChK. W związku z powyższym projekt, nie wpłynie na zmianę stosunków wodnych tego rejonu, nie wpłynie na stabilność stosunków i nie będzie z ubytkiem powierzchni biologicznie czynnej zapewniającej naturalną retencję wód opadowych i roztopowych. Biorąc pod uwagę powyższe określa się brak negatywnego oddziaływania w zakresie zmiany stosunków wodnych na obszarze Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Ad. 5) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,

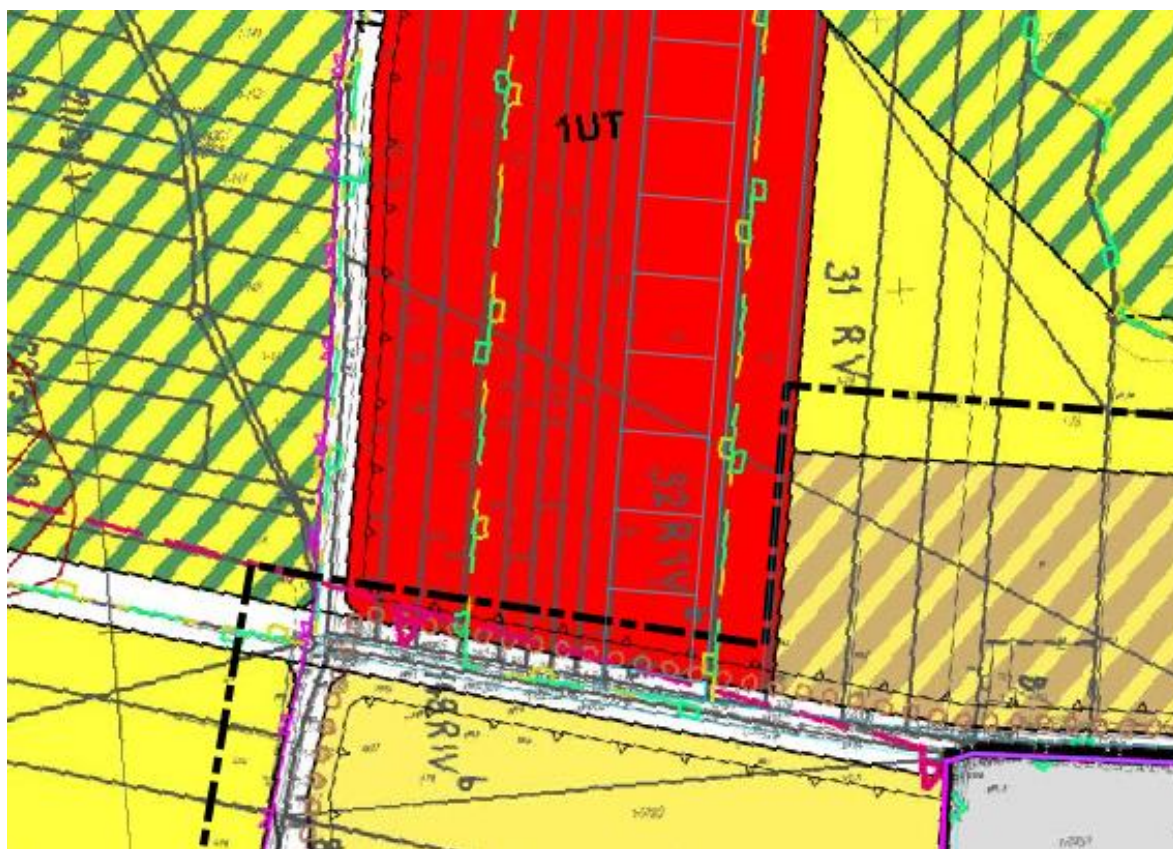
Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów, utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie oraz nie dopuszcza zabudowy w strefie A POChK. W związku z powyższym realizacja ustaleń projektu planu nie przyczyni się do likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych, a zatem nie spowoduje złamania powyższego zakazu.

Ad. 6) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej,

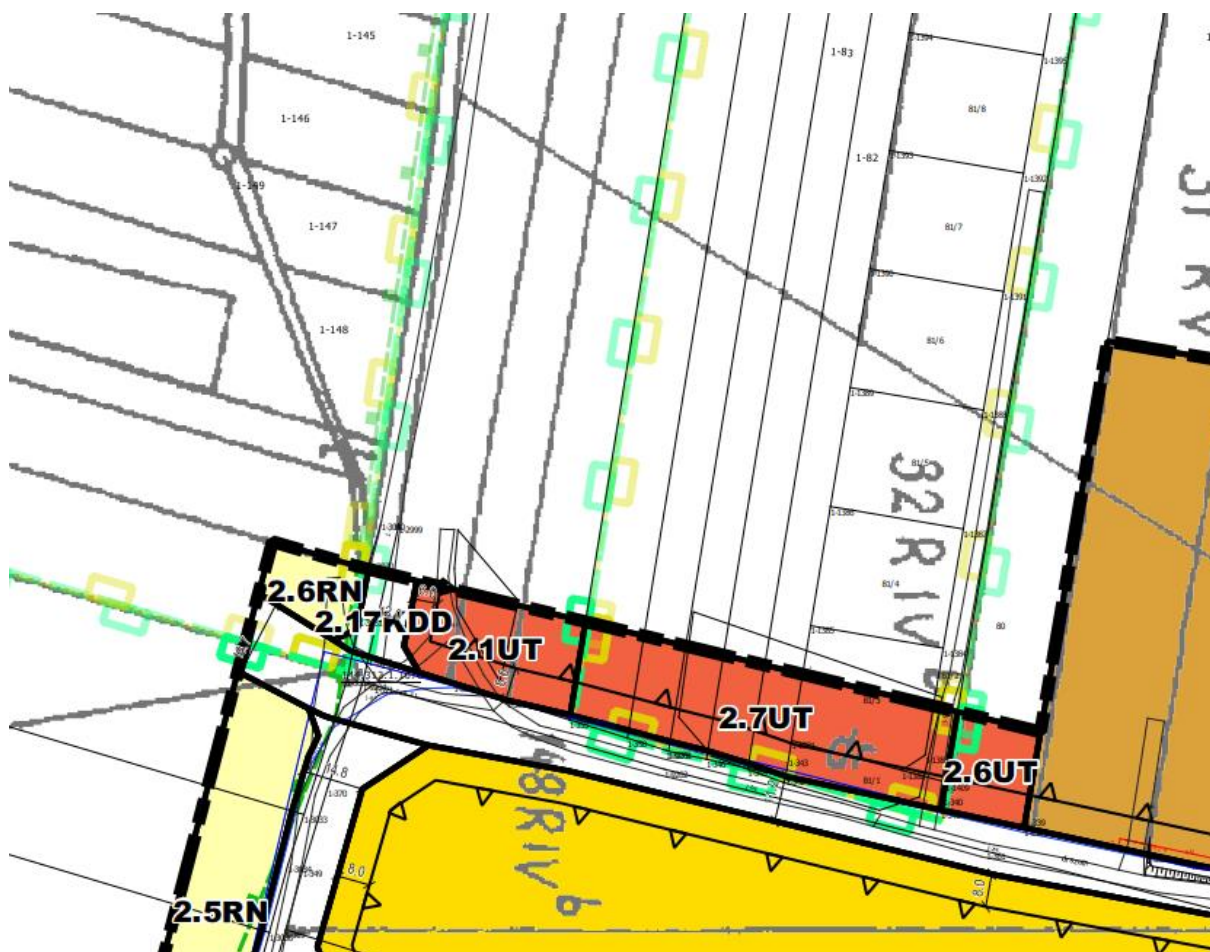
Projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów, utrzymuje ich dotychczasowe naturalne użytkowanie oraz nie dopuszcza zabudowy w strefie A POChK.

Biorąc pod uwagę to, że projekt planu nie przewiduje zmian w zagospodarowaniu terenów oraz nie dopuszcza zabudowy w strefie A POChK nie przewiduje się złamania ustanowionych dla tej strefy zakazów.

W zasięgu strefy krajobrazowej B Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu w projekcie planu znalazły się tereny 2.7UT, 2.17KDD, 2.6RN, 2.4KDZ i 2.18KDZ wynikające z obowiązującego planu miejscowego z 2019 r. oraz teren 2.23RZM wyznaczony w obowiązującym studium. Proponowana w projekcie planu minimalna powierzchnia biologicznie czynna została określona na bardzo wysokim poziomie: 2.23RZM - 50%; 2.7UT – 60%. Dla nowego terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2.23RZM projekt planu przewiduje zapis polegający na zakazie likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych oraz lokalizacji zabudowy wyłącznie w przypadku wkomponowania budynków w istniejące zadrzewienia.

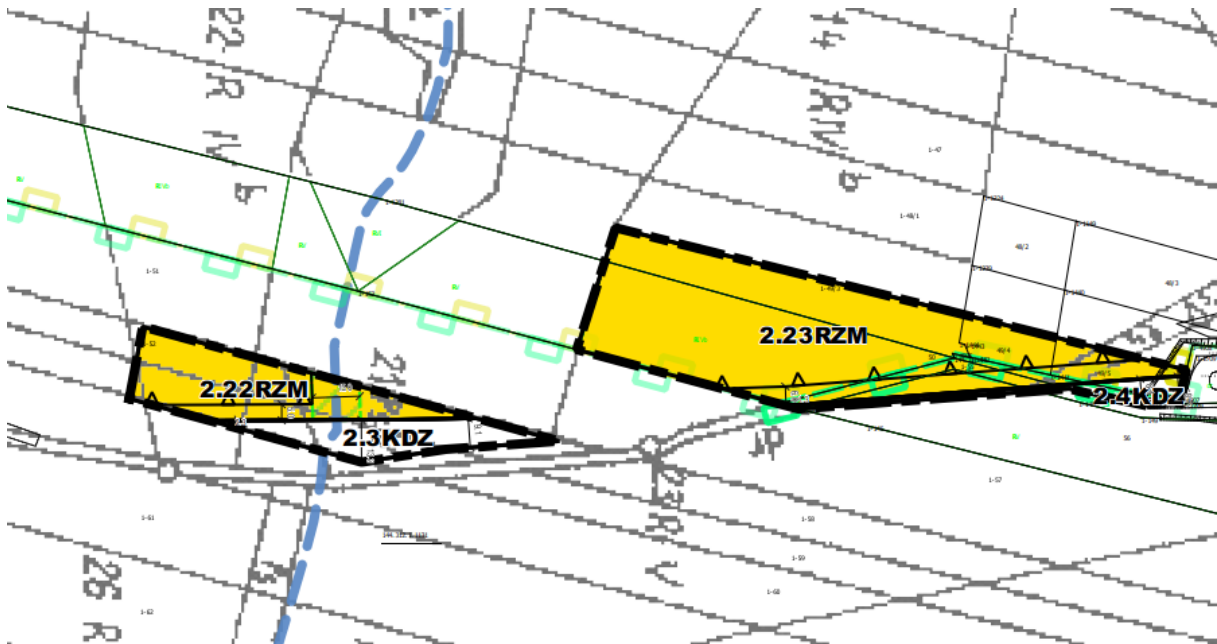
Rysunek 22. Ustalenia obowiązującego planu miejscowego z 2019 r. w obrębie Bęczków na terenie strefy B POChK.

Rysunek 23. Ustalenia projektu planu w obrębie Bęczków na terenie strefy B POChK.

Rysunek 24. Ustalenia obowiązującego planu miejscowego z 2019 r. w obrębie Bęczków na terenie strefy B POChK.

Rysunek 25. Ustalenia projektu planu w obrębie Bęczków na terenie strefy B POChK.

Na terenie strefy krajobrazowej **B** ustala się następujące cele i działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

a) zachowanie cennych ekosystemów;

- utrzymanie lub przywrócenie tradycyjnego użytkowania półnaturalnych zbiorowisk roślinnych (łąki, murawy) m.in. poprzez promowanie i wdrażanie programów rolno-środowiskowych,
- prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej; stosowanie rębni gniazdowej w cennych płatach siedlisk; zachowanie powierzchni starodrzewi poprzez wyłączenie z użytkowania,
- likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;

b) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;

- edukacja ekologiczna,
- ochrona poprzez zapewnienie właściwego stanu siedlisk,
- likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;

c) ochrona dużych kompleksów leśnych i stref ekotonowych;

- odnawianie drzewostanów zgodnych z typem siedliska,
- zapobieganie fragmentacji obszarów leśnych przy realizacji inwestycji,
- zachowanie i zwiększanie powierzchni zalesionych,
- zalesianie poza powierzchniami cennych przyrodniczo siedlisk,
- likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;

d) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,

e) zachowanie istniejącej mozaiki krajobrazu;

- promowanie ekstensywnych systemów gospodarowania,
- utrzymanie trwałego użytkowania gruntów rolnych,

f) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi;

- zalesianie lub utrzymywanie roślinności łąkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,
- stosowanie orki w poprzek stoku na terenach użytkowanych rolniczo,

g) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych;

- powstrzymywanie procesów naturalnej i wtórnej sukcesji,
- uwzględnianie w planowaniu przestrzennym zachowania stref dalekiego widoku,

h) zachowanie wartości kulturowych obszaru;

- promowanie w budownictwie i zagospodarowaniu przestrzennym tradycyjnego stylu architektonicznego budownictwa,
- rewitalizacja obiektów zabytkowych,
- poszerzanie katalogu obiektów zabytkowych,
- promowanie zieleni przydomowej, w tym szczególnej wartości wielokwiatowych ogrodów przydomowych,
- edukacja.

Ad. a) zachowanie cennych ekosystemów,

W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach. W projekcie planu uwzględniono przepisy odrębne z zakresu gruntów rolnych i z zakresu lasów oraz ochrony przyrody. Ponadto, w strefie krajobrazowej B POChK w nowym terenie 2.23RZM wprowadzono zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, a lokalizacja zabudowy może mieć miejsce wyłącznie w przypadku wkomponowania budynków w istniejące zadrzewienia (w strefie krajobrazowej B POChK ustalenia projektu planu nie przewidują zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne).

Ad b) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów,

W projekcie planu uwzględniono przepisy odrębne w zakresie ochrony przyrody podczas wprowadzania nowego sposobu zagospodarowania terenów. W projekcie utrzymano ciągłość lokalnych korytarzy ekologicznych w tym dolin cieków wraz z ich obudową biologiczną m.in. poprzez ograniczenie rozprzestrzeniania się zabudowy w ich zasięgu. Ponadto, w ramach zapewnienia właściwego stanu siedlisk, nie wyznaczono w zasięgu cieków oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie (w którym mogłoby dojść do zaburzenia funkcjonowania siedliska) nowego sposobu zagospodarowania m.in. takiego jak nowa zabudowa czy możliwość utwardzenia powierzchni ziemi. W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach

Ad c) zachowanie dolin rzek i cieków w stanie zbliżonym do naturalnego, poprzez utrzymywanie w niezmienionym stanie terenów zalewowych oraz odtworzenie naturalnych polderów,

W projekcie nie wyznaczano nowych terenów inwestycyjnych w zasięgu dolin rzecznych i cieków. Cieki te nie posiadają terenów zalewowych wg ISOK.

Ad d) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,

W projekcie utrzymano ciągłość korytarzy ekologicznych poprzez zapewnienie ochrony dolin cieków oraz ich obudowy biologicznej przed zabudową oraz zapewnienie połączeń między mniejszymi a większymi korytarzami ekologicznymi.

Ad e) zachowanie istniejącej mozaiki krajobrazu;

- promowanie ekstensywnych systemów gospodarowania,
- utrzymanie trwałego użytkowania gruntów rolnych,

Promowanie ekstensywnych systemów zagospodarowania wykracza poza zakres planu. Plan miejscowy nie może regulować stosowania nawozów, pestycydów oraz środków ochrony roślin. Natomiast projekt planu dopuszcza użytkowanie dotychczasowych gruntów rolnych oraz pozwala na rozwój istniejącej zabudowy zagrodowej co pozwala na rozwój rolnictwa ekstensywnego na obszarze gminy.

Ad f) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi, poprzez zalesianie lub utrzymywanie roślinności łąkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,

W projekcie planu utrzymano realizację roślinności łąkowej i murawowej na terenach zieleni naturalnej. W związku z ochroną walorów krajobrazowych, w strefie krajobrazowej B POChK nie dopuszcza się realizacji zalesień. Ponadto w strefie krajobrazowej B POChK nie występują tereny zagrożone ruchami masowymi oraz tereny osuwisk.

Ad g) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych,

W projekcie wskazano taki sposób zagospodarowania terenów, aby nie wpływały na zakłócenie wyznaczonych punktów i ciągów widokowych. W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach.

Ad h) zachowanie wartości kulturowych obszaru,

Projekt planu przewiduje ochronę elementów środowiska kulturowego, stanowiących istotny element kształtowania tożsamości gminy; harmonijny rozwój gminy wykorzystujący i szanujący jej dziedzictwo.

W związku z powyższym nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń projektu planu wpłynęła na naruszenie celów ochronnych w zakresie czynnej ochrony ekosystemów dla strefy B Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Na obszarze POChK w strefie krajobrazowej B na podstawie obowiązującej uchwały zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Powyższe zakazy nie dotyczą:

- 1) zadrzewień śródpolnych określonych w pkt. 3, występujących na gruntach oznaczonych w ewidencji gruntów inaczej niż: grunty zadrzewione i zakrzewione lub grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych;

- 2) zakazu określonego w pkt. 3, w przypadku zadrzewień przydrożnych kolidujących z zapewnieniem dostępu (zjazdu) z nieruchomości do drogi publicznej;
- 3) realizacji inwestycji w zakresie budowy urządzeń elektrowni wodnych poza głównym nurtem rzeki, określonych zakazem w pkt. 2;
- 4) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu, określonych zakazem w pkt. 2;
- 5) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Ad. 1) zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,

Ustalenia projektu planu miejscowego nie przyczynią się w sposób bezpośredni i nie powinny przyczynić się w sposób pośredni do zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk złożonej ikry, a tym samym nie wpłyną na złamanie zakazu, o którym mowa powyżej. Zakaz dotyczy wszystkich dziko występujących zwierząt, nie tylko tych objętych ochroną gatunkową. Na terenach otwartych mogą znajdować się dziko występujące zwierzęta. Nie można wykluczyć możliwości zabicia pewnej liczby organizmów podczas np. ewentualnej realizacji dopuszczonych inwestycji jak infrastruktura techniczna (m.in. w glebie mogą znajdować się drobne organizmy: dżdżownice, nicianie, pierwotniaki i inne). Na pewno realizacja inwestycji w jakiś sposób będzie na nie oddziaływać, jednakże z uwagi na ich liczebność i występowanie w każdym gramie gleby, ciężko byłoby temu zapobiec. Skala tego zjawiska jest jednak niewielka.

Ustalenia dokumentu mogą się przyczynić do pośredniego oddziaływania na świat zwierzęcy, które będą polegać głównie na:

- ryzyku degradacji środowiska życia zwierząt w obrębie zasięgu prowadzonych robót przy planowanych inwestycjach. Zagrożone będą zwierzęta (przede wszystkim drobne ssaki i ptaki) zamieszkujące teren;
- wzmożonym ruchem pojazdów ciężkich po terenie, generujących hałas maszyn, a także ogólny ruch związany z użytkowaniem terenów, co spowodować może płoszenie zwierząt bytujących w pobliżu realizowanej funkcji oraz wzrostem śmiertelności zwierząt w wyniku kolizji z pojazdami.

Ryzyko degradacji środowiska życia zwierząt można zminimalizować odpowiednio chroniąc i zabezpieczając to środowisko podczas budowy, m.in. przez unikanie lokalizacji zaplecza budowy na terenach atrakcyjnych dla zwierzyny tj. z dala od drzew. Przede wszystkim stosuje się tu przepisy w zakresie ochrony przyrody oraz tzw. dobrych praktyk np. prowadzenie wycinki drzew i krzewów w okresie pozalęgowym - jesiennym i zimowym (od 16 października do końca lutego) oraz nadzór przyrodniczy w procesie inwestycyjnym oraz na budowie.

Ze względu na możliwość występowania dziko występujących zwierząt gatunków objętych ochroną gatunkową stosuje się zapis art. 52 i art. 56 ustawy o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.).

Oddziaływanie będzie mieć charakter czasowy, a skala inwestycji będzie na tyle niewielka, że nie przewiduje się tu negatywnego oddziaływania.

Zgodnie z § 5 ust. 4 pkt 5 uchwały Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015 r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz.

Urz. z 2015 r. poz. 2655) zakazy obowiązujące w strefie B POChK nie dotyczą: terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

W niniejszym planie tereny 2.7UT i 2.23RZM zostały wyznaczone zgodnie z obowiązującym studium gminy Górno, dla którego to przeprowadzona została ocena oddziaływania na środowisko, która nie wykazała znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko. Poza tym teren 2.7UT został wyznaczony zgodnie z obowiązującym planem miejscowym z 2019 r. W tabeli 3 i 4 została przedstawiona analiza projektu planu na potrzeby odstępstwa zawartego w § 5 ust. 4 pkt 5 uchwały Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015 r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Na podstawie powyższego stwierdza się, że nie zostanie złamany zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk (...), ze względu na zastosowanie odstępstw zawartych § 5 ust. 4 pkt 5 uchwały Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015 r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Ryzyko złamania zakazu może być spowodowane realizacją ewentualnych inwestycji celu publicznego. Jednakże w ich przypadku znajduje zastosowanie odstępstwo wynikające z art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.) zwalniające z zakazu w przypadku realizacji inwestycji celu publicznego.

Ad. 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

W projekcie planu został wyznaczony nowy teren zabudowy zagrodowej oznaczony na rysunku planu symbolem 2.23RZM na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionego z RDOŚ w Kielcach. Ze względu na niewielką powierzchnię przedmiotowego terenu (4717 m²) nie kwalifikuje się on jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Dodatkowo zaproponowane w ustaleniach planu przeznaczenie oraz parametry zagospodarowania ww. terenów nie przewidują realizacji w ich granicach przedsięwzięć o których mowa powyżej. W związku z powyższym należy stwierdzić iż tereny o wskazanej funkcji nie łamią niniejszego zakazu.

Teren 2.7UT wynika z obowiązującego planu z 2019 r., a dopasowanie granic terenu do granicy działki drogowej wynika z decyzji ZRID znak B-IV.6740.2.25.2024.JK z dnia 31.03.2025 r.

Ponadto w związku z ryzykiem naruszenia zakazu, pomimo dopuszczenia zbiorników wodnych w strefie B, w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy „Górno”, plan miejscowy nie dopuszcza realizacji zbiorników w strefie B P-OCHK.

Ryzyko złamania zakazu może być spowodowane realizacją ewentualnych inwestycji celu publicznego. Jednakże w ich przypadku znajduje zastosowanie odstępstwo wynikające z art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.) zwalniające z zakazu w przypadku realizacji inwestycji celu publicznego.

Ad 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,

Nie przewiduje się aby ustalenia projektu planu wpłynęły na złamanie powyższego zakazu, z uwagi na brak dopuszczania możliwości wyznaczania nowych terenów budowlanych w granicach obszarów zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych. Jedyntym terenem zadrzewionym (właściwie leśnym), jest fragment terenu 2.23RZM, jednakże dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2.23RZM projekt planu przewiduje zapis polegający na zakazie likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych oraz lokalizacji zabudowy wyłącznie w przypadku wkomponowania budynków w istniejące zadrzewienia. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2.6RN wprowadzono zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2.7UT projekt planu nie przewiduje zapisów polegających na zakazie likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych oraz lokalizacji zabudowy wyłącznie w przypadku wkomponowania budynków w istniejące zadrzewienia, ze względu na to, że teren ten wynika z obowiązującego planu z 2019 r.

Ponadto nowy teren, o którym mowa powyżej, stanowi kontynuację terenów obecnie zabudowanych, które są położone w jego bezpośrednim sąsiedztwie oraz biorąc pod uwagę jego niewielką powierzchnię, która jest mniejsza niż 0,5 ha (zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.), takie przedsięwzięcie nie jest zaliczane do zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko), nie będą negatywnie oddziaływać na środowisko.

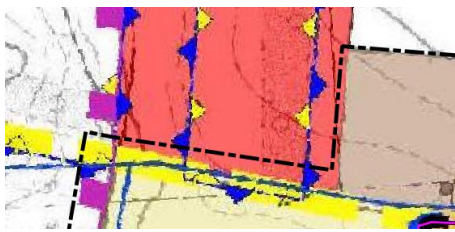
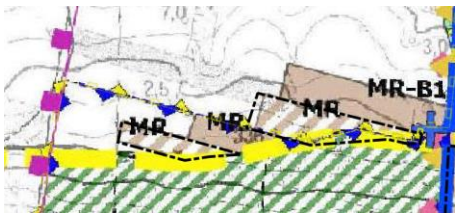
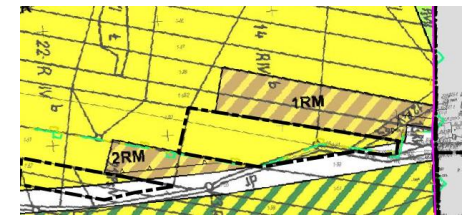
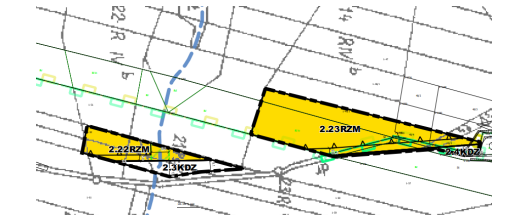
Ryzyko złamania zakazu może być spowodowane realizacją ewentualnych inwestycji celu publicznego. Jednakże w ich przypadku znajduje zastosowanie odstępstwo wynikające z art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.) zwalniające z zakazu w przypadku realizacji inwestycji celu publicznego.

Realizacja pozostałych ustaleń projektu planu zasięgu strefy krajobrazowej B P-OCHK, nie spowoduje złamania zakazu, o którym mowa powyżej.

Ad. 4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,

Realizacja ustaleń projektu planu nie przyczyni się do likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych, a zatem nie spowoduje złamania powyższego zakazu.

Tabela 3. Analiza części graficznej projektu planu na potrzeby odstępstwa zawartego w § 5 ust. 4 pkt 5 uchwały Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015 r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Oznaczenie terenu w projekcie planu miejscowego	Powierzchnia [ha]	Przeznaczenie w obowiązującym studium	Przeznaczenie w obowiązującym planie miejscowym	Przeznaczenie w projekcie planu miejscowego
2.7UT	0,2216			
2.23RZM	0,4717			

Zgodnie z analizą zawartą w tabeli nr 3 nastąpiła zgodność części graficznej, projektowanego planu z obecnie obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Górnó.

Tabela 4. Analiza części tekstu projektu planu na potrzeby odstępstwa zawartego w §5 ust. 4 pkt 5 uchwały Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015 r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

2.7UT		Parametry wg studium	Parametry wg projektu planu miejscowego
	Przeznaczenie terenu	UT1-B1 - zabudowa usługowa (usługi turystyki)	2.7UT - tereny usług turystyki
	Dopuszczalne kierunki przeznaczenia terenów	• urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacji, ogólnodostępne tereny zieleni i rekreacji, zieleni nieurządzona, • obiekty usługowe – handlu, gastronomii, obiekty i urządzenia służące obsłudze ruchu turystycznego, realizacja urządzeń terenowych, pola namiotowe i miejsca biwakowych, • obiekty hotelarskie i pensjonaty, • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w terenach zabudowy rekreacji indywidualnej.	przeznaczenie uzupełniające: • tereny usług handlu detalicznego, • tereny usług gastronomii, • tereny usług sportu i rekreacji, • tereny usług biurowych i administracji, • tereny infrastruktury technicznej, z zastrzeżeniem §15 pkt 3. za zgodne z przeznaczeniem, uznaje się: • budynki gospodarcze i garaże, • zieleni urządzoną, • stanowiska postojowe, • dojeżdża i dojazdy
	Maksymalny udział powierzchni zabudowy	30%	30%
	Maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	0,6	0,6
	Minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	60%	60%
	Maksymalna wysokość zabudowy	• dla obiektów hotelowych oraz obiektów użyteczności publicznej: 13 m • dla pozostałych obiektów usługowych: 12 m	• hotelowych: 13 m, • usługowych innych niż hotele: ○ z dachem płaskim: 10 m, ○ z dachem stromym: 12 m, • pozostałych: ○ z dachem płaskim: 4 m, ○ z dachem stromym: 6 m.
		Parametry wg studium	Parametry wg projektu planu miejscowego
	Przeznaczenie terenu	MR - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa zagrodowa	2.23RZM - tereny zabudowy zagrodowej

2.23RZM	Dopuszczalne kierunki przeznaczenia terenów	• usługi f) place i publiczne publiczne, • usługi podstawowe, tj. usługi handlu, gastronomii, pozostałe nieuciążliwe usługi dla ludności, w tym usługi rzemieślnicze (o charakterze wykonawczym, naprawczym, konserwacyjnym), agroturystyka, • obiekty rekreacji indywidualnej, • zabudowa pensjonatowa, • działalność produkcyjna, składy i magazyny, niestanowiące uciążliwości dla terenów mieszkaniowych, o powierzchni mniejszej niż 0,5 ha, • tereny zieleni z infrastrukturą rekreacyjną, • parkingi, • inne, wyżej niewymienione – służące ochronie środowiska oraz zdrowia i bezpieczeństwa ludzi i ich mienia, w tym związane z objęciem ochroną prawną terenów i obiektów przyrodniczych lub zabytkowych.	przeznaczenie uzupełniające: tereny infrastruktury technicznej, z zastrzeżeniem §15 pkt 3. za zgodne z przeznaczeniem, uznaje się: • realizowane dla potrzeb rolnictwa i mieszkańców wsi drogi dojazdowe do gruntów rolnych, • obiekty małej architektury, lokalizowane na gruntach rolnych niestanowiących użytków rolnych klas I-III, • dojścia i dojazdy lokalizowane na gruntach rolnych niestanowiących użytków rolnych klas I-III, • stanowiska postojowe lokalizowane na gruntach rolnych niestanowiących użytków rolnych klas I-III, • drogi dojazdowe do gruntów rolnych,
	Maksymalny udział powierzchni zabudowy	40%	40%
	Maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	0,8	0,8
	Minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	40%	50%
	Maksymalna wysokość zabudowy	• mieszkaniowej i pensjonatowej dla: 12m, • usługowej i drobnej działalności produkcyjnej: 8m, • związanej z produkcją rolną: 10m, • gospodarczej i garażowej związanej z zabudową mieszkaniową jednorodzinną: 7m.	• mieszkalnych, agroturystycznych, związanych z produkcją rolną, w tym inwentarskich i garażowych dla maszyn rolniczych: ○ z dachem płaskim: 7 m, ○ z dachem stromym: 10 m. • pozostałych: ○ dla budynków z dachem płaskim: 4 m, ○ dla pozostałych: 6 m.

Zgodnie z analizą zawartą w tabeli nr 4 nastąpiła zgodność ustaleń części tekstowej, projektowanego planu miejscowego z obecnie obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Górno.

Przeprowadzona analiza wykazała, że realizacja ustaleń projektu planu nie przyczyni się do złamania zakazów obowiązujących w strefie B POChK.

Pozostała część obszaru położona jest w zasięgu **strefy krajobrazowej C POChK**. Proponowana w projekcie planu minimalna powierzchnia biologicznie czynna została określona na odpowiednim poziomie (np. MN –50%, U - 30% lub 24%, U-P - 20%), co minimalizuje negatywny wpływ tych zmian na środowisko przyrodnicze.

Na terenie strefy krajobrazowej **C** ustala się następujące cele i działania związane z ochroną krajobrazową i kulturą:

a) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;

- edukacja ekologiczna,
- ochrona poprzez zapewnienie właściwego stanu siedlisk,
- likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;

b) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,

c) zachowanie istniejącej mozaiki krajobrazu;

- promowanie ekstensywnych systemów gospodarowania,
- utrzymanie trwałego użytkowania gruntów rolnych,

d) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi;

- zalesianie lub utrzymywanie roślinności łąkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,
- stosowanie orki w poprzek stoku na terenach użytkowanych rolniczo,

e) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych;

- powstrzymywanie procesów naturalnej i wtórnej sukcesji,
- uwzględnianie w planowaniu przestrzennym zachowania stref dalekiego widoku,

f) zachowanie wartości kulturowych obszaru;

- promowanie w budownictwie i zagospodarowaniu przestrzennym tradycyjnego stylu architektonicznego budownictwa,
- rewitalizacja obiektów zabytkowych,
- poszerzanie katalogu obiektów zabytkowych,
- promowanie zieleni przydomowej, w tym szczególnej wartości wielokwiatowych ogrodów przydomowych,
- edukacja.

Ad a) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów,

W projekcie planu uwzględniono przepisy odrębne w zakresie ochrony przyrody podczas wprowadzania nowego sposobu zagospodarowania terenów. W projekcie utrzymano ciągłość lokalnych korytarzy ekologicznych w tym dolin cieków wraz z ich obudową biologiczną m.in. poprzez ograniczenie rozprzestrzeniania się zabudowy w ich zasięgu. Ponadto, w ramach zapewnienia właściwego stanu siedlisk, nie wyznaczono w zasięgu cieków oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie (w którym mogłoby dojść do zaburzenia funkcjonowania siedliska) nowego sposobu zagospodarowania m.in. takiego jak nowa zabudowa czy możliwość utwardzenia powierzchni ziemi. W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach.

Ad b) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,

W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach. W projekcie utrzymano ciągłość korytarzy ekologicznych poprzez zapewnienie ochrony dolin cieków oraz ich obudowy biologicznej przed zabudową oraz zapewnienie połączeń między mniejszymi a większymi korytarzami ekologicznymi.

Wskazuje się również, że projekt miejscowego planu dopuszcza lokalizację instalacji urządzeń dla pozyskiwania energii z odnawialnych źródeł wykorzystujących energię promieniowania słonecznego geotermalną oraz aerotermalną, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji. W związku z faktem, że ich realizacja dopuszczona jest wyłącznie na terenach MW, MN, MN-U, UT, które znajdują się w zasięgu terenów budowlanych, wyznaczonych w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego lub stanowią ich kontynuację, a także nie przecinają lokalnych korytarzy ekologicznych i połączeń ekologicznych, w tym dolin cieków wraz z ich obudową biologiczną, w związku z powyższym nie przewiduje się, że zagrażą one utrzymaniu ich ciągłości.

Ad c) zachowanie istniejącej mozaiki krajobrazu;

- promowanie ekstensywnych systemów gospodarowania,
- utrzymanie trwałego użytkowania gruntów rolnych,

Promowanie ekstensywnych systemów zagospodarowania wykracza poza zakres planu. Plan miejscowy nie może regulować stosowania nawozów, pestycydów oraz środków ochrony roślin. Natomiast projekt planu dopuszcza użytkowanie dotychczasowych gruntów rolnych oraz pozwala na rozwój istniejącej zabudowy zagrodowej co pozwala na rozwój rolnictwa ekstensywnego na obszarze gminy.

Ad d) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi,

W związku z ochroną powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi, w strefie krajobrazowej C POChK nie dopuszcza się realizacji zalesień.

Ad e) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych,

W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach. W projekcie wskazano takie sposoby zagospodarowania terenów oraz kształtowania zabudowy, aby nie wpływały na zakłócenie wyznaczonych punktów i ciągów widokowych.

Wskazuje się również, że projekt miejscowego planu dopuszcza lokalizację instalacji urządzeń dla pozyskiwania energii z odnawialnych źródeł wykorzystujących energię promieniowania słonecznego geotermalną oraz aerotermalną, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji. W związku z faktem, że ich realizacja dopuszczona jest wyłącznie na terenach MW, MN, MN-U, UT, które znajdują się w zasięgu terenów budowlanych, wyznaczonych w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego lub stanowią ich kontynuację, a także nie przecinają lokalnych korytarzy ekologicznych i połączeń ekologicznych, w tym dolin cieków wraz z ich obudową biologiczną, w związku z powyższym nie będą one miały znaczącego wpływu na atrakcyjność panoram i wnętrz widokowych.

Ad f) zachowanie wartości kulturowych obszaru,

Projekt planu w celu zachowania wartości kulturowych obszaru, określa zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, w tym krajobrazu kulturowego, w tym:

- *obowiązek ochrony obiektów małej architektury sakralnej, oznaczonych na rysunku planu poprzez zachowanie form i gabarytów, a także ich ekspozycji od strony przylegających dróg publicznych,*
- *obowiązek ochrony obiektu wpisanego do gminnej ewidencji zabytków – kaplicy, poprzez dopuszczenie remontu wyłącznie w celu zachowania lub odtworzenia jej zabytkowej formy bądź detalu architektonicznego,*
- *obowiązek ochrony obiektu wpisanego do rejestru zabytków poprzez użytkowanie terenu z ograniczeniem się do upraw rolniczych, zakaz lokalizacji zabudowy (w tym urządzeń budowlanych) trwale związanych z gruntem oraz poprzez zakaz wydobywania kamienia i przeprowadzania zmian w ukształtowaniu terenu z wyjątkiem realizacji inwestycji celu publicznego w zakresie dróg i infrastruktury.*

W strefie krajobrazowej C Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu nie zostały ustalone zakazy.

W związku z powyższym nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń projektu planu wpłynęła na naruszenie głównych celów ochronnych stawianych dla strefy C Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

5.3. OCENA ZGODNOŚCI POSTANOWIEŃ PROJEKTU DOKUMENTU Z AKTAMI PRAWNYMI DOTYCZĄCYMI FORM OCHRONY PRZYRODY – ŚOCHK_G

Obszary objęte projektem planu, zlokalizowane w obrębach: Krajno Zagórze, Krajno Pierwsze, Krajno Drugie i Górno Parcele, znajdują się w granicach Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu w gminie Górno (ŚOCHK_G) dla którego obowiązuje uchwała Nr IV/59/19 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie wyznaczenia Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu w gminie Górno (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2019 r. poz. 650). W strefie ekotonowej Świętokrzyskiego Parku Narodowego położonej w obszarze ŚOCHK projekt planu wprowadza zakaz realizacji nowej zabudowy oraz obiektów mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów szczególnych z zakresu ochrony środowiska – w strefie ekotonowej o szerokości 100 m od granicy Świętokrzyskiego Parku Narodowego.

Zgodnie z § 3. ww. uchwały na terenie Obszaru ustala się następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- 1) zachowanie ekosystemów cennych pod względem przyrodniczym, w szczególności bagiennych, oczek wodnych i starorzeczy;
- 2) systematyczną poprawę stanu czystości wód powierzchniowych, poczynając od źródeł, aż do osiągnięcia docelowej klasy czystości, poprzez budowę lokalnych sieci kanalizacyjnych wraz z wysokosprawnymi oczyszczalniami ścieków;
- 3) zachowanie, w miarę możliwości, różnorodności użytkowania pól, mającego na celu ochronę walorów krajobrazowych w postaci „szachownicy” pól.

1) zachowanie ekosystemów cennych pod względem przyrodniczym, w szczególności bagiennych, oczek wodnych i starorzeczy,

Ad. 1 W projekcie nie wyznaczono nowych terenów inwestycyjnych w zasięgu terenów bagiennych i starorzeczy. W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach.

2) systematyczną poprawę stanu czystości wód powierzchniowych, poczynając od źródeł, aż do osiągnięcia docelowej klasy czystości, poprzez budowę lokalnych sieci kanalizacyjnych wraz z wysokosprawnymi oczyszczalniami ścieków,

Ad. 2 Projekt planu przewiduje możliwość budowy lokalnych sieci kanalizacyjnych oraz odprowadzanie ścieków do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej do oczyszczalni ścieków.

3) zachowanie, w miarę możliwości, różnorodności użytkowania pól, mającego na celu ochronę walorów krajobrazowych w postaci „szachownicy” pól,

Ad. 3 W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach. Na dużej części obszaru planu wskazano realizację zabudowy zagrodowej – jej realizacja będzie sprzyjać rozwojowi rolnictwa, a co za tym idzie, rolniczemu użytkowaniu okolicznych pól. Ponadto plan wskazuje istniejące tereny zieleni naturalnej, tereny rolnictwa z zakazem zabudowy oraz tereny łąk i pastwisk, na których dopuszcza tereny rolne, wpływając na możliwość zachowania i różnorodnego użytkowania pól.

Zgodnie z § 4. ww. uchwały na terenie Obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

1) zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,

Ad. 1 Ustalenia projektu planu miejscowego nie przyczynią się w sposób bezpośredni i nie powinny przyczynić się w sposób pośredni do zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk złożonej ikry, a tym samym nie wpłyną na złamanie zakazu, o którym mowa powyżej. Zakaz dotyczy wszystkich dziko występujących zwierząt, nie tylko tych objętych ochroną gatunkową. Na terenach otwartych mogą znajdować się dziko występujące zwierzęta. Nie można wykluczyć możliwości zabicia pewnej liczby organizmów podczas np. ewentualnej realizacji dopuszczonych inwestycji jak infrastruktura techniczna (m.in. w glebie mogą znajdować się drobne organizmy: dżdżownice, nicianie, pierwotniaki i inne). Na pewno realizacja inwestycji w jakiś sposób będzie na nie oddziaływać, jednakże z uwagi na ich liczebność i występowanie w każdym gramie gleby, ciężko byłoby temu zapobiec. Skala tego zjawiska jest jednak niewielka.

Ustalenia dokumentu mogą się przyczynić do pośredniego oddziaływania na świat zwierzęcy, które będą polegać głównie na:

- ryzyku degradacji środowiska życia zwierząt w obrębie zasięgu prowadzonych robót przy planowanych inwestycjach. Zagrożone będą zwierzęta (przede wszystkim drobne ssaki i ptaki) zamieszkujące teren;
- wzmożonym ruchu pojazdów ciężkich po terenie, generujących hałas maszyn, a także ogólny ruch związany z użytkowaniem terenów, co spowodować może płoszenie zwierząt bytujących w pobliżu realizowanej funkcji oraz wzrostem śmiertelności zwierząt w wyniku kolizji z pojazdami.

Ryzyko degradacji środowiska życia zwierząt można zminimalizować odpowiednio chroniąc i zabezpieczając to środowisko podczas budowy, m.in. przez unikanie lokalizacji zaplecza budowy na terenach atrakcyjnych dla zwierzyny tj. z dala od drzew. Przede wszystkim stosuje się tu przepisy w zakresie ochrony przyrody oraz tzw. dobrych praktyk np. prowadzenie wycinki drzew i krzewów w okresie pozalęgowym - jesiennym i zimowym (od 16 października do końca lutego) oraz nadzór przyrodniczy w procesie inwestycyjnym oraz na budowie.

Ze względu na możliwość występowania dziko występujących zwierząt gatunków objętych ochroną gatunkową stosuje się zapis art. 52 i art. 56 ustawy o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.).

Oddziaływanie będzie mieć charakter czasowy, a skala inwestycji będzie na tyle niewielka, że nie przewiduje się tu negatywnego oddziaływania.

2) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,

Ad. 2 Realizacja ustaleń projektu planu nie przyczyni się do likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych, a zatem nie spowoduje złamania powyższego zakazu.

Biorąc pod uwagę planowane zagospodarowanie terenu przewidziane w ustaleniach projektu planu nie przewiduje się złamania ustanowionych dla Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu ustaleń i zakazów.

5.4. ODDZIAŁYWANIE PLANOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA NA WARTOŚCI PRZYRODNICZE CISOWSKO-ORŁOWIŃSKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO

Obszary objęte projektem planu, zlokalizowane w obrębie Skorzeszyce, znajdują się w granicach **Otuliny Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego**. Wraz z obszarem Parku Krajobrazowego leży ona w zasięgu zlewni dwóch rzek, będących lewobrzeżnymi dopływami Wisły środkowej (tj. Nidy oraz Czarnej Staszowskiej) i obejmuje fragmenty pasma Orłowińskiego, Ocieskiego, Cisowskiego. Gatunkami dominującymi w drzewostanach jest tu sosna i jodła stanowiące około 85% powierzchni lasów. Na obszarze otuliny znajdują się liczne zabytkowe obiekty i zespoły architektoniczne oraz pozostałości po rozwijających się w czasach historycznych górnictwie i hutnictwie rud żelaza.

Cisowsko-Orłowiński Park Krajobrazowy stanowi południowo-wschodni fragment Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich. Ograniczony jest od północnego-zachodu i od północy doliną rzeki Belnianki, od wschodu doliną Łagowicy, od południa doliną Czarnej Staszowskiej i od południowego-zachodu doliną Pierzchnianki. Teren Parku przecinają pasma: Orłowińskie, Cisowskie i Ocieskie oraz Wzgórza Bardziańskie.

Projekt planu nie wyznacza nowych terenów budowlanych w bezpośrednim sąsiedztwie granic Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego. Ponadto w najbliższym otoczeniu granic ww. C-OPK nie wyznaczono lokalizacji obiektów, których realizacja mogłaby wpłynąć znacząco w sposób negatywny na funkcjonowanie tego obszaru, w tym poprzez pośrednią degradację szaty roślinnej (w tym również krajobrazu) czy niszczenia siedlisk roślin i zwierząt. Nie przewiduje się również, aby ustalenia dotyczące terenów znajdujących się w zasięgu otuliny Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego przyczyniły się w sposób pośredni do znaczącego negatywnego wpływu na stan środowiska C-OPK.

5.5. ODDZIAŁYWANIE NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000

Tereny objęte projektem planu leżą poza zasięgiem Obszarów Natura 2000.

5.6. ODDZIAŁYWANIE NA ŚWIAT ROŚLIN I ZWIERZĄT ORAZ BIORÓŻNORODNOŚĆ

~ Ochrona różnorodności biologicznej, w tym ochrona terenów zieleni ~

Wyznaczona w dokumencie nowa funkcja zagospodarowania może wiązać się z usunięciem drzew. Zadrzewienia i zakrzaczenia wiążą się z występowaniem gatunków ptaków i drobnych gryzoni, dla których często jest to miejsce żeru i schronienia, dlatego też zmiana użytkowania spowoduje opuszczenie przez większość gatunków tego terenu. Wraz z rozpoczęciem prac budowlanych będzie generowany hałas mogący stanowić uciążliwość dla gatunków zamieszkujących lub wykorzystujących ten teren. Będzie to jednak oddziaływanie krótkoterminowe, „chwilowe”. Następnie pojawi się hałas związany z obsługą komunikacyjną terenu. Oddziaływanie będzie miało już charakter stały. Gatunki, które obecnie wykorzystują ten teren powrócą, przy czym dotyczy to w szczególności gatunków przystosowanych życia w pobliżu siedzib ludzkich. Na terenie objętym planem, gdzie dominuje szata roślinna o niewielkich wartościach przyrodniczych, częściowo zdegradowana przez człowieka,

projektowane zainwestowanie będzie wiązać się z jego uporządkowaniem i wprowadzeniem ozdobnej roślinności, w tym zieleni wysokiej. Tym samym przekształcenia szaty roślinnej będą tu korzystne.

Ze względu na oddziaływanie ustaleń planu na bioróżnorodność należy zastosować działania minimalizujące do których należą:

- z uwagi na awifaunę – wycinkę drzew i krzewów przeprowadza się w okresie jesiennym i zimowym (od 16 października do końca lutego);
- pozostawianie drzew dziuplastych w młodszych drzewostanach.

W zakresie rozwiązań planistycznych minimalizujących oddziaływanie na bioróżnorodność terenu, które mogą być wpisane do ustaleń projektu planu uwzględniono wysoki odsetek powierzchni biologicznie czynnej.

~ Ochrona gatunkowa okazów, siedlisk, ostoi roślin, zwierząt i grzybów ~

Roślinność obszaru opracowania, będzie narażona na zagrożenia wynikające ze zniszczenia warstwy glebowej. Wpływ samej budowy, przy odpowiedniej organizacji robót i przy właściwym zabezpieczeniu adaptowanej roślinności powinien mieć charakter czasowy w sposób znaczący ograniczy negatywne oddziaływanie fazy budowy w analizowanym zakresie. Realizacja ustaleń dokumentu będzie się wiązała z przygotowaniem terenu do budowy. Roboty ziemne oraz inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w pobliżu drzew lub krzewów albo ich zespołów, mogą być wykonywane wyłącznie w sposób nieszkodzący drzewom lub krzewom, nieprzeznaczonych do wycinki.

Ustalenia dokumentu mogą się przyczynić do pośredniego oddziaływania na świat zwierzęcy, które będą polegać głównie na:

- ryzyku degradacji środowiska życia zwierząt w obrębie zasięgu prowadzonych robót przy planowanych inwestycjach. Zagrożone będą zwierzęta (przede wszystkim drobne ssaki i ptaki) zamieszkujące teren;
- wzmożonym ruchem pojazdów ciężkich po terenie, generujących hałas maszyn, a także ogólny ruch związany z użytkowaniem terenów, co spowodować może płoszenie zwierząt bytujących w pobliżu realizowanej funkcji oraz wzrostem śmiertelności zwierząt w wyniku kolizji z pojazdami.

Ryzyko degradacji środowiska życia zwierząt można zminimalizować odpowiednio chroniąc i zabezpieczając to środowisko podczas budowy, m.in. przez unikanie lokalizacji zaplecza budowy na terenach atrakcyjnych dla zwierzyny tj. z dala od drzew. Przede wszystkim stosuje się tu przepisy w zakresie ochrony przyrody oraz tzw. dobrych praktyk np. prowadzenie wycinki drzew i krzewów w okresie pozalęgowym - jesiennym i zimowym (od 16 października do końca lutego) oraz nadzór przyrodniczy w procesie inwestycyjnym oraz na budowie.

Ze względu na możliwość występowania dziko występujących zwierząt gatunków objętych ochroną gatunkową stosuje się zapis art. 52 i art. 56 ustawy o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.).

Oddziaływanie będzie mieć charakter czasowy, a skala inwestycji będzie na tyle niewielka, że nie przewiduje się tu negatywnego oddziaływania.

~ Ochrona lokalnych korytarzy ekologicznych ~

Przedmiotowe tereny położone są poza głównymi korytarzami migracji zwierząt.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach dnia 19 czerwca 2017 roku wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach znak: WOO.I-4200.1.2012.MGN.37 i WOO.I4200.1.2015.MGN.17 na „Budowę drogi ekspresowej S-74 na odcinku Cedzyna – Łagów – Jałowieś” w wariantcie 6-4-b realizowanego przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad w

W granicach projektu planu nie przewiduje się rezerwy pod MOP. Wobec powyższego, założenia projektu planu nie kolidują z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach na „Budowę drogi ekspresowej S-74 na odcinku Cedzyna – Łagów – Jałoweszy”.

The map shows the Górnoparcele area with the proposed railway line highlighted in blue. Key locations include Radlin, Bęczków, Górnoparcele, Wola Jachowa, and Skorzeszyce. The map also shows the Górnoparcele area, which is a protected landscape area (PODKIELECKI OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU). The map includes various geographical features such as rivers, forests, and buildings. The map also shows the Górnoparcele area, which is a protected landscape area (PODKIELECKI OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU).

Należy przypuszczać, że gatunki migracyjne ptaków będą korzystać z przelotu nad przedmiotowym terenem w sposób dotychczasowy, a ich trasy przelotu nie ulegną zmianie. Należy przypuszczać, że gatunki zwierząt będą korzystać z przedmiotowego terenu jak w dotychczasowy sposób. Dla zminimalizowania wpływu prac budowlanych należy przeprowadzać je poza okresem zimowania, jesienno poszukiwania kryjówek do zimowania oraz wiosennego poszukiwania miejsc żerowania i rozrodu.

W planowanym korytarzu wodnym, stanowiącym bufor rzędu 100 m (łącznie 200m) od rzeki Lubrzanka, Warkocz oraz od cieku przy terenie 2.68MN, projektuje się wyłącznie zabudowę w zakresie uzgodnionym z Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska w Kielcach zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Górnio.

Na terenie planu wskazano przebieg lokalnych korytarzy ekologicznych. Ustalenia projektu nie wpłyną na ograniczenie korytarzy ekologicznych. Pozostanie on drożny niemniej przebieg istniejących i projektowanych dróg może stanowić barierę dla zwierząt. Biorąc pod uwagę możliwości kształtowania zieleni na terenach zabudowy mieszkaniowej oraz zachowanie terenów użytków zielonych, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania ustaleń projektu planu na lokalne korytarze ekologiczne.

Biorąc pod uwagę możliwości kształtowania zieleni na terenach zabudowy mieszkaniowej oraz zachowanie terenów użytków zielonych, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania ustaleń projektu planu na lokalne korytarze ekologiczne.

5.7. ODDZIAŁYWANIE NA POWIETRZE

Zanieczyszczenie powietrza jest jednym z głównych czynników zagrożenia klimatu i degradacji środowiska przyrodniczego. Zanieczyszczenia wprowadzone do atmosfery podlegają wpływom warunków meteorologicznych zarówno w zakresie rozprzestrzeniania się, jak i ich transformacji. Emisja zanieczyszczeń zależy od topografii, zagospodarowania terenu, lokalizacji źródeł emisji oraz warunków meteorologicznych. Skład powietrza ma istotny wpływ na biosferę, a emitowane do niego zanieczyszczenia gazowe i pyłowe stanowią istotne zagrożenie dla wielu elementów środowiska m.in. wód, gleb oraz świata roślinnego i zwierzęcego. Do czynników decydujących, o jakości powietrza zalicza się: przestrzenny i czasowy rozkład zanieczyszczeń powstających w efekcie działalności człowieka oraz warunki wymiany powietrza.

Projekt planu zakłada m.in. przeznaczenie terenów obecnie pokrytych zielenią pod zabudowę mieszkaniową, usługową oraz produkcyjną. Ponadto zakłada powstanie nowych ciągów komunikacji kołowej. Do zanieczyszczenia powietrza przyczyni się także projektowana droga S74, która znajduje się poza granicami opracowania, ale w pobliżu kilku obszarów objętych projektem planu.

W wyniku realizacji ustaleń projektu na obszarze opracowania wzrosnąć liczba punktowych źródeł zanieczyszczeń atmosferycznych w postaci budynków mieszkalnych, usługowych i przemysłowych oraz linowych źródeł zanieczyszczeń w postaci dróg. Ponadto w wyniku realizacji ustaleń projektu należy spodziewać się intensyfikacji ruchu kołowego na istniejących szlakach komunikacyjnych. Zjawiska te przyczyniają się do większej emisji gazów i pyłów z sektora bytowo-gospodarczego oraz komunikacyjnego.

Na skutek obsługi terenu wzrośnie ruch kołowy, który jest źródłem zanieczyszczeń komunikacyjnych m.in. węglowodorów aromatycznych (WWA), dwutlenku siarki (SO_2), dwutlenku azotu (NO_x), tlenu węgla (CO) oraz substancji pyłowych. Również na etapie budowy wystąpi podwyższona emisja spalin związana z użytkowaniem pojazdów samochodowych i sprzętu budowlanego. W czasie prowadzenia prac budowlanych składowane masy ziemne będą źródłem emisji niezorganizowanej pyłów do powietrza. Będzie to oddziaływanie krótkotrwale, rozproszone i punktowe w skali obszaru gminy.

W trakcie realizacji ustaleń projektu tj. budowy wystąpią uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza wywołane przez transport materiałów sypkich i pylastych oraz urobku ziemnego, a także związane z eksploatacją pojazdów wykorzystywanych podczas prac przygotowawczych i montażowych. Emisja ta będzie miała charakter czasowy, a zasięg jej oddziaływania ograniczy się do najbliższego otoczenia prowadzonych prac (+/- 100 m w zależności od przyjętego sposobu realizacji).

Uciążliwości związane z obsługą terenu i jego zagospodarowaniem nie wpłyną negatywnie na jakość powietrza i nie spowodują pogorszenia życia mieszkańców terenów sąsiadujących.

5.8. ODDZIAŁYWANIE NA ZDROWIE LUDZI

Do negatywnych oddziaływań wprowadzenia w życie analizowanego projektu planu należy potencjalny wzrost poziomu hałasu i zanieczyszczeń na terenach nowo wyznaczonych pod funkcje przemysłowe, usługowe, a także szlaki komunikacyjne. Oddziaływanie może być odczuwalne również w bezpośrednim sąsiedztwie tych terenów. Realizacja założeń projektu planu przyczyni się do zwiększenia emisji szkodliwych związków do atmosfery, w tym pyłu zawieszonego PM10, tlenków azotu (NOX), dwutlenku siarki (SO₂) czy metali ciężkich. Mimo przewidywanego zwiększenia natężenia ruchu kołowego (źródło emisji pyłu PM10, NOX), nie przewiduje się, aby opisane powyżej zależności w sposób istotny przełożyły się na zdrowie i życie mieszkańców analizowanego obszaru. Potencjalna, ponadnormatywna emisja, może być odczuwalna szczególnie przez dzieci, osoby starsze i osoby z chorobami układu oddechowego.

Zanieczyszczenia – S74

Niektóre fragmenty objęte projektem planu znajdują się w pobliżu projektowanej drogi S74.

Wyróżnienie chorób spowodowanych przez emisję substancji z tras komunikacyjnych w ogólnej puli schorzeń powodowanych skażeniem środowiska jest niezwykle trudne. Często, bowiem trasy komunikacyjne nie są jedynym, źródłem zanieczyszczenia szkodliwych substancji, nakładają się na nie emisje przemysłowe oraz tzw. niska emisja ze źródeł spalania. Według informacji Państwowego Zakładu Higieny w Polsce nie prowadzi się monitoringu zapadalności na choroby wynikające z zanieczyszczeń środowiska czynnikami powodowanymi przez komunikację samochodową.

Spośród substancji emitowanych w efekcie spalania paliw w silnikach pojazdów analizie w niniejszym opracowaniu poddano: ditlenek azotu, ditlenek siarki, pył zawieszony PM10 i PM2,5, tlenek węgla, oraz węglowodory.

Ditlenek azotu jest nieorganicznym związkiem chemicznym z grupy tlenków azotu. W temperaturze pokojowej jest to brunatny, silnie toksyczny gaz. Jego toksyczne działanie polega na ograniczaniu dotlenienia organizmu. Ditlenek azotu upośledza zdolności obronne ustroju na infekcje bakteryjne, działa drażniąco na oczy i drogi oddechowe, jest przyczyną zaburzeń w oddychaniu, powoduje choroby alergiczne (astmę). Ditlenek azotu jest uznawany za prekursora powstających w glebie rakotwórczych i mutagennych nitrozoamin.

Komunikacja samochodowa, jeśli chodzi o ilości emitowanego NO₂, jest drugim, zaraz po energetyce, źródłem emisji. W wyniku spalania paliw samochodowych w obecności powietrza, z zawartego w nim azotu powstaje tlenek azotu. Po wyemitowaniu do atmosfery, na skutek szybkiego spadku temperatury oraz obecności tlenu w atmosferze, przekształca się on w ditlenek azotu. Ditlenek azotu jest substancją, która wyznacza zasięg oddziaływania dróg, jeśli chodzi o oddziaływanie w zakresie emisji substancji do powietrza.

Ditlenek siarki jest gazem, nieorganicznym związkiem chemicznym z grupy tlenków niemetalu. Bezbarwny gaz o ostrym, gryzącym i duszącym zapachu, silnie drażniący drogi oddechowe. Jest trujący dla zwierząt i szkodliwy dla roślin. U ludzi, nawet w niskich stężeniach powoduje uszkodzenia dróg oddechowych, prowadzące do nieżytów oskrzeli, a po przeniknięciu do krwioobiegu kumuluje się w ściankach tchawicy, oskrzelach, wątrobie, śledzionie, mózgu i węzłach chłonnych. W dużych stężeniach powoduje zmiany w rogówce oka. Ma właściwości bakteriobójcze i pleśniobójcze. Ze względu na znaczny ciężar właściwy wolno rozprzestrzenia się w atmosferze. Jest produktem ubocznym spalania paliw

kopalnych, także paliw stosowanych w pojazdach. Dytlenek siarki utrzymuje się w powietrzu około 2 – 3 dni i przemieszcza się zgodnie z jego ruchami, czasem na znaczne odległości. W atmosferze dytlenek siarki łatwo utlenia się do trójtlenku siarki, który z kolei rozpuszczając się w zawartej w atmosferze wodzie tworzy kwas siarkowy, będący istotnym składnikiem kwaśnych deszczy, czynnika szczególnie szkodliwie wpływającego na roślinność.

Pył zawieszony PM₁₀ i PM_{2,5} stanowią poważny czynnik chorobotwórczy, osiadają na ściankach pęcherzyków płucnych utrudniając wymianę gazową, powodują podrażnienie naskórka i śluzówki, zapalenie górnych dróg oddechowych oraz wywołują choroby alergiczne, astmę, nowotwory płuc, gardła i krtani. Nie istnieje próg stężenia, poniżej którego negatywne skutki zdrowotne wynikające z oddziaływania pyłów na zdrowie ludzi nie występują. Grupą szczególnie narażoną na negatywne oddziaływanie pyłów są osoby starsze, dzieci i osoby cierpiące na choroby dróg oddechowych i układu krwionośnego.

Pył PM₁₀ powoduje zwiększenie zachorowalności na choroby układu oddechowego. Pył PM_{2,5} zagraża zdrowiu przyczyniając się do wzrostu zgonów w wyniku chorób serca, naczyń krwionośnych, dróg oddechowych oraz raka płuc. Wzrost stężeń pyłu PM_{2.5} może spowodować wzrost ryzyka nagłych wypadków wymagających hospitalizacji z powodu problemów z krążeniem i oddychaniem.

Tlenek węgla (czad) w warunkach normalnych jest bezbarwnym, bezwonny, łatwopalnym i lżejszym od powietrza gazem. Z powietrzem tworzy mieszaniny wybuchowe. Powstaje jako produkt niecałkowitego spalania węgla, drewna i wielu innych związków organicznych, przy niedostatecznym dopływie tlenu. Jako produkt spalania może występować wszędzie. Jest on śmiertelnie trujący dla każdego organizmu, w którym transport tlenu odbywa się przy pomocy hemoglobiny. Działanie, CO polega na łączeniu się tego gazu z hemoglobiną uniemożliwiając w ten sposób transport. Silne zatrucie tlenkiem węgla może prowadzić do utraty przytomności a nawet do śmierci. Zawartość tlenu węgla w spalinach można zmniejszać przez stosowanie katalizatorów, które powodują utlenienie CO do CO₂.

Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA) to związki chemiczne zbudowane z węgla i wodoru, zawierające w cząsteczce kilka pierścieni aromatycznych. Węglowodory pojawiają się w powietrzu w wyniku parowania lub spalania paliw, głównie węgla, ropy naftowej i ropopochodnych. Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne powstają także podczas palenia tytoniu. Do organizmów żywych przenikają one przez drogi oddechowe, skórę i układ pokarmowy. Dobrze udokumentowane działania mutagenne i kancerogenne WWA ujawniają się dopiero w etapie metabolizmu tych substancji. Najsilniejsze działanie kancerogenne przypisuje się benzo(a)pirenowi, który stanowić może około 20% całkowitej ilości WWA emitowanych do atmosfery.

Wiele z wymienionych powyżej substancji dostaje się do atmosfery ze spalinami emitowanymi przez różne środki transportu. Najliczniejszą grupą pojazdów są oczywiście samochody, które emitują najwięcej spalin. Nawet ponad 70% zanieczyszczeń powietrza pochodzi dziś z gazów wylotowych samochodów osobowych i ciężarowych. Pojazdy jeżdżą wszędzie, jednak największe ich skupiska to wielkie aglomeracje miejskie oraz autostrady. W obydwu przypadkach pojazdy spalają szczególnie dużo benzyny, gdyż największe spalanie występuje podczas ciągłego ruszania i hamowania w korkach oraz bardzo szybkiej jazdy.

Analizy rozprzestrzeniania substancji wykonywane dla dróg wskazują, że najistotniejszym oddziaływaniem wykazuje się dytlenek azotu. Jest to związek, którego zasięg oddziaływania jest największy ze wszystkich substancji, a zatem wyznacza oddziaływanie drogi na środowisko w zakresie emisji i rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu. Obszary przekroczeń spowodowanych przez inne substancje zanieczyszczające zawierają się wewnątrz obszaru wyznaczonego przez NO₂.

Przeprowadzone obliczenia wykazały, że nie przewiduje się możliwości przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu oraz w rozporządzeniu

Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu poza linie rozgraniczające. Oznacza to, iż istniejące budynki mieszkalne zlokalizowane w rejonie inwestycji nie będą narażone na wyższe wartości stężeń z uwagi na planowane przedsięwzięcie.

Hałas – S74

Nadmierny hałas nie tylko wpływa na narząd słuchu, lecz również na ogólny stan zdrowia, stan psychiczny i emocjonalny oraz somatyczny. Powoduje brak poczucia bezpieczeństwa, brak poczucia niezależności, uniemożliwia porozumiewanie się i orientację w środowisku, czego skutkiem jest brak komfortu pracy i wypoczynku.

Rozważając szkodliwy wpływ hałasu na człowieka można stwierdzić, że hałasy o poziomie nieprzekraczającym 35 dB są dla zdrowia nieszkodliwe, czasami tylko denerwujące.

Są to przeważnie dźwięki wytworzone przez naturę, które działają korzystnie na organizm ludzki. Hałasy o poziomie 35-70 dB wpływają ujemnie na organizm ludzki, powodując zmęczenie układu nerwowego, obniżenie czułości wzroku, utrudniają zrozumienie mowy, porozumiewanie się, niekorzystnie wpływają na sen i wypoczynek.

Ciągła ekspozycja hałasu o poziomie 70 – 85 dB wpływa ujemnie na wydajność pracy, działa szkodliwie na zdrowie. Następuje osłabienie słuchu, bóle głowy, zaburzenia nerwowe. Hałasy o poziomach zawartych w przedziale 90 – 130 dB są niebezpieczne dla organizmu, powodując liczne zaburzenia, m.in. układu krążenia, układu pokarmowego. Hałasy o poziomach A wyższych od 130 dB wytwarzają drgania niektórych organów wewnętrznych człowieka, powodując ich choroby oraz zniszczenie. Przebywanie w hałasie o tym poziomie powoduje zaburzenia równowagi, mdłości. Długotrwałe oddziaływanie hałasu na narząd słuchu powoduje zmiany patologiczne i fizjologiczne w narządzie słuchu.

Hałas komunikacyjny w zdecydowanej większości przypadków nie przekracza granicy ok. 90 dB, przy czym poziomy oscylujące wokół tej wartości spotykane są najczęściej tylko w bezpośrednim sąsiedztwie dróg.

W związku z planowaną inwestycją budynki mieszkalne zlokalizowane na terenach chronionych przed hałasem znajdujące się w strefie ponadnormatywnego oddziaływania hałasu zostaną objęte ochroną przy pomocy ekranów akustycznych.

Polityka transportowa zakładająca stworzenie warunków dla sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego przemieszczania ludzi i ładunków, musi uwzględniać ograniczenie uciążliwości dla środowiska, w tym dla ludzi, jakie wynikają z realizacji celów rozwoju przestrzennego gminy Górnio.

Obszary opracowania nie wchodzą w zasięg izofony 56db w porze nocnej od projektowanej drogi ekspresowej S74, w granicach których zabrania się realizacji obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Ze względu na powyższe wskazuje się, że nie dojdzie do przekroczenia standardów jakości środowiska na terenach chronionych.

Wpływ ww. inwestycji na klimat akustyczny prezentuje analiza akustyczna dla wariantu inwestycji W 6-4-b wchodząca w skład „Uzupełnienia Raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia pn. „Budowa drogi ekspresowej S-74 na odcinku Cedzyna-Łagów-Jałowęsy”. W ww. Raporcie znajduje się również analiza i ocena wpływu wspomnianej inwestycji drogowej na ludzi i pozostałe elementy środowiska.

Pola elektromagnetyczne

Na zdrowie mieszkańców wpływa emisja pól elektromagnetycznych. Pola elektromagnetyczne emitują wszystkie urządzenia wytwarzające, przetwarzające i przesyłające energię elektryczną. Częstotliwość emitowania promieniowania elektromagnetycznego waha się w granicach od 30 kHz do

300 GHz. Przy długotrwałym oddziaływaniu pól elektromagnetycznych o dużych poziomach i częstotliwościach występują zakłócenia w funkcjonowaniu organizmu, zwłaszcza w pracy układów krążenia i nerwowego, powodujące dolegliwości i zmniejszenie odporności organizmu.

Źródłem silnych pól elektromagnetycznych są stacje bazowe telefonii komórkowej na terenie gminy. Charakterystyki kierunkowe anten stacji bazowych kształtowane są w ten sposób, aby sygnał emitowany poza kierunkiem maksymalnego promieniowania był silnie wytłumiony. Obszarami, na których odnotowuje się niebezpiecznie wysokie poziomy gęstości mocy w otoczeniu stacji bazowych, są jedynie miejsca położone w wiązce głównej anteny w odległości do 20 + 30 m od niej. Według danych literaturowych promieniowanie stacji bazowych w pozostałych miejscach jest relatywnie słabe i wnosi jedynie dodatkową składową do całkowitego tła elektromagnetycznego, nie stanowiąc szczególnego zagrożenia.

Teren gminy zaopatrywany jest w energię elektryczną z układu napowietrznych sieci 15 kV. Przewidywana rozbudowa niektórych części gminy, wiązać się będzie z przebudową sieci 15 kV, zarówno dla udostępnienia terenów pod zainwestowanie, jak również dla doprowadzenia energii elektrycznej do nowych odbiorców. Wyeksploatowane elementy układu zasilania, na średnim i niskim napięciu lub nie spełniające wymaganych warunków zasilania (np. z powodu wzrostu zapotrzebowania mocy lub wzrostu liczby odbiorców), wymagać będą sukcesywnej wymiany lub rozbudowy.

Na terenie nie stwierdza się przekroczeń wartości określonej w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 19 grudnia 2019 r., poz. 2448), obowiązującym od 1 stycznia 2020 roku, zgodnie z którym obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, dla miejsc dostępnych dla ludności, wynosi 61 V/m (gęstość mocy 10 W/ m²). Zgodnie ze „Stanem środowiska w województwie świętokrzyskim. Raport 2020”, nie dokonano badań na terenie gminy Górnio, natomiast w gminach sąsiadujących, w 2018 r., , stwierdziły poziom promieniowania elektromagnetycznego mniejszy od 0,1 V/m (poniżej progu oznaczalności sondy pomiarowej). W związku z niskimi poziomami PEM nie występuje potrzeba podjęcia dodatkowych działań mających na celu zabezpieczenie środowiska przed promieniowaniem elektromagnetycznym.

Jednocześnie realizacja założeń projektu planu przyczyni się do ogólnej poprawy warunków społecznych na terenie całej gminy poprzez:

1. porządkowanie, uzupełnianie i modernizacje istniejących zasobów mieszkaniowych oraz realizacje nowych zespołów zabudowy mieszkaniowej;
2. rozwijanie sieci podstawowych urządzeń usługowych przy utrzymaniu zasady obsługi mieszkańców w usługi podstawowe;
3. modernizowanie sieci i urządzeń drogowych obsługujących teren opracowania;
4. sukcesywnym wyposażaniu nowych terenów budowlanych w infrastrukturę techniczną (rozbudowa i budowa systemów, ze szczególnym uwzględnieniem systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz gospodarki odpadami);
5. przygotowywanie terenów pod zabudowę, m.in. w drodze promowania działań prowadzących do uporządkowania, na terenach budowlanych – spraw własnościowych, scaleń gruntów itp.

5.9. ODDZIAŁYWANIE NA WODY POWIERZCHNIOWE I WODY PODZIEMNE ORAZ DOTRZYMANIE CELÓW ŚRODOWISKOWYCH OKREŚLONYCH W PLANIE

GOSPODAROWANIA WODAMI NA OBSZARZE DORZECZA ODRY ORAZ ODDZIAŁYWANIE NA STAN IŁOŚCIOWY I STAN CHEMICZNY

Uruchomienie nowych terenów na cele gospodarczo-społeczne wiąże się z wprowadzeniem powierzchni utwardzonych na tereny naturalnej retencji wód. Przyczyni się to do zintensyfikowania spływów powierzchniowych zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych. Wody te, odprowadzane systemem melioracyjnym lub bezpośrednio do większych cieków wodnych, mogą przyczynić się do spadku, jakości wód w ciekach.

Realizacja ustaleń projektu planu nie powinna wpłynąć znacząco na zmianę jakości wód podziemnych przez potencjalne zanieczyszczenie oraz ilość poprzez wystąpienie konieczności odwodnienia wykopów (lokalne i okresowe obniżenie zwierciadła wód gruntowych).

Najbardziej niebezpieczną przyczyną zanieczyszczenia wód w trakcie realizacji inwestycji jest wyciek związków ropopochodnych (oleje napędowe, smary, benzyny) oraz jego infiltracja do wód podziemnych, które nie są izolowane od powierzchni terenu. Przy właściwym zabezpieczeniu placu budowy oraz odpowiedniej organizacji pracy prawdopodobieństwo zanieczyszczenia wód można uznać za niewielkie.

W przypadku wystąpienia konieczności odwadniania wykopów, dopuszcza się wprowadzanie wody z wykopów do środowiska bez oczyszczenia jedynie w przypadku, gdy wykonane analizy potwierdzą, że jej stan i skład nie jest gorszy niż ścieków, które można wprowadzić do środowiska zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełniać przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800).

W trakcie realizacji inwestycji oddziaływania będą miały charakter lokalny oraz krótkotrwały i po zakończeniu prac budowlanych ustaną.

Budowa projektowanych dróg może wiązać się z zanieczyszczeniami wód powierzchniowych i podziemnych. Mogą to być zmiany warunków hydrograficznych w otoczeniu budowanych dróg, czasowe obniżenie poziomu wód gruntowych, ewentualne zanieczyszczenia wód substancjami chemicznymi w wyniku awarii, bezpośrednie przedostawanie się niebezpiecznych substancji do naturalnych cieków, zanieczyszczenia wód ściekami bytowo – gospodarczymi z zaplecza budowy. Szczególnie niebezpieczne są niekontrolowane wycieki produktów naftowych. Węglowodory hamują wymianę gazową, ograniczają dostęp światła, zmniejszają stężenie rozpuszczonego tlenu, degradują wody gruntowe i powierzchniowe, zanieczyszczają glebę i grunty, mają działania toksyczne, mutagenne i kancerogenne na wszystkie organizmy. W wyniku spływów opadowych z powierzchni wybudowanych dróg może nastąpić emisja ścieków. Będą to splukiwane gazy spalinowe, przewożone materiały sypkie, płynne, zanieczyszczenia powypadkowe, chemikalia (np. używane podczas zimy, szczególnie niebezpieczna jest sól), zużywające się elementy pojazdów mechanicznych. Zanieczyszczenia te będą mieć wpływ na tereny otaczające drogi. Jednakże przy zachowaniu wszelkich norm i ustaleń wynikających z przepisów odrębnych nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu realizacji projektowanych dróg na wody powierzchniowe i podziemne.

Dopuszczenie w projekcie planu realizacji przydomowych oczyszczalni ścieków, w przypadku rozproszonej zabudowy, może wiązać się z wystąpieniem zagrożenia dla jakości wód podziemnych, w skrajnych przypadkach, kiedy zbiorniki zostaną rozszczelnione i dojdzie do wycieku nieczystości do gleb. Pozostałe ustalenia będą wiązać się z pozytywnym wpływem m.in. na wody powierzchniowe i podziemne. Docelowo cały obszar Gminy Górno (z wyjątkiem ww. sytuacji) ma zostać skanalizowany. Ustalenia projektu planu będą miały pozytywny wpływ również na stawiane cele środowiskowe.

Projekt planu dopuszcza na terenach wód powierzchniowych śródlądowych realizację: pomostów i urządzeń wodnych, a także technicznego umocowania brzegów w miejscach intensywnej

erozji. Wymienione ustalenia nie stanowią zagrożenia dla środowiska przyrodniczego w tym dla wód podziemnych i powierzchniowych.

Zabudowywanie terenów zielonych znajdujących się w dolinach rzecznych, a także powyżej dolin może skutkować wzrostem ryzyka zagrożenia powodzią i podtopieniami. Wpływa na to m.in. wzrost odprowadzanych wód opadowych i roztopowych z terenów zabudowanych (utwardzonych) do rzek. W przypadku obszaru gminy Górno, wzrost terenów budowlanych mógłby mieć wpływ na wzrost ww. ryzyka zarówno na terenie samej gminy jak i na terenach, przez które przepływają w dalszej kolejności występujące na obszarze gminy Górno rzeki. W analizowanym projekcie planu jedynie niewielkie powierzchniowo tereny, znajdujące się w zasięgu dolin rzecznych, zostały przeznaczone pod zabudowę. W dużej mierze wynika ona ze stanu istniejącego, co zostało opisane w kolejnych rozdziałach. Ponadto wyznaczona zabudowa, zarówno w zasięgu dolin rzecznych jak i na całym terenie gminy Górno, jest w większości zabudową zagrodową lub jednorodzinną. Do tego dochodzi również minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, który dla większości wspomnianych wyżej terenów mieści się między 30% a 50%, co wypływa korzystnie na zachowanie retencji wód przez te tereny. W związku z powyższym, nie przewiduje się, aby wyznaczana w projekcie planu nowa zabudowa wpłynęła za wzrost ryzyka wystąpienia powodzi zarówno na terenie gminy Górno jak i w zasięgu innych gmin.

Zgodnie z zapisami Planu Gospodarowania Wodami na obszarze Dorzecza Wisły zatwierdzonego Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300 z dnia 16 lutego 2023 r.) przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze:

RW200062164469 o nazwie Warkocz:

- zlewni jednolitej Części Wód Powierzchniowych oznaczonej Europejskim kodem RW200062164469 o nazwie Warkocz, region wodny Górnej-Zachodniej Wisły, naturalna część wód, Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.) - umiarkowany stan ekologiczny, Wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: nie dotyczy; fitobentos, ichtiofauna, stan chemiczny poniżej dobrego, Wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren; nie dotyczy, Stan (ogólny): zły stan wód. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożona,
- Celem środowiskowym dla w/w JCWP jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D, stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników benzo(a)piren(w) poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry. Przewidziano dla niej odstępstwo wg. art. 4 ust. 4 RDW polegające na odrobinie terminu osiągnięcia celów środowiskowych związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe _JCWP w zakresie wskaźników: EFI+PL/ IBI_PL; azot azotanowy oraz odstępstwo wg. art. 4 ust. 5 RDW polegające na złagodzeniu celów środowiskowych związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: benzo(a)piren (występowanie w wodzie).

RW20006216433 o nazwie „Czarna Nida do Stokowej”:

- zlewni jednolitej Części Wód Powierzchniowych oznaczonej Europejskim kodem RW20006216433 o nazwie „Czarna Nida do Stokowej”: region wodny Górnej-Zachodniej Wisły, naturalna część wód, Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.) - umiarkowany stan ekologiczny, Wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: nie dotyczy; fitobentos,

ichtiofauna, stan chemiczny poniżej dobrego, Wskaźniki determinujące stan chemiczny benzo(a)piren; nie dotyczy, Stan (ogólny): zły stan wód. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożona,

- Celem środowiskowym dla w/w JCWP jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieków dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; zapewnienie drożności cieków według wymagań gatunków chronionych, stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników benzo(a)piren(w) poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry. Przewidziano dla niej odstępstwo wg. art. 4 ust. 4 RDW polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: EFI+PL/ IBI_PL oraz odstępstwo wg. art. 4 ust. 5 RDW polegające na złagodzeniu celów środowiskowych związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: benzo(a)piren (występowanie w wodzie).

RW200003216449 Lubrzanka od zb. Cedzyna do ujścia:

- zlewni jednolitej Części Wód Powierzchniowych oznaczonej Europejskim kodem RW200003216449 o nazwie Lubrzanka od zb. Cedzyna do ujścia, region wodny Górnej-Zachodniej Wisły, naturalna część wód, Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.) - umiarkowany stan ekologiczny, Wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: nie dotyczy; fitobentos, ichtiofauna, brak danych o stanie chemicznym, Wskaźniki determinujące stan chemiczny benzo(a)piren, fluoranten; nie dotyczy, Stan (ogólny): zły stan wód. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożona,
- Celem środowiskowym dla w/w JCWP jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieków dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D, stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników benzo(a)piren(w) poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry. Przewidziano dla niej odstępstwo wg. art. 4 ust. 4 RDW polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: IO, EFI+PL/IBI_PL, fluoranten(w) oraz odstępstwo wg. art. 4 ust. 5 RDW polegające na złagodzeniu celów środowiskowych związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: benzo(a)piren (występowanie w wodzie).

RW20000621644339 Lubrzanka do zb. Cedzyna:

- zlewni jednolitej Części Wód Powierzchniowych oznaczonej Europejskim kodem RW20000621644339 o nazwie Lubrzanka od zb. Cedzyna do ujścia, region wodny Górnej-Zachodniej Wisły, naturalna część wód, Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.) – zły stan ekologiczny, Wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: OWO; ichtiofauna, stan chemiczny poniżej dobrego, Wskaźniki determinujące stan chemiczny benzo(a)piren; nie dotyczy, Stan (ogólny): zły stan wód. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożona,
- Celem środowiskowym dla w/w JCWP jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieków dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D, zapewnienie drożności cieków według wymagań gatunków chronionych, stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników benzo(a)piren(w) poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry.

Przewidziano dla niej odstępstwo wg. art. 4 ust. 4 RDW polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: OWO, EFI+PL/IBI_PL oraz odstępstwo wg. art. 4 ust. 5 RDW polegające na złagodzeniu celów środowiskowych związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: benzo(a)piren (występowanie w wodzie).

JCWPd GW2000101:

- Jednolitej Części Wód Podziemnych oznaczonej Europejskim kodem JCWPd GW2000101, region wodny Górnej-Zachodniej Wisły. Dla wód tego obszaru aktualna ocena to dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny. Celem środowiskowym dla przedmiotowej JCWPd na lata 2022 - 2027 jest dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy. Dla przedmiotowej JCWPd nie ustalono odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych. Zasoby wód podziemnych dostępne do zagospodarowania określono na 97 045,47 tys. m³/rok (stan na rok 2018), a stopień ich wykorzystania na 56%. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego - zagrożona ilościowo. W związku z realizacją inwestycji stopień wykorzystania w/w zasobów może wzrosnąć, przy czym bezpośrednim odbiorcą wód z odwodnienia będzie rów/ ziemia w sąsiedztwie Kopalni. Nie przewiduje się, aby planowane przedsięwzięcie mogło negatywnie wpływać na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych jednolitych części wód powierzchniowych i jednolitych części wód podziemnych.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza jest głównym dokumentem planistycznym w gospodarowaniu wodami. Obowiązuje Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. 2023 poz. 300).

Ustalenia projektu planu nie będą mieć negatywnego wpływu na dotrzymanie celów środowiskowych określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

~ Zasady gospodarki odpadami, z uwzględnieniem segregacji odpadów i ich odzysku oraz zasady odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz wód opadowych i roztopowych ~

Projekt planu przewiduje odprowadzenie ścieków bytowych do istniejącej oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w gminie Górnio, poza obszarem objętym planem. Projekt ustala odprowadzenie ścieków w oparciu o dotychczasową sieć kanalizacyjną oraz rozbudowę i przebudowę istniejącego systemu funkcjonującego na obszarze objętym planem.

Projekt planu ustala też obowiązek podłączenia nieruchomości do istniejącej i projektowanej sieci kanalizacyjnej oraz włączenie do kanalizacji sanitarnej obiektów budowlanych przez przyłącza indywidualne. Ze względu na przepisy odrębne projekt planu musi uwzględniać brak możliwości technicznych przyłączenia do kanalizacji sanitarnej, stąd w projekcie zapis o dopuszczeniu budowy bezodpływowych zbiorników na ścieki oraz przydomowych oczyszczalni ścieków. W zakresie odprowadzenia wód opadowych lub roztopowych z dróg, placów postojowych, parkingów i utwardzonych dojazdów projekt planu przewiduje konieczność odprowadzania do projektowanej sieci kanalizacji deszczowej, z terenów pozostałych powierzchniowo po terenie w ramach nieruchomości. Do czasu budowy sieci kanalizacji deszczowej, projekt planu przewiduje możliwość odprowadzenia ich powierzchniowo po terenie i dalej do systemu rowów odwadniających, studni chłonnych, zgodnie z naturalnym spadkiem terenu, po wcześniejszym ich podczyszczeniu. Stosowanie się do zapisów projektu planu w zakresie gospodarki wodno- ściekowej oraz gospodarowania odpadami, a także do

przepisów prawnych dotyczących ochrony środowiska oraz stosowanie odpowiednich metod, materiałów i technologii, zapewni ochronę środowiska wodnego i powierzchni ziemi.

~ Dotrzymanie celów środowiskowych określonych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły oraz oddziaływanie na stan ilościowy i stan chemiczny ~

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza jest głównym dokumentem planistycznym w gospodarowaniu wodami. W dniu 28.11.2016 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostało opublikowane Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły – poz. 1911. Ponadto w dniu 5.12.2016 r. Obwieszczeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 2016 r. o sprostowaniu błędów – poz. 1958 opublikowany został załącznik nr 2 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Obowiązuje Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. 2023 r., poz. 300).

Tereny objęte projektem planu leżą w zasięgu:

PLRW200062164469 Warkocz - stan określa się na dobry; określono za cel środowiskowy dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. Cel osiągnięto w 2015 r.

PLRW200003216449 Lubrzanka od zb. Cedzyna do ujścia - stan określa się na dobry; określono za cel środowiskowy dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. Cel osiągnięto w 2015 r.

PLRW20000621644339 Lubrzanka do zb. Cedzyna - stan określa się na dobry; określono za cel środowiskowy dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. Cel osiągnięto w 2015 r.

PLRW20006216433 o nazwie „Czarna Nida do Stokowej” - stan określa się na dobry; określono za cel środowiskowy dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. Cel osiągnięto w 2015 r.

Dla JCWPd 101 - celem środowiskowym w zakresie stanu chemicznego jest uzyskanie dobrego stanu, natomiast w zakresie stanu ilościowego jest jego ochrona przed dalszym pogorszeniem.

Ustalenia projektu planu nie będą mieć negatywnego wpływu na dotrzymanie celów środowiskowych określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, a także ustalenia planu w zakresie wód nie wpłyną negatywnie na zabudowę.

Na obszarach objętych projektem planu nie występują ujęcia wód podziemnych. Natomiast tereny 1.1MW, 1.12MN, 1.1UT, 1.5KR, 1.6KR, 1.3KDD, 1.4KDD położone są w strefie ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych "Leszczyny". Projekt planu wprowadza:

- obowiązek spełnienia wymagań określonych przepisami odrębnymi dla strefy ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej,
- w strefie ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej „Leszczyny” ustala się zakaz lokalizowania nowych ujęć wody poza studniami awaryjnymi lub zastępczymi,
- w strefie ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej „Leszczyny” ustala się zakaz odprowadzania ścieków do przydomowych oczyszczalni ścieków,
- zakaz zrzutu nieoczyszczonych ścieków do wód i gleby.

W związku z powyższym ustalenia projektu są zgodne z przepisami rozporządzenia i nie wpłyną na zakazy.

5.10. ODDZIAŁYWANIE NA POWIERZCHNIĘ ZIEMI I NA KRAJOBRAZ

Degradacja gleb polegająca na stracie określonej masy gleby w granicach opracowania i w skali całej gminy, spowodowana jest wieloma czynnikami. Najważniejszym zagrożeniem jest

zanieczyszczenie gleb odpadami lub metalami ciężkimi spowodowanymi m.in. dzikimi wysypiskami śmieci. Niebezpieczna jest również powierzchniowa erozją wodną i wiatrową niszczącą (wskutek wymywania lub zwiewania) wierzchnich, a często także i głębszych warstw gleby oraz przemieszczane cząstek glebowych i składników mineralnych zawartych w glebie do wód powierzchniowych. Ponadto zachodzi mechaniczne niszczenie roślin i odsłanianie ich systemu korzeniowego

Zgodnie z art. 5 pkt. 23 ustawy o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.) na walory krajobrazowe składają się wartości ekologiczne, estetyczne lub kulturowe obszaru oraz związana z nim rzeźba terenu, twory i składniki przyrody, ukształtowane przez siły przyrody lub działalność człowieka.

W obrębie Bęczków, w pobliżu fragmentów objętych planem, znajdują się złoża kopalin piasku i żwiru o nazwie Bęczków-Niwy. Eksploatacja złóż związana jest ze zmianą ukształtowania terenu, w tym zmianą krajobrazu, tzn. powstaniem wyrobiska wglębnego, czy budową nadpoziomowych zwałowisk. Na obecny krajobraz okolicy, w której będzie realizowane przedsięwzięcie, wpływ ma działalność rolnicza oraz zabudowa mieszkaniowa. W ramach planu, wyznaczono wyłącznie zabudowę w granicach terenów wskazanych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionych z RDOŚ w Kielcach. Nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu na wartości ekologiczne oraz ochronę przyrody Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Inwestycja nie jest sprzeczna z działaniami w zakresie ochrony krajobrazowej i kulturowej w ww. Obszarach Chronionego Krajobrazu.

Ze względu na przyjęte wysokości zabudowy ustalenia planu nie dają możliwości powstania dominanty krajobrazowej. Przestrzenną dominantę w pobliżu obszarów opracowania będzie stanowić projektowana droga ekspresowa S-74, a na obszarach objętych planem tereny zabudowy usługowej i zabudowy produkcyjnej. Nowe tereny zainwestowania zlokalizowane będą w bliskim sąsiedztwie terenów już zabudowanych i stale poddawanych presji antropogenicznej. Dla tych terenów mieszkaniowych zabudowa usługowa i obiekty produkcyjne będą stanowić dysonans w krajobrazie. Walory krajobrazowe będą tu uzależnione od ostatecznego zagospodarowania terenu oraz przyjętych rozwiązań architektonicznych. Biorąc pod uwagę powyższe stwierdza się brak negatywnego oddziaływania ustaleń projektu planu na krajobraz.

5.11. ODDZIAŁYWANIE NA WARUNKI KLIMATYCZNE

Ustalenia planu nie wpłyną na zmiany klimatu w szerszej niż w lokalnej skali. Wspomniane lokalne zmiany klimatu mogą być związane ze zmianą pokrycia terenu i ograniczaniem powierzchni biologicznie czynnej, co może przyczynić się do lokalnych i niewielkich zmian, będących konsekwencją zwiększenia albedo, lokalnego zmniejszenia i/lub zwiększenia wilgotności powietrza. Ustalenia projektu planu nie ograniczą możliwości naturalnej wentylacji.

Z uwagi na Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko i implementację do prawa polskiego, analizując wpływ na klimat, adaptację przedsięwzięcia do zmian klimatu, w tym elementy wpływające na łagodzenie tych zmian należy stwierdzić, że:

- przedsięwzięcie usytuowane jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią (Hydroportal ISOK), poza terenami osuwisk i nimi zagrożonych, na terenie Kopalni istnieje zagrożenie powstania lokalnych osuwisk lub w okresie zimowym nawisów. W celu ograniczenia w/w zagrożeń inwestor powinien profilować skarpy wyrobiska oraz zwałowiska

nadkładu i krasu pod kątem zapewniającym ich stateczność, stabilność oraz monitorowanie pod kątem zagrożeń osuwiskowych oraz zabezpieczenia miejsc o potencjalnym zagrożeniu osuwiskowym,

- ochronę przed nawałnymi deszczami będą m.in. stanowić odpowiednio dobrane parametry systemu odwodnienia,
- wystąpi emisja do powietrza, w tym gazów cieplarnianych w związku ze spalaniem paliwa w silnikach wykorzystywanych maszyn, pojazdów, pośrednio poprzez zaopatrzenie w energię elektryczną,
- przedsięwzięcie ze względu na swój zakres, lokalizację jest neutralne względem oddziaływań związanych z klęskami żywiołowymi jak np. podnoszący się poziom mórz, sztormy, erozja wybrzeża i intruzje wód zasolonych. W okresach bezdeszczowych należy prowadzić zraszanie dróg technologicznych na kopalni oraz surowca w trakcie przeróbki,

Mając na uwadze przedstawione powyżej uwarunkowania przyrodnicze analizowanego terenu zastosowanie działań minimalizujących oddziaływanie na środowisko oceniono, że wydobywanie kopaliny i jej przerób nie powinny mieć znaczącego negatywnego wpływu na zachowanie różnorodności biologicznej w analizowanym rejonie.

Zmiany klimatyczne wpływają na zasięg występowania gatunków, cykle rozrodcze, okresy wegetacji i interakcje ze środowiskiem. Jednakże różne gatunki i siedliska inaczej reagują na zmiany klimatyczne – na niektóre oddziaływanie to wpłynie korzystnie, na inne nie. Większość prognozowanych zmian opiera się o zmiany wartości przeciętnych parametrów klimatycznych: opadów, temperatury, kierunków wiatrów, ale równie często dzieje się to w wyniku sytuacji ekstremalnych jak powodzie, silne wiatry i ulewę. Różnorodność biologiczna pod wpływem tych zmian ulega stopniowym przekształceniom.

Ustalenia planu nie wpłyną na zmiany klimatu w szerszej niż w lokalnej skali. Wspomniane lokalne zmiany klimatu mogą być związane ze zmianą pokrycia terenu i ograniczaniem powierzchni biologicznie czynnej, co może przyczynić się do lokalnych i niewielkich zmian, będących konsekwencją zwiększenia albedo, lokalnego zmniejszenia i/lub zwiększenia wilgotności powietrza. Ustalenia projektu planu nie ograniczą możliwości naturalnej wentylacji.

5.12. ODDZIAŁYWANIE NA ZASOBY NATURALNE

Na obszarach objętych projektem planu nie występują złoża surowców naturalnych, w związku z tym nie przewiduje się niniejszego oddziaływania. Zapisy projektu planu nie wpłyną negatywnie na pobliskie złoża kopalin piasku i żwru – Bęczków-Niwy, ani na obszar i teren górniczy – „Bęczków B”.

5.13. ODDZIAŁYWANIE NA DOBRĄ KULTURĘ I ZABYTKI

Ze względu na przyjęte wysokości zabudowy ustalenia planu nie dają możliwości powstania dominanty krajobrazowej. Przestrzenną dominantę w pobliżu obszarów opracowania będzie stanowić projektowana droga ekspresowa S-74, a na obszarach objętych planem tereny zabudowy usługowej i zabudowy produkcyjnej. Nowe tereny zainwestowania zlokalizowane będą w bliskim sąsiedztwie terenów już zabudowanych i stale poddawanych presji antropogenicznej.

5.14. ODDZIAŁYWANIE TERENY CMENTARZY

Na obszarze objętym planem nie występują cmentarze. W obrębie Bęczków oraz w obrębie Górno Parcele obowiązują strefy ochronne od cmentarza czynnego. Wyznaczono strefę ochronną od cmentarza czynnego o szerokości 50 m, oznaczoną na rysunku planu, na terenie której obowiązuje zakaz lokalizacji zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego, zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studni, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych. Druga wyznaczona strefa ochronna obejmuje obszar oddalony od 50 do 150 m od cmentarza czynnego, w której lokalizacja zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego oraz zakładów przechowujących artykuły żywności może nastąpić wyłącznie pod warunkiem wcześniejszego przyłączenia terenu do gminnej sieci wodociągowej oraz w której zakazuje się lokalizacji studni, źródeł i strumieni służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych. Trzecia wyznaczona strefa ochronna obejmuje obszar oddalony od 150 do 500 m od cmentarza czynnego, w której zakazuje się realizacji ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci wodociągowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych.

W związku z powyższymi ustaleniami planu nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na pobliskie tereny cmentarzy czynnych.

5.15. ODDZIAŁYWANIE NA DOBRA MATERIALNE

Ustalenia planu umożliwiają zaspokojenie bieżących potrzeb inwestycyjnych właścicieli nieruchomości znajdujących się na obszarze gminy Górno. Rozwój dóbr materialnych będzie następował w toku budowy obiektów i rozwoju inwestycyjnego omawianego obszaru.

5.16. PRZEKSZTAŁCENIE NATURALNEGO UKSZTAŁTOWANIA TERENU, WYKORZYSTANIE ZASOBÓW ŚRODOWISKA

Ustalenia projektu planu nie przewidują wydobywania ani eksploatacji zasobów ziemi. Dalsze prace w kierunku realizacji budowy dróg dojazdowych i innych prac budowlanych będą wiązać się przemieszczeniem mas ziemnych w celu niwelacji terenu, przekształceniem wierzchniej warstwy gleby i zajęciem powierzchni ziemi.

W wyniku realizacji tych inwestycji na etapie należy spodziewać się typowych prac budowlanych, prowadzących do przekształcenia obszaru. Prace te będą miały charakter przejściowy, a w wyniku ich przeprowadzenia należy prognozować m.in.: przekształcenie przypowierzchniowych struktur geologicznych, związane z wykonywanymi pracami ziemnymi oraz likwidację aktualnej roślinności w miejscu posadowienia budynków, infrastruktury technicznej, budowy dróg itd. Przewiduje się, że prace te nie będą mieć dużego zakresu. Wobec czego nie przewiduje się znaczącego oddziaływania projektu planu na ukształtowanie terenu i wykorzystanie zasobów środowiska.

5.17. WPROWADZANIE GAZÓW I PYŁÓW DO POWIETRZA, EMISJA HAŁASU, KLIMAT I PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE

EMISJA ZANIECZYSZCZEŃ

Na obszarze opracowania źródłami emitującymi zanieczyszczenia do atmosfery są: piece węglowe, kotłownie węglowo – koksowe i komunikacja. Paleniska domowe i małe kotłownie emitują

tlenki węgla, siarki i pyły. Uciążliwość tej emisji odczuwalna jest szczególnie w rejonach gęstej zabudowy w okresach grzewczych. Mała wysokość emitatorów uniemożliwia rozproszenie zanieczyszczeń w atmosferze, powodując koncentrację zanieczyszczeń na małym obszarze.

Na etapie realizacji wszelkich inwestycji budowlanych istnieje prawdopodobieństwo wzrostu emisji zanieczyszczeń do atmosfery z pracującego sprzętu na placu budowy i środków transportu (spaliny, pył zawieszony). Jednak tego typu uciążliwości mają charakter przejściowy i nie przyczyniają się do trwałego pogorszenia, jakości powietrza atmosferycznego.

Emisja komunikacyjna stwarza zagrożenia w pobliżu dróg o dużym natężeniu ruchu kołowego. Zanieczyszczenia komunikacyjne (tlenek i dwutlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, pyły z metalami ciężkimi) pogarszają, jakość powietrza atmosferycznego.

Wzrost powierzchni zurbanizowanej spowoduje zwiększenie ruchu kołowego, związanego z obsługą nowych nieruchomości oraz zakładów przemysłowych, na części dróg znajdujących się na analizowanym obszarze. Wzrost ruchu komunikacyjnego może przełożyć się na obniżenie, jakości powietrza.

Planowana inwestycja w postaci drogi S-74 może przyczynić się do pogorszenia stanu powietrza atmosferycznego na terenach znajdujących się w jej sąsiedztwie. W odniesieniu do drogi S-74 toczyło się postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która miała określić szczegółowe rozwiązania w zakresie ochrony środowiska. Wspomniana decyzja została wydana w dniu 19.06.2017 r. przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Kielcach. Przebieg drogi ekspresowej zawarty w niniejszym projekcie planu wynika z materiałów udostępnionych przez GDDKiA w Kielcach.

Realizacja ww. drogi odbywać się będzie jednak na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 311).

Realizacja inwestycji związanej z lokalizacją przebiegu drogi S-74 w pobliżu niektórych obszarów opracowania wiązać się będzie z powstaniem zagrożeń dla środowiska przyrodniczego. Transport drogowy jest jednym z głównych źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza, stanowiących zagrożenie dla środowiska przyrodniczego, zdrowia, a nawet życia człowieka. Wskutek spalania paliw w silnikach pojazdów do powietrza trafiają: tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, w tym wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne oraz cząstki stałe i metale ciężkie. Emisja zanieczyszczeń zwiększa ryzyko występowania poważnych schorzeń układu oddechowego i układu krążenia, zwłaszcza w skali lokalnej, wśród osób narażonych na zwiększoną ekspozycję na zanieczyszczenia komunikacyjne. Emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych ma również wpływ na zakwaszanie środowiska. Eksploatacja sieci transportowej powoduje zanieczyszczanie gleb znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie ruchliwych dróg. Zanieczyszczenia gazowe i pyłowe sprzyjają stopniowej degradacji gleb i szaty roślinnej w pasie ok. 500 m od drogi, a zdecydowanie szkodliwe oddziaływanie dotyczy pasa o szerokości do 150 m. Należy mieć na uwadze, że roślinność w pasie do 50 m od drogi może być tak silnie zanieczyszczona, że nie będzie się nadawać nawet dla celów wypasu zwierząt. W bliskich odległościach od tras komunikacyjnych istotny może być wpływ zanieczyszczeń pyłowych pokrywających roślinność warstwą izolującą, ograniczającą dopływ promieni słonecznych i zakłócającą proces fotosyntezy oraz inne funkcje metaboliczne. Szkodliwe oddziaływanie transportu na zwierzęta wynika zarówno z bezpośredniego oddziaływania zanieczyszczeń powietrza na ich organizmy, jak również pośrednio wskutek spożywania zanieczyszczonych roślin. Wśród innych aspektów należy tu wymienić hałas komunikacyjny, możliwość przecinania szlaków migracyjnych i fragmentacji siedlisk, jak również wypadki komunikacyjne z udziałem zwierząt.

Podsumowując, stwierdza się, że realizacja ustaleń zawartych w planie może wiązać się z lokalnym zanieczyszczeniem powietrza. Dotyczy to spalin oraz różnorodnych zanieczyszczeń, jakie mogą powstać w wyniku działalności produkcyjnej. W przypadku przestrzegania przepisów odrębnych,

zmiany te nie spowodują znaczącego wzrostu stężeń zanieczyszczeń zarówno na obszarze objętym opracowaniem, jak i poza nim.

Na etapie realizacji ustaleń projektu planu przewiduje się wzrost emisji zanieczyszczeń związanych z pracami budowlanymi. W zakresie pylenia z odkrytych powierzchni gruntów zaleca się zraszanie powierzchni wodą. Bez szczegółowego harmonogramu prac oraz wykazu urządzeń pracujących przy budowie nie można wykonać analizy wpływu budowy na klimat akustyczny otoczenia. Z tego względu ograniczono się w niniejszej prognozie do zaleceń ogólnych:

- wszystkie prace budowlane należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej,
- należy zaplanować wszystkie operacje z użyciem ciężkiego sprzętu,
- należy zastosować sprzęt w dobrym stanie technicznym zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 roku w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń używanych na zewnątrz pomieszczeń w zakresie emisji hałasu do środowiska (Dz. U. z 2005 r. Nr 263, poz. 2202 z późn. zm.),
- zaleca się ustalić szczegółowy harmonogram prac z użyciem ciężkiego sprzętu,
- należy przestrzegać zasady wyłączenia silników w czasie przerw w pracy,
- należy maksymalnie ograniczyć czas budowy poszczególnych etapów poprzez odpowiednie zaplanowanie procesu budowlanego.

Prace związane z budową mają jednak charakter czasowy, a ich czas jest relatywnie krótki. Po zakończeniu realizacji, planowane inwestycje powinny być monitorowane w zakresie emisji zanieczyszczeń.

EMISJA HAŁASU

Nadmierny hałas nie tylko wpływa na narząd słuchu, lecz również na ogólny stan zdrowia, stan psychiczny i emocjonalny oraz somatyczny. Powoduje brak poczucia bezpieczeństwa, brak poczucia niezależności, uniemożliwia porozumiewanie się i orientację w środowisku, czego skutkiem jest brak komfortu pracy i wypoczynku.

Rozważając szkodliwy wpływ hałasu na człowieka można stwierdzić, że hałasy o poziomie nieprzekraczającym 35 dB są dla zdrowia nieszkodliwe, czasami tylko denerwujące.

Są to przeważnie dźwięki wytworzone przez naturę, które działają korzystnie na organizm ludzki. Hałasy o poziomie 35-70 dB wpływają ujemnie na organizm ludzki, powodując zmęczenie układu nerwowego, obniżenie czułości wzroku, utrudniają zrozumienie mowy, porozumiewanie się, niekorzystnie wpływają na sen i wypoczynek.

Ciągła ekspozycja hałasu o poziomie 70 – 85 dB wpływa ujemnie na wydajność pracy, działa szkodliwie na zdrowie. Następuje osłabienie słuchu, bóle głowy, zaburzenia nerwowe. Hałasy o poziomach zawartych w przedziale 90 – 130 dB są niebezpieczne dla organizmu, powodując liczne zaburzenia, m.in. układu krążenia, układu pokarmowego. Hałasy o poziomach A wyższych od 130 dB wytwarzają drgania niektórych organów wewnętrznych człowieka, powodując ich choroby oraz zniszczenie. Przebywanie w hałasie o tym poziomie powoduje zaburzenia równowagi, mdłości. Długotrwałe oddziaływanie hałasu na narząd słuchu powoduje zmiany patologiczne i fizjologiczne w narządzie słuchu.

Hałas komunikacyjny w zdecydowanej większości przypadków nie przekracza granicy ok. 90 dB, przy czym poziomy oscylujące wokół tej wartości spotykane są najczęściej tylko w bezpośrednim sąsiedztwie dróg.

W związku z planowaną inwestycją budynki mieszkalne zlokalizowane na terenach chronionych przed hałasem znajdujące się w strefie ponadnormatywnego oddziaływania hałasu zostaną objęte ochroną przy pomocy ekranów akustycznych.

Polityka transportowa zakładająca stworzenie warunków dla sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego przemieszczania ludzi i ładunków, musi uwzględniać ograniczenie uciążliwości dla środowiska, w tym dla ludzi, jakie wynikają z realizacji celów rozwoju przestrzennego gminy Górno.

Obszary opracowania nie wchodzą w zasięg izofony 56db w porze nocnej od projektowanej drogi ekspresowej S74, w granicach których zabrania się realizacji obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Ze względu na powyższe wskazuje się, że nie dojdzie do przekroczenia standardów jakości środowiska na terenach chronionych.

Wpływ ww. inwestycji na klimat akustyczny prezentuje analiza akustyczna dla wariantu inwestycji W 6-4-b wchodząca w skład „Uzupełnienia Raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia pn. „Budowa drogi ekspresowej S-74 na odcinku Cedzyna-Łagów-Jałowęsy”. W ww. Raporcie znajduje się również analiza i ocena wpływu wspomnianej inwestycji drogowej na ludzi i pozostałe elementy środowiska.

PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE

Przy planowaniu nowych obiektów należy zachować od istniejących linii elektroenergetycznych:

- napowietrznej wysokiego napięcia 110 kV, odległość 20 m po obu stronach linii, tzn. zachować pas technologiczny o szerokości 40 m,
- napowietrznej średniego napięcia 20 kV, odległość 11 m po obu stronach linii, tzn. zachować pas technologiczny o szerokości 22 m,
- napowietrznej niskiego napięcia 0,4 kV, odległość 1,5 m po obu stronach linii, tzn. zachować pas technologiczny o szerokości 3 m,
- kablowej niskiego napięcia 0,4 kV, odległość 1 m po obu stronach linii, tzn. zachować pas technologiczny o szerokości 2 m.

Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposoby sprawdzania dotrzymania tych poziomów zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 19 grudnia 2019 r. (Dz. U. 2019 poz. 2448) w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Zgodnie z rozporządzeniem częstotliwość sieci elektroenergetycznej wynosi 50 Hz. Wpływ promieniowania na ludzi będzie jednak znikomy lub nie będzie występował. Linie i stacje elektroenergetyczne³ są źródłami pól elektrycznych i magnetycznych o częstotliwości 50 Hz. Rozkłady pól w otoczeniu linii elektroenergetycznych są zależne od konstrukcji linii, z której wynika usytuowanie znajdujących się pod napięciem i przewodzących prąd przewodów w przestrzeni. Pomiary kontrolne poziomów pól elektrycznych i magnetycznych o częstotliwości 50 Hz wykonuje się, jeżeli mamy do czynienia ze stacjami elektroenergetycznymi lub napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV. W otoczeniu wewnętrznych stacji elektroenergetycznych i podziemnych linii kablowych pomiarów pól elektrycznych nie wykonuje się.

Natężenia pól – elektrycznego i magnetycznego maleją szybko wraz ze wzrostem odległości od linii elektroenergetycznych. Rozkłady tych pól są zależne od konstrukcji linii i dlatego nie można podać uogólnionych wartości występowania pól o poziomach dopuszczalnych w zależności od odległości od linii elektroenergetycznej.

Na terenie gminy nie stwierdza się przekroczeń wartości określonej w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 19 grudnia 2019 r., poz. 2448), obowiązującym od 1 stycznia 2020 roku, zgodnie z którym obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, dla miejsc dostępnych dla

³ Stefan Różycki „Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku za lata 2011 – 2013 ...” Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu i Informacji o Środowisku, Warszawa 2014

ludności, wynosi 61 V/m (gęstość mocy 10 W/ m²). Zgodnie ze „Stanem środowiska w województwie świętokrzyskim. Raport 2020”, nie dokonano badań na terenie gminy Górno, natomiast w gminach sąsiadujących, w 2018 r. stwierdziły poziom promieniowania elektromagnetycznego mniejszy od 0,1 V/m (poniżej progu oznaczalności sondy pomiarowej). W związku z niskimi poziomami PEM nie występuje potrzeba podjęcia dodatkowych działań mających na celu zabezpieczenie środowiska przed promieniowaniem elektromagnetycznym.

5.18. ODDZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko, o którym mowa w art. 51 ust. 2, pkt 1d) ustawy z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2026 poz. 670), oceniane jest w aspekcie granic międzynarodowych. Projekt planu nie zawiera rozstrzygnięć ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zagospodarowanie obszaru zmiany planu nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

5.19. ODDZIAŁYWANIE SKUMULOWANE

Oddziaływanie skumulowane przeanalizowano pod kątem oddziaływania tego samego zadania na różne elementy środowiska przyrodniczego jak i ustaleń projektu zmiany planu względem siebie.

Ustalenia dokumentu będą miały także pewien wpływ na środowisko poza obszarem opracowania. Wprowadzenie nowej funkcji o charakterze mieszkaniowym i usługowym spowoduje zwiększenie natężenia ruchu kołowego, co będzie skutkowało zwiększeniem emisji spalin wzdłuż tras dojazdowych do obszaru. Na tereny przyległe będzie ponadto oddziaływać emisja z zastosowanych systemów grzewczych, nie będą to jednak oddziaływania znaczącej intensywności.

Skumulowane oddziaływanie może wywołać budowa drogi S74, która znajduje się w pobliżu niektórych obszarów objętych projektem planu, wraz z lokalizacją terenów usługowych i produkcyjnych, co może przełożyć się na wzrost uciążliwości akustycznej, przekształcenie krajobrazu, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i ograniczenie poziomu infiltracji, a także ograniczenie bytowania i migracji zwierząt oraz wzrost niskiej emisji.

Poziom oddziaływania skumulowanego może być w sposób znaczny uzależniony od produkcji i usług, które wystąpią po zainwestowaniu na ww. terenach. Jednak charakter ogólny planu miejscowego, nie przewiduje szczegółowo rodzaju usług i przemysłu, który wystąpi na ww. terenach. Co więcej, nadmienia się, iż projekt planu miejscowego przewiduje zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz zakaz lokalizowania zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.

Ponadto oddziaływania wywołane przez drogę S-74 (powstającą niezależnie od ustaleń planu) i tereny usługowe oraz produkcyjne, częściowo wyznaczone w planie dotychczas obowiązującym mogą być ograniczane poprzez obsadzanie terenów zielenią izolacyjną (która daje efekt psychologiczny), zastosowanie urządzeń o niskim poziomie emisji hałasu, odpowiednie usytuowanie urządzeń uciążliwych akustycznie w możliwie jak największej odległości od terenów podlegających ochronie akustycznej oraz wprowadzanie do przemysłu motoryzacyjnego wielu proekologicznych rozwiązań.

W odniesieniu do dopuszczenia w projekcie planu realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na terenach U, UT, U-P należy zauważyć, że wyznaczone tereny są zgodne z obowiązującymi dokumentami planistycznymi - Studium gminy Górno. Na etapie Studium nie wykazano by tereny te miały potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Tereny te zostały

uwzględnione w projekcie planu w zakresie uzgodnionym z Regionalną Dyрекcją Ochrony Środowiska zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Górno.

Nie przewiduje się, aby w wyniku realizacji określonych w projekcie planu form zagospodarowania doszło do znaczącego oddziaływania na środowisko.

5.20. RYZYKO WYSTĄPIENIA POWAŻNEJ AWARII

Zgodnie z art. 3, pkt. 23 ustawy Prawo ochrony środowiska przez „poważną awarię” rozumie się zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie przemysłowego magazynowania lub transportu, w którym występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub zaistnienie takiego zagrożenia z opóźnieniem, zaś przez „poważną awarię przemysłową rozumie się poważną awarię w zakładzie” (§ 3 pkt. 24 ustawy). Ustalenia projektu planu nie przewidują lokalizacji zakładów, które zaliczają się do zakładów stwarzających zagrożenie występowania poważnych awarii przemysłowych.

6. CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Niniejszy rozdział ma na celu przedstawienie działań, które zapobiegą negatywnym wpływom jakie mogą powstać w czasie realizacji zadań określonych w projekcie zmiany planu. Zadania podzielono na kategorie, ponieważ wiele z nich ma podobny wpływ, czy też ich realizacja powoduje podobne działania uboczne:

I. Działania w zakresie montażu systemów fotowoltaicznych

II. Przebudowa linii energetycznych i ich wpływ na awifaunę i chiropterofaunę

III. Usuwanie drzew i krzewów a gatunki objęte ochroną

IV. Budowa obiektów budowlanych, czyli wszystkiego co zostanie zbudowane lub jest wynikiem robót budowlanych pod kątem nie pogorszenia jakości życia mieszkańców (uciążliwości związane z pracami budowlanymi).

I. Montaż ogniw fotowoltaicznych

Zaleca się:

- zastosowanie paneli fotowoltaicznych o powłoce antyrefleksowej, jednocześnie zapobiegającej zjawisku olśnienia odbiciowego i zwiększającej sprawność pochłaniania światła słonecznego;
- zastosowanie białych granic paneli fotowoltaicznych oraz białych pasków podziału mających na celu eliminację zjawiska imitacji tafli wody;
- brak zastosowania systemu nadążnego dla paneli fotowoltaicznych;
- poddawanie systematycznym przeglądom wszystkich elementów inwestycji.

Działania w zakresie minimalizacji wpływu na środowisko w przypadku montażu na gruncie:

- zastosowanie ogrodzenia ażurowego umożliwiającego przemieszczanie się herpetofauny i małych zwierząt w obrębie przedsięwzięcia - jeśli panele montowane są na gruncie,
- stosowanie wody destylowanej do mycia paneli, wykluczenie ze stosowania środków chemicznych;
- koszenie traw pomiędzy panelami, wykluczenie ze stosowania środków chemicznych ograniczających porost traw.

II. Przebudowa linii energetycznych i ich wpływ na awifaunę i chiropterofaunę

W celu zminimalizowania strat wśród ptaków i nietoperzy wszystkie linie energetyczne winny spełniać następujące wymogi:

- Przeprowadzenie badań przygotowawczych w celu ustalenia alternatywnych lokalizacji linii: o przebiegu wędrówek ptaków przez dane miejscowości lub regiony często decyduje topografia, linie brzegowe, itp. Wykonanie tych badań przed przystąpieniem do planowania jakichkolwiek nowych linii energetycznych jest niezbędne. Badania te muszą też obejmować wędrówki ptaków zarówno w dzień, jak i w nocy, a także uwzględniać inne zjawiska sezonowe.
- Tam, gdzie to możliwe, kable należy położyć pod ziemią.
- „Ukrywanie“ linii energetycznych: linie napowietrzne powinny zostać poprowadzone tak nisko, jak tylko pozwalają na to przepisy, za budynkami lub rzędami drzew, bądź też u stóp wzgórz i łańcuchów górskich.
- Wszędzie tam, gdzie to możliwe, infrastruktura powinna być skomasowana, tj. linie energetyczne należałoby poprowadzić wzdłuż dróg i linii kolejowych, aby uniknąć przecinania dużych, otwartych przestrzeni.
- Konstrukcje powinny zajmować jak najmniej przestrzeni w kierunku pionowym: przewody należałoby podwieszać na jednym poziomie, bez przewodu neutralnego nad przewodami fazowymi.
- Należy montować dobrze widoczne, czarno-białe oznakowania na przewodach stwarzających duże zagrożenie zderzeniem, w szczególności na przewodach neutralnych linii wysokiego napięcia.
- W fazie planowania nowych linii energetycznych należy posługiwać się szczegółowymi informacjami zebranymi przez ornitologów. Dobra współpraca i dialog pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a organizacjami ochrony przyrody są kluczowe do osiągnięcia optymalnych rozwiązań, co leży także w interesie publicznym.
- Przy budowie nowych linii energetycznych należy wybierać takie rozwiązania projektowe, które nie wymagają stosowania systemów ostrzegawczych ani osłon ochronnych. Trwałość tych elementów nie odpowiada przeciętnemu czasowi eksploatacji linii energetycznych, który wynosi 50 lat.

III. Usuwanie drzew i krzewów a gatunki objęte ochroną

Zakazy wobec chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów obowiązują przez cały rok, dlatego też właściciel terenu przed przystąpieniem do prac związanych z usuwaniem drzew i krzewów – niezależnie od terminu ich wykonywania - powinien ustalić, czy znajdują się tam gatunki objęte ochroną. W przypadku wątpliwości można skorzystać z pomocy np. botanika czy zoologa lub innej osoby, która potrafi zweryfikować stan faktyczny.

W stosunku do zwierząt chronionych obowiązują zakazy m.in.:

- niszczenia siedlisk i ostoi, które są ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania,
- niszczenia, usuwania lub uszkodzania gniazd oraz innych schronień,
- umyślnego płoszenia lub niepokojenia (w przypadku większości ssaków, rzadkich gatunków ptaków i innych wybranych gatunków),
- umyślnego płoszenia lub niepokojenia w miejscach noclegu, w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych, lub w miejscach żerowania zgrupowań ptaków migrujących lub zimujących (w przypadku większości ptaków).

Wykaz gatunków chronionych jak również zakazy z zakresu ochrony gatunkowej, określają rozporządzenia Ministra Środowiska z:

- 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin,

- 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów,
- 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt.

Okres lęgowy ptaków

Termin między 1 marca a 15 października funkcjonuje w przestrzeni publicznej jako okres lęgowy ptaków i rzeczywiście dla większości gatunków okres lęgowy się w nim zawiera, jednak dla poszczególnych gatunków ptaków przypada on w różnych okresach, np.:

- bielików trwa od stycznia do lipca,
- wróbli – od lutego/marca do sierpnia,
- jerzyków – od maja do sierpnia.

Ponadto, w poszczególnych latach okresy lęgowe dla konkretnych gatunków ulegają nieznacznym przesunięciom, w zależności od panujących warunków pogodowych.

Ogólne odstępstwo od zakazu usuwania gniazd

Od zakazu usuwania gniazd ptasich rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt wprowadza od 16 października do końca lutego odstępstwo jedynie w przypadku usuwania gniazd z budynków lub terenów zieleni i tylko wtedy, gdy wymagają tego względy bezpieczeństwa lub sanitarne.

Tereny zieleni to obszary urządzone wraz z infrastrukturą techniczną i budynkami funkcjonalnie z nimi związanymi, pokryte roślinnością, pełniące funkcje publiczne. Są to w szczególności parki, zieleńce, promenady, bulwary, ogrody botaniczne, zoologiczne, jordanowskie i zabytkowe, cmentarze, zieleń towarzysząca drogom na terenie zabudowy, placom, zabytkowym fortyfikacjom, budynkom, składowiskom, lotniskom, dworcom kolejowym oraz obiektom przemysłowym.

Sposób postępowania w przypadku stwierdzenia gatunków chronionych

Jeżeli usunięcie drzewa lub krzewu nie spowoduje naruszenia zakazów wobec gatunków chronionych, mogą one być usunięte także w okresie lęgowym większości gatunków ptaków, tj. od 1 marca do 15 października.

Natomiast jeżeli wykonanie prac związanych z wycinką drzew lub krzewów może naruszyć te zakazy, należy:

- jeśli to możliwe odstąpić od tych prac i zachować poszczególne zadrzewienia będące siedliskiem gatunku, lub
- zrezygnować z wycinki w okresie, którego dotyczy zakaz (np. w przypadku zakazu płoszenia ptaków w miejscach rozrodu lub wychowu młodych - w ich okresie lęgowym, w przypadku usuwania gniazd z terenów zieleni gdy wymagają tego względy bezpieczeństwa lub sanitarne - w okresie od 16 października do końca lutego) – uwaga: zdecydowana większość zakazów, w tym zakaz niszczenia siedlisk i ostoi, które są obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, a także niszczenia gniazd (o ile nie ma zastosowania ww. wyjątek) są ważne cały rok, lub
- uzyskać stosowne zezwolenie na odstępstwo od zakazów.

Jednocześnie należy pamiętać, że usuwanie znacznej ilości drzew i krzewów w okresie wiosenno-letnim najprawdopodobniej będzie się wiązać z naruszeniem zakazów w stosunku do gatunków ptaków: zakazu niszczenia schronień oraz zakazu umyślnego płoszenia lub niepokojenia w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych. Wynika to z powszechnej obecności ptaków w koronach drzew i w krzewach. Należy mieć także na uwadze, że w przypadku drzewa w pełnym ulistnieniu,

stwierdzenie na nim gniazd ptasich może być utrudnione. Z powyższych względów zaleca się przeprowadzanie wycinki drzew i krzewów w okresie jesienno-zimowym.

W celu uzyskania zezwolenia na odstępstwo od zakazów obowiązujących w stosunku do danego gatunku, należy zwrócić się odpowiednio do regionalnego dyrektora ochrony środowiska lub Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (w zależności od reżimu ochronnego gatunku i rodzaju planowanych czynności). Podział kompetencji pomiędzy tymi instytucjami określa art. 56 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przyrody. Kompetencje w obszarach parków narodowych należą do Ministra Środowiska.

Konsekwencje karne

Naruszenie zakazów w stosunku do gatunków chronionych jest wykroczeniem (art. 131 pkt 14 ustawy o ochronie przyrody) i podlega karze aresztu albo grzywny. Dodatkowo, jeśli zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym będzie znacznych rozmiarów lub też szkoda w gatunkach chronionych będzie istotna, zastosowanie mogą mieć przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (art. 181).

W przypadku podejrzenia naruszenia przepisów z zakresu ochrony gatunkowej incydent taki należy zgłosić do organów ścigania – na Policję, gdyż orzekanie w takich sprawach następuje z reguły na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, gdzie do prowadzenia czynności wyjaśniających uprawniona jest przede wszystkim Policja.

IV. Roboty budowlane

W zakresie minimalizacji emisji zanieczyszczeń na etapie budowy wymienia się szczególnie prawidłową organizację robót – drogi techniczne należy regularnie czyścić i zabezpieczyć przed pyleniem, zapewnić transport materiałów budowlanych z użyciem środków zabezpieczających przez pyleniem (przykrycia skrzyń samochodów), zapewnić użycie właściwej technologii, polegającej na stosowaniu w maksymalnym stopniu gotowych mieszanek, wytwarzanych poza placem budowy. W czasie realizacji wystąpią też uciążliwości w zakresie hałasu. Prace budowlane należy w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej prowadzić wyłącznie w porze dziennej. Na tych terenach unikać jednoczesnej pracy urządzeń emitujących hałas o dużym natężeniu. Ograniczyć jałową pracę silników pojazdów i maszyn budowlanych w trakcie realizacji inwestycji. W zakresie wibracji należy w pobliżu obiektów wrażliwych na drgania (budynków) ograniczyć do niezbędnego minimum pracę sprzętu wibracyjnego oraz innego sprzętu ciężkiego (np. walce wibracyjne, ubijaki, młoty pneumatyczne, kafary i in.). W celu zabezpieczenia terenów podlegających ochronie akustycznej należy zaprojektować posadowienie ekranów akustycznych, dzięki czemu zostaną dotrzymane standardy jakości środowiska w zakresie oddziaływania hałasu. Do najważniejszych sposobów ochrony przed hałasem zaliczany jest jego monitoring. W kwestii zwiększenia zapylenia i zanieczyszczenia powietrza należy ograniczać nadmierne pylenie poprzez zraszanie dróg w trakcie prowadzenia prac oraz w miarę możliwości ograniczanie robót ziemnych w czasie silnych wiatrów. Należy przestrzegać też zasad uszczelniania terenu, zabezpieczających przed przenikaniem produktów naftowych do gruntu, wód powierzchniowych i gruntowych.

Niezależnie od ustaleń projektu planu, na obszarze opracowania obowiązują przepisy odrębne, regulujące normy związane z zainwestowaniem terenu i zachowaniem właściwych standardów jakości poszczególnych elementów środowiska. Należy założyć również, że działalność związana

z planowanymi inwestycjami będzie prowadzona przy użyciu najlepszych dostępnych technologii i z zastosowaniem metod eliminujących przedostawanie się szkodliwych substancji do środowiska.

Realizacja ustaleń planu wymaga uwzględnienia warunków ochrony środowiska poprzez zastosowanie rozwiązań zapobiegających i minimalizujących negatywne oddziaływanie. Ustanowienie tych rozwiązań ma na celu ograniczenie antropopresji na elementy środowiska przyrodniczego na obszarze opracowania, a także podnieść jakość standardu warunków życia mieszkańców.

7. ROZWIĄZANIA INNE NIŻ W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE, ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Standardy realizacji inwestycji nakazują, by na kolejnych etapach również użyć wszelkich możliwych środków prawnych i technicznych, zapewniających maksymalną ochronę środowiska. Ze względu na brak znacząco negatywnego wpływu na środowisko (co było przedmiotem analizy i oceny w poprzednich rozdziałach), nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych.

W zakresie kształtowania zieleni wskazuje się na konieczność przestrzegania przepisów z zakresu ochrony przyrody oraz stosowania dobrych praktyk:

- z uwagi na awifaunę – wycinkę drzew i krzewów przeprowadza się w okresie jesiennym i zimowym (od 16 października do końca lutego);
- pozostawianie drzew dziuplastych w młodszych drzewostanach;
- teren grodzonych przedsiębiorstw należałoby grodzić w sposób umożliwiający przemieszczanie się drobnych zwierząt tj. z niewielki otworem – „światłem” pod siatką,
- ze względu na możliwość występowania dziko występujących zwierząt gatunków objętych ochroną gatunkową stosuje się zapis art. 52 i art. 56 ustawy o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.)

Ustalenia projektowanego dokumentu godzą interesy wszystkich zainteresowanych stron, są optymalnymi rozwiązaniami zgodnymi z zasadami ekorozwoju i z uwzględnieniem ochrony środowiska.

8. INFORMACJE O PRZEWIDYWANYCH METODACH ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZENIA

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu planu pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

- oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska oraz ładów przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do całego terenu może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska lub indywidualnych zamówień, w przypadku, gdy odnoszą się one do obszaru objętego zmianą planu; Monitoring poszczególnych komponentów środowiska prowadzi Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

W zakresie działań, które realizować może samodzielnie Urząd Gminy Górnica wskazuje się wielkopowierzchniowy monitoring wybranych elementów środowiska przyrodniczego poprzez

fotointerpretację zdjęć lotniczych wykonywany, co 10 – 15 lat oraz badania ankietowe mieszkańców z zadowolenia z życia w mieście i gminie wykonywane do 5 lat. Z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że analiza aktualności dokumentów planistycznych oraz analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu winna być wykonywana nie rzadziej niż raz na kadencję burmistrza, czyli nie rzadziej niż co 5 lat.

9. SPIS RYSUNKÓW, FOTOGRAFII I TABEL

Spis rysunków:

Rysunek 1. Lokalizacja terenów objętych planem na tle granic gminy Górno oraz granic obrębów [źródło: opracowanie własne na podstawie danych publicznych].....	7
Rysunek 2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Górno obejmujące obszary objęte projektem planu	11
Rysunek 3. Tereny objęte projektem planu na tle otuliny Świętokrzyskiego Park Narodowego – Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czerwonym. [źródło: opracowanie własne na podstawie danych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska]	12
Rysunek 4. Tereny objęte projektem planu zlokalizowane w obrębie Bęczków wraz z granicami stref A, B i C Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czarnym [źródło: opracowanie własne na podstawie danych publicznych]	13
Rysunek 5 Tereny objęte projektem planu zlokalizowane w obrębie Bęczków wraz z granicami stref A, B i C Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czarnym [źródło: opracowanie własne na podstawie danych publicznych].....	14
Rysunek 6 Tereny objęte projektem planu zlokalizowane w obrębie Leszczyny wraz z granicami stref A, B i C Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czarnym [źródło: opracowanie własne na podstawie danych publicznych].....	15
Rysunek 7 Tereny objęte projektem planu zlokalizowane w obrębie Radlin wraz z granicami stref A, B i C Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czarnym [źródło: opracowanie własne na podstawie danych publicznych].....	16
Rysunek 8. Tereny objęte projektem planu zlokalizowane w obrębie Skorzeszyce wraz z granicami stref krajobrazowych A, B, C Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszarów objętych planem oznaczono kolorem czarnym [źródło: opracowanie własne na podstawie danych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska].....	17
Rysunek 9. Przebieg głównych korytarzy ekologicznych względem obszarów objętych projektem planu (kolorem czerwonym) [źródło: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska]	18
Rysunek 10. Fragmenty obszarów objętych planem w granicach gminy Górno na tle podziału fizyczno - geograficznego Polski [źródło: opracowanie własne na podstawie danych Państwowego Instytut Geologiczny]	23
Rysunek 11. Granice JCWPd 101 w podziale na 172 jednostki (2009 r.) [źródło: Państwowa Służba Hydrogeologiczna]	29
Rysunek 12. Fragmenty obszarów objętych planem na tle granic i zasięgu jednolitych części wód powierzchniowych - rzecznych. Tereny objęte projektem planu oznaczono kolorem czerwonym [źródło: Wody Polskie]	31
Rysunek 13. Klasyfikacja pokrycia terenu [źródło: Polska Agencja Kosmiczna]	33
Rysunek 14. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w obrębie Skorzeszyce w obowiązującym planie miejscowym z 2022 roku.	43
Rysunek 15. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w obrębie Skorzeszyce w projektowanym planie miejscowym.....	43
Rysunek 16. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w obrębie Skorzeszyce w obowiązującym planie miejscowym z 2022 roku.	44
Rysunek 17. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w obrębie Skorzeszyce w projektowanym planie miejscowym.....	44

Rysunek 18. Ustalenia obowiązującego planu miejscowego z 2019 r. w obrębie Bęczków na terenie strefy A POChK.	46
Rysunek 19. Ustalenia projektu planu w obrębie Bęczków na terenie strefy A POChK.	47
Rysunek 20. Ustalenia obowiązującego planu miejscowego z 2019 r. w obrębie Bęczków na terenie strefy A POChK.	47
Rysunek 21. Ustalenia projektu planu w obrębie Bęczków na terenie strefy A POChK.	48
Rysunek 22. Ustalenia obowiązującego planu miejscowego z 2019 r. w obrębie Bęczków na terenie strefy B POChK.	52
Rysunek 23. Ustalenia projektu planu w obrębie Bęczków na terenie strefy B POChK.	53
Rysunek 24. Ustalenia obowiązującego planu miejscowego z 2019 r. w obrębie Bęczków na terenie strefy B POChK.	53
Rysunek 25. Ustalenia projektu planu w obrębie Bęczków na terenie strefy B POChK.	54
Rysunek 26 Dokumentacja projektowanej budowy drogi ekspresowej nr 74 na odcinku gminy Górno [GDDKiA].	69
Rysunek 27 Dokumentacja projektowanej budowy drogi ekspresowej nr 74 na odcinku gminy Górno [GDDKiA].	69

Spis tabel:

Tabela 1. Klasy strefy świętokrzyskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia w roku 2023.	35
Tabela 2. Syntetyczne i uproszczone przewidywane oddziaływanie ustaleń planu na poszczególne geokomponenty.	40
Tabela 3. Analiza części graficznej projektu planu na potrzeby odstępstwa zawartego w § 5 ust. 4 pkt 5 uchwały Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015 r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu	60
Tabela 4. Analiza części tekstowej projektu planu na potrzeby odstępstwa zawartego w § 5 ust. 4 pkt 5 uchwały Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015 r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu	60

10. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

1. Wstęp

Rozdział 1.1.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządza się obowiązkowo, co wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2026 poz. 670).

Rozdział 1.2.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządza się dla dokumentu strategicznego jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy. W prognozie brany jest pod uwagę każdy element środowiska przyrodniczego, również zdrowie ludzi. Choć plan ma na celu poprawę warunków życia mieszkańców, uatrakcyjnienie gminy, stworzenie lepszych warunków do życia gospodarczego, to może ono powodować negatywne oddziaływanie na środowisko. Prognoza ma też na celu sprawdzenie czy projekt planu prawidłowo uwzględnia zagrożenia związane z powodziami i bezpieczeństwem ludzi.

Rozdział 1.3.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządza się zgodnie z wytycznymi. Podstawą sporządzenia niniejszej prognozy są informacje o stanie środowiska przyrodniczego oraz dane środowiskowe zasięgnięte z wielu urzędów m. in. z Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Kielcach.

2. Ustalenia projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami

Rozdział 2.1

Obszar objęty zmianą planu obejmuje fragmenty gminy Górno położone w obrębach: Bęczków, Górno Parcele, Krajno Drugie, Krajno Pierwsze, Krajno Zagórze, Leszczyny, Radlin i Skorzeszyce.

Rozdział 2.2.

Ustalenia projektu uchwały przewidują na terenie objętym planem tereny o różnym przeznaczeniu:

MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;

MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;

MN-U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług;

U – tereny usług;

UT – tereny usług turystyki;

U-P – tereny usług lub produkcji;

KDGP – tereny drogi głównej ruchu przyspieszonego;

KDG – tereny drogi głównej;

KDZ – tereny drogi zbiorczej;

KDL – tereny drogi lokalnej;

KDD – tereny drogi dojazdowej;

KR – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej;

IW – tereny wodociągów;

IK – tereny kanalizacji;

RN – tereny rolnictwa z zakazem zabudowy;

RNL – tereny łąk i pastwisk;

RZM – tereny zabudowy zagrodowej;

WS – tereny wód powierzchniowych śródlądowych;

L – tereny lasów;

ZN – tereny zieleni naturalnej;

Rozdział 2.3.

Projekt planu powiązany jest z innymi dokumentami jak Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego (z 2020 r.) i obowiązujące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Górno.

3. Analiza i ocena istniejącego stanu środowiska

Rozdział 3.1.

Obszary projektu planu położone są w zasięgu form ochrony przyrody wymienionych w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.)

Rozdział 3.2.

Obszary objęte projektem planu leżą na obszarze Krainy Gór Świętokrzyskich. W strukturze krajobrazu gminy istotną rolę odgrywają użytki zielone (łąki i pastwiska). Fragmenty obszaru objętego planem leżą w zasięgu Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Rozdział 3.3.

Na terenach objętych projektem planu nie występują złoża surowców naturalnych.

Rozdział 3.4.

Tereny objęte projektem planu pod względem hydrograficznym położone są w dorzeczu Wisły i jej lewobrzeżnych dopływów. Teren objęty projektem zmiany planu znajduje się w zasięgu Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCW) oraz Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd):

RW2000062164469 Warkocz - umiarkowany stan ekologiczny, wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: azot azotanowy; ichtiofauna, stan chemiczny: poniżej dobrego, wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren; nie dotyczy, stan (ogólny): zły stan wód.

RW200006216433 Czarna Nida do Stokowej - umiarkowany stan ekologiczny, wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: nie dotyczy; fitobentos, ichtiofauna, stan chemiczny: poniżej dobrego, wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren; nie dotyczy, stan (ogólny): zły stan wód.

RW200003216449 Lubrzanka od zb. Cedzyna do ujścia - umiarkowany stan ekologiczny, wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: nie dotyczy; fitobentos, ichtiofauna, stan chemiczny: brak danych, wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren, fluoranten; nie dotyczy, stan (ogólny): zły stan wód.

RW20000621644339 Lubrzanka do zb. Cedzyna - Zły stan ekologiczny, wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny: OWO; ichtiofauna, stan chemiczny: poniżej dobrego, wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren; nie dotyczy, stan (ogólny): zły stan wód.

JCWPd 101, której celem środowiskowym w zakresie stanu chemicznego jest uzyskanie dobrego stanu, natomiast w zakresie stanu ilościowego jest jego ochrona przed dalszym pogorszeniem.

Rozdział 3.5.

Gleby na obszarach objętych projektem plany to głównie grunty orne (R) IIIB, IVa, IVb, V oraz VI klasy bonitacyjnej, pastwiska trwałe (Ps) IV i V klasy bonitacyjnej oraz łąki (Ł) IV i V klasy bonitacyjnej.

Rozdział 3.6.

Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono, że na obszarze strefy świętokrzyskiej, do której należy gmina Górno stwierdzono przekroczenia pyłów i benzo(a)pirenu oraz stwierdzono, że przekroczono poziom celu długoterminowego ozonu.

Rozdział 3.7.

Na terenach objętych projektem planu występują obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków, obiekty małej architektury sakralnej oraz jedno stanowisko archeologiczne. Poza tym w obrębie Bęczków występuje obiekt wpisany do rejestru zabytków – granice wpisu poza obszarem opracowania.

Rozdział 3.8.

Głównymi problemami i zagrożeniami stanu środowiska są presja urbanizacyjna, zmiany w sposobie użytkowania i gospodarowania terenów rolniczych, wzrost ruchu drogowego oraz zanieczyszczenie powietrza.

Rozdział 3.9.

Zarówno organy nadzorujące jak i osoby fizyczne mogą zapoznać się z treścią planu miejscowego i wnieść uwagi. Również procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko pozwala wypracować optymalne zagospodarowanie. Z tego punktu widzenia, teren ten zostanie poddany szczegółowej analizie warunków zagospodarowania.

4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu

Projekt planu powinien realizować cele, które zostały ustanowione w dokumentach wyższego rzędu tj. krajowych, międzynarodowych i wspólnotowych. W rozdziale tym przedstawiono zapisy dokumentów, do których odwołuje się projektowany dokument.

5. Analiza i ocena przewidywanego znaczącego oddziaływania, w tym na cele i przedmiot ochrony Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz na integralność tego obszaru

Cały rozdział poświęcony jest analizie oddziaływania ustaleń projektu zmiany planu na geokomponenty, w szczególności: Cały rozdział poświęcony jest analizie oddziaływania ustaleń projektu planu na geokomponenty, w szczególności: na cele i przedmioty Obszaru Chronionego Krajobrazu, na rośliny i zwierzęta, na ludzi, na ukształtowanie terenu, na wody powierzchniowe i podziemne, na powietrze, krajobraz i zabytki.

Rozdział 5.1.

Przeprowadzona analiza wykazała brak negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na Cisowsko-Orłowski Obszar Chronionego Krajobrazu.

Rozdział 5.2.

Przeprowadzona analiza wykazała brak negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na Podkielecki Obszar Chronionego Krajobrazu.

Rozdział 5.3.

Przeprowadzona analiza wykazała brak negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na Świętokrzyski Obszar Chronionego Krajobrazu.

Rozdział 5.4.

Przeprowadzona analiza wykazała brak negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na Cisowsko-Orłowski Park Krajobrazowy.

Rozdział 5.5.

Teren objęty projektem planu leży poza zasięgiem Obszarów Natura 2000.

Rozdział 5.6.

Nie stwierdzono kolizji kierunków projektu planu z ważnymi ostojami zwierząt i roślin.

Rozdział 5.7

W rozdziale przedstawiono zagrożenia jakie wynikają z realizacji ustaleń projektu planu na higienę powietrza.

Rozdział 5.8

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na zdrowie ludzi. Uciążliwości chwilowe mogą pojawić się na czas trwania realizacji. Projekt planu nie przewiduje tworzenia dominant w krajobrazie. Przeobrażenia jakim ma ulec krajobraz jest kontynuacją obecnego sposobu zagospodarowania. Biorąc pod uwagę powyższe stwierdza się brak negatywnego oddziaływania ustaleń projektu planu na krajobraz i wartości kulturowe.

Rozdział 5.9

Ustalenia projektu planu nie będą mieć negatywnego wpływu na dotrzymanie celów środowiskowych określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Rozdział 5.10

Realizacja założeń projektu planu nie będzie wiązać się z przekształceniami powierzchni ziemi.

Rozdział 5.11

Ustalenia planu nie wpłyną na zmiany klimatu w szerszej niż w lokalnej skali. Wspomniane lokalne zmiany klimatu mogą być związane ze zmianą pokrycia terenu i ograniczaniem powierzchni biologicznie czynnej, co może przyczynić się do lokalnych i niewielkich zmian, będących konsekwencją zwiększenia albedo, lokalnego zmniejszenia i/lub zwiększenia wilgotności powietrza. Ustalenia projektu planu nie ograniczą możliwości naturalnej wentylacji.

Rozdział 5.12

Na obszarach objętych projektem planu nie występują złoża surowców naturalnych, w związku z tym nie przewiduje się niniejszego oddziaływania.

Rozdział 5.13

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania ustaleń projektu planu na dobra kultury i zabytki.

Rozdział 5.14

W związku z wyznaczeniem stref ochronnych wokół cmentarza czynnego nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na pobliskie tereny.

Rozdział 5.15

Ustalenia planu umożliwiają zaspokojenie bieżących potrzeb inwestycyjnych właścicieli nieruchomości znajdujących się na obszarze gminy Górnio.

Rozdział 5.16

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania projektu planu na ukształtowanie terenu i wykorzystanie zasobów środowiska.

Rozdział 5.17

W rozdziale przedstawiono zagrożenia jakie wynikają z realizacji ustaleń projektu planu na emisję zanieczyszczeń, hałasu i promieniowania elektromagnetycznego.

Rozdział 5.18

Projekt planu nie zawiera rozstrzygnięć ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Rozdział 5.19

Brak oddziaływania skumulowanego ustaleń projektu planu z planowanymi bądź istniejącymi inwestycjami na terenie planu oraz w jego sąsiedztwie.

Rozdział 5.20

Ustalenia projektu zmiany planu nie przewidują lokalizacji zakładów, które zaliczają się do zakładów stwarzających zagrożenie występowania poważnych awarii przemysłowych.

6. Charakterystyka rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu

Na etapie sporządzania projektu planu wprowadzono szereg zmian mających na celu wyeliminowanie negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz aktualizację aktów prawnych obowiązujących na terenie objętym projektem planu. Wszystkie ustalenia projektu planu mają na celu minimalizację negatywnych oddziaływań ustaleń projektu, które mogą powstać na skutek ich realizacji.

Niezależnie od jego ustaleń, na obszarze opracowania obowiązują przepisy odrębne, regulujące normy związane z zainwestowaniem terenu i zachowaniem właściwych standardów jakości poszczególnych elementów środowiska. Należy założyć również, że działalność związana z planowanymi inwestycjami będzie prowadzona przy użyciu najlepszych dostępnych technologii, przy użyciu instalacji i z zastosowaniem metod eliminujących przedostawanie się szkodliwych substancji do środowiska. Technologie te powinny funkcjonować na wysokim poziomie ograniczania ewentualnych zagrożeń.

7. Rozwiązania inne niż w projektowanym dokumencie, eliminujące lub ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko

Standardy realizacji inwestycji nakazują, by na kolejnych etapach również użyć wszelkich możliwych środków prawnych i technicznych, zapewniających maksymalną ochronę środowiska. Ze względu na brak negatywnego wpływu środowisko przyrodnicze nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych.

8. Informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń projektu planu powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji planu, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że analiza aktualności dokumentów planistycznych oraz analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu winna być wykonywana nie rzadziej niż raz na kadencję wójta, czyli nie rzadziej niż co 5 lat.

9. Spis rysunków, fotografii i tabel

10. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Streszczenie jest obowiązkiem ustawowym, a sporządza się go, by zapewnić szersze udostępnienie prognozy. Streszczenie powinno zawierać nie branżowe i niespecjalistyczne słownictwo oraz najistotniejsze informacje zawarte w poszczególnych rozdziałach/częściach prognozy.